

ئەلبیر کامۆ

نامۆ

(رۆمان)

ترجمە

جلال آل احمد - علی اصغر خیرەزادە

مؤسسە انتشارات نگا

تهران - 1379

وهر یرانی له فارسییه وه

حهمه کهریم عارف

چاپی سییه م

2007

بزارو دەسکاریکراو

PDF4Kurd

به‌شنى يه‌كه‌م

((1))

دايكم ئه‌مرو مرد. له‌وه‌شه‌ دويئى مردبى، نازانم. بروسكه‌يه‌كم به‌م ناوه‌پروكه‌ له‌ خانه‌ى پيرانه‌وه‌ پى‌گه‌ييوه‌! ((دايه‌، مرد. ناشتنه‌كه‌ى سبه‌يني‌ يه‌. هاوخه‌متانين)) هيچم له‌ ته‌له‌گرافه‌كه‌ ده‌ست نه‌كه‌وت. ره‌نگه‌ ئه‌م قه‌وماوه‌ دويئى رويداى.

كه‌تره‌خانه‌ له‌ مارنگو-ى هه‌شتا كيلومه‌ترى جه‌زاير دايه‌. سه‌عات دوو سوارى پاس ده‌بم و پاش نيوه‌رو ده‌گه‌مه‌ ئه‌وينده‌ر. به‌مجوره‌، ده‌توانم شه‌وى له‌ كه‌نارى ريگاكه‌ بي‌داريم و سبه‌ى عه‌سر بگه‌رپيمه‌وه‌. داواى دوو پروژان مؤله‌تم له‌ به‌رپوه‌به‌ره‌كه‌م كرد كه‌ له‌به‌ر ئه‌م هه‌نجه‌ته‌ نه‌يده‌توانى ره‌فزي بكات. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا له‌ دلا رازى نه‌بوو. ته‌نانه‌ت پيم گوت: ((ته‌خسيري من نيبه‌)) هيچ وه‌لاميكى نه‌دامه‌وه‌. پاشان بيرم كرده‌وه‌ كه‌ پيوست نه‌بوو ئه‌مه‌ى پى‌بليم كه‌ له‌ راستيدا من نه‌ده‌بوو ته‌وازوى لى‌ بخوازم. ده‌بوايه‌ ئه‌و دلم بداته‌وه‌. به‌لام گومانى تيا نيبه‌ ئه‌م كاره‌ى بو دوو سبه‌ى داناوه‌ كه‌ من به‌ جلى تازيه‌ باريبه‌وه‌ ده‌بينى. چونكه‌ ئيستا وه‌كو ئه‌مه‌يه‌ كه‌ دايكم هيشتا نه‌مردبى.

به‌لام دواى ناشتنه‌كه‌، كاره‌كه‌ ده‌پرپته‌وه‌ و هه‌موو شتيك لايه‌نى فه‌رمى له‌ خو ده‌گرپت. سه‌عات دوو سوارى پاس بووم. دنيا زور گه‌رم بوو، وه‌كو هه‌ميشه‌ له‌ له‌ ريستوران دا، له‌ لاي (سلسه‌ت) نيوه‌روژم خوارد. هه‌مووان هاوخه‌مى خويان بو دهرده‌بريم و سلسه‌ت پيى گوتم: ((كه‌س جيگه‌ى دايك ناگرپته‌وه‌.)) گافى وه‌رپى كه‌وتم، هه‌مووان تا به‌رده‌ركه‌ به‌ ريبان كردم. توژيك سه‌رگه‌ردان بووم. چونكه‌ ده‌بوو بچم بو مالى ئيمانويل و كه‌راويته‌ ره‌ش و باسك به‌نده‌كه‌ى به‌ ئه‌مانه‌ت لى‌ وه‌ربگرم. چه‌ند مانگيك له‌وه‌ پيش مامى مردبوو.

بو ئه‌وه‌ى فرياي پاس بكه‌وم، غارم دا، هه‌لبه‌ته‌ به‌ هوى ئه‌م په‌له‌ په‌ل و غاردان و ده‌نگه‌ ده‌نگى ئوتومبيلان و بۆنى به‌نزين و تيشكى هه‌تاو و عه‌كس بوونه‌وه‌ى له‌سه‌ر جاده‌كه‌ بوو كه‌ خه‌و گرتمى، ته‌قريبه‌ن به‌ دريژايى ريگاكه‌ خه‌وتم. كاتى كه‌ رابووم، كه‌وتبووم به‌سه‌ر پياويكى سوپايى دا. سوپاييه‌كه‌ به‌ رووما پيكنه‌نى و پرسى كه‌ نايا له‌ زيبه‌كه‌ى دووره‌وه‌ ديم. وه‌لام دايه‌وه‌ ((به‌لى)) بو ئه‌وه‌ى هيچ شتيكى دى نه‌ليم.

كه‌تره‌خانه‌كه‌ له‌ دوو كيلومه‌ترى گونده‌كه‌دايه‌. ئه‌م ريگه‌يه‌م به‌ پيبان برى. ويستم يه‌كسه‌ر دايكم بدينم. به‌لام ده‌رگاوانه‌كه‌ گووتى ده‌بى يه‌كه‌مجار موراجه‌عه‌ى به‌رپوه‌به‌ر بكه‌م. چونكه‌ به‌رپوه‌به‌ر مژولى كار بوو، كه‌ميك سه‌برم كرد. كاى ده‌رگاوان به‌ دريژايى ئه‌م ماوه‌يه‌ هه‌ر قسانى كردو ئاقيبه‌ت به‌رپوه‌به‌رم بينى. و له‌ نووسينگه‌كه‌ى خويدا پيشواى كردم. پيره‌ميرديكى ئه‌ندام ورديله‌ بوو كه‌ نيشانى ((لژيون دونور)) ي به‌ به‌روكه‌وه‌ بوو. به‌ چاوانى گه‌ش نيگاي كردم. پاشان ده‌ستى گوشيم و ئه‌وه‌نده‌ له‌ نيو ده‌ستى خويدا رايگرت كه‌ نه‌مه‌زانى چون ده‌رى بينم. ته‌مه‌شاي فايلىكى كردو گووتى: ((خات مه‌رسو به‌ر له‌ سى سال ها تووه‌ته‌ ئيره‌و تو تاقه‌

پشت و په نای ئه و بوویت.)) پیّم و ابوو سهرزه نشتم دهکات. بویه ویستم هندی روونکردنه و بدهم. ئی قسه که ی بریم: ((کوری ئازیزم پیویست به پاکانه ناکات. من دوسییه که ی دایکتم خویندو و ته و ه. تو نه تده توانی پیداویستییه کانی دابین بکهیت. ئه و پیویستی به په رستاریک بوو. دهرامه تی تو که م بوو. له مانهش بترازی ئه و لیړه به خته و هر تر بوو.)) گوتم: ((به ئی جه نابی به ریوه بهر.)) له سهری رپی: ((دهزانی ئه و لیړه دا کو مه لیک دوستی هه بوون، خه لکانیک له سونخی خویدا و دهیتوانی خوشییه کانی زه مانی رابردوویان له گه ل دا باس بکات. تو گه نجیت و ژیان له گه ل تودا بی تاقه تی دهکرد.))

ئمه دروست بوو، که دایکم له ماله و ه بوو، هه میسه کپو کپ نیگای دهکردم. روژانی هه و ه ل که تازه هاتبوو و پیر خانه که به زوری دهگریا. چونکه هیشتا به شوینه تازه که رانه هاتبوو. دوا ی یه که دوو هه یقان گهر بیانویستایه له که تره خانه که بیهیننه ده ری دهگریا. چونکه به ویندەر راهاتبوو. ههر بویه له دوا سالی ئاکنجی بوونیا به دهگمهن دهچوممه دیدهنی. له مهش بترازی یه که شه ممه که ی ئی تیکده دام. ئمه جگه له وه ی ده بوا یه زه حمه تی سه فەر به پاس و برینی بلیت و دوو سه عاته ریگا بکیشم.

به ریوه بهر که هه مدیس قسه ی له گه ل کردم. ئی من گویم لی نه ده گرت. ئه و جا گوتی: ((پیّم و ایه ده خوازی دایکت بدینی.)) من بی وه ی وه لایمیک بدهمه وه، هه ستام. و ئه و تا بهر ده رگا که پیشوازی کردم. له سهر قالدرمه که گوتی: ((له ژوره بچکوله که ی مردووان دا دامانناوه. بو ئه وه ی ئه وانی دی نارحمت نه بن. لیړه دا ههر گاقی که سیک ده مر ی ئه وانی دی تا دوو سی روژ تورهن و ئه مهش به ریوه بردنی کاروباری پیرخانه که زه حمه ت دهکات.))

له حه ساریکه وه تی په رین که ژماره یه کی زوری پیره میرد، له وه ی دا، دهسته دهسته پیکه وه قسانیان دهکرد. کاتی که ئیمه به بهر ده میانا رت ده بووین، بیدهنگ ده بوون. له دوا ی ئیمه وه گفتوگو دهستی پیده کرده وه. له تو وایه چه نه چهنی توتیانه. له بهر ده رکه ی بینایه کی چکوله دا، به ریوه بهر که لیم جیا بووه وه: ((جه نابی مه رسو من به ته نیا به جیت دیلم. له نوو سینگه که ی خو ما ده خزمه تو دام. به پیی داب سه عات ده ی به یانی بو ناشتنه که ی دانراوه. چونکه پیمان و ابوو بهم شیوه یه تو ده توانیت شه وی به دیار ره حمه تی یه وه دابنیشیت. گوته یه کی دیکه ش: دایکت زوربه ی کات به دوسته کانی گوتووه که ده خوازی به ریوره سمی ئاینی به خاک بسپیردریت. من له سه رمه پیداویستییه کانی ئه م کاره فه راهه م بکه م، به لام ویستم توش ئاگادار بی.)) سوپاسم کرد. دایکم ئه گهر چی هیچ بی دینییه کی دهر نه ده بری، ئی که له ژیان بوو هه رگیز بیری له دین نه ده کرده وه.

ژوره چکوله که زور رووناک بوو، میچه که ی شووشه به ند بوو. کو مه لیک کورسی و سیپای راست و چه پی تی دا بوو. له ناوه راستا و له سهر جووتیک له و سیپیانه تابووتیک به سه رپوشیکی تایبه تییه وه دانراوو. میخی بریقه داری تابووته که ده بینران که هیشتا دانه کوترا بوون و له سه ر ته خته ی تابووته که وه که به تو یکی گویز رهنگیان کردبوون زه ق دهچوونه وه.

ژنه عه ره بېکې پهرستار که کراسيکې سپي و له چکيکې توخي له سهر کردبوو له نزيکي تابووته که وه وه ستابوو. دهرگاوانه که له ساته دا له دواي منه وه وه ژورکه وت. دياربوو که غاري دابوو. به دمه لالکيوه گووتی: ((سهری تابووته که يان داخستوه، بو نه وهی تو جه نازه که بدینی ده بی بزماره کان دهرکيشم.)) له تابووته که نزيک بوو بووه وه، که رامگرت پيی گووتم: ((ناته وئی؟)) گووتم: ((نه)). راجله کی. نارحعت بووم. چونکه ههستم کرد که نه ده بوو نه وه قسه يه بکه م. دواي توژیک نيگايه کی کردم ويی هيچ سهرزه نشتيک، وه که نه وهی بزانی بو، پرسى: ((له بهرچی؟)) گووتم: ((نازانم)) ههنگی به دم بادانی سميله چه رموه که يه وه گووتی: ((تی دهگه م)) جووتی چاوی شینی گه شی هه بوو، به خویشی که ميک سووره بوو. کورسيه کی دايه من وبه خویشی که ميک له دواي منه وه دانیشت. په رستاره که هه ستاو به ره و دهرگا که رويی و له ساته دا دهرگاوانه که پيی گووتم: ((نه ژنه قورحه يه تی.)) چونکه هيچ حالی نه بووم ئاوریکي لای په رستاره که م دايه وه و دیتم له ژير چاوه کانييه وه نه واريکی بردوو وه به دوری سهریا پيچاوه. نه واره که له دوروبه ری که پوویا ساف بوو. ته نیا سپيی نه واره که به دموچاويه وه ديار بوو.

دواي رویشتنی نه و دهرگاوانه که گووتی: ((نهو به ته نیا جيت دهيلم.))

نازانم چمکرد که رويی و له دواي منه وه وه ستا. بوونی نه و له پشتمه وه نازاری ددام، تيشکی دلنه نگيزی پاش نیوه رو هه وو ژوره که ی گرتبووه وه. گيزه گيزی جوتیک زهرگه ته ی زهر د له پشت شوشه کانه وه دهگه ييه گوئی، ههستم کرد خو گرتوومی. بی نه وهی ئاور له دهرگاوانه که بده مه وه گوتم: ((چه نده که له خانهی پيرانه دای؟)) وه کو نه وهی ده ميک بی چاوه نوری نه م پرسياره بووی، يه کسه ر وه لامی دايه وه: ((پينچ ساله)) پاش نه وه چه نه نيکی زوری کرد. نه گهر بهر له مانه پييان گوتبا که به کاری دهرگاوانی له ((مارنگو)) روژگاری خوئی ده باته سهر، زوری پی سهر دهبوو. ته مهنی شهست و چوار سال و خه لکی پاریس بوو. له م کاته دا قسه که م پی بری: ((نا، واته خه لکی ئيره نیت؟ نه و جا بیرم که و ته وه بهر له وهی که من بو ژوره که ی به رپوه بهر بیات، باسی دايکی له گه ل کردبووم. گوتبووی که ده بی زور زوو به خاک بسپيردری چونکه له بیاباندا، به تايبه تی له م ناوچه يه، دنیا زور گهرمه. نه و دمه پيی گوتبووم که له پاریسدا ده ژیا. که هه رگيز ياده وه ری نه ویندهری له بیر ناچیت. گوتبووی که له پاریس دا ده شیت مردوو تا سی روژ و هندی جار تا چوار روژ به یلریته وه. به لام لیله دا کاتی نه م شتانه نییه. هه ر نابی بیریش له وه بکریته وه که لیله دا ده بی به دوی جه نازه کيشه که دا غار بده ی. له م کاته دا ژنه که ی پیی گوتبوو: ((وس به، نه مانه شتيک نین که بشیت به م لاوه بگوترین)) و کابرای پیره ميیرد سوور بووه وه و عوزرخوايي کرد. من گوتبووم: ((قهیدی نییه. قهیدی نییه؟)) نه وهی که پیره ميیرده که گوتبووی پيم دروست و باش بوو.

له ژوره کوله که ی مردوواندا که وه ک بنياده ميکی هه ژارو بينه واهاتبووه ئيره و چونکه له خوئی رابينیوه، نه م کاری دهرگاوانییه ی قبول کردوو. گوتم له هه مان کاتا نه ویش يه کيکه له خه لکانی ناو نه م خانهی پيرانه. گووتی نه. له هه وه ليشه وه پيم سهر بوو کو بوچی کاتی دیته سهر باسی خه لکانی ناو خانهی پيران زیاتر وشه ی ((نه وان)) وزور که م وشه ی ((پیره کان)) به کار

دینى. له کاتيکا که زوربه يان زور له و گه وره تر نه بوون، لي ئاساييه که نه و يه کي نه بوو له وان. نه و درگاوان بوو. و هندی جار به سه پرشتياري وان ده ژميردرا.

له م کاته دا په رستاره که وه ژور که وه. شه و کوتوپر داهاتبوو. هه زو و شه و چوکي به سه ر شو و شه کانه دا دا. درگاوانه که سوچي کاره باکهي کرده وه و تيشکي کوت و پر به شه واره ي خستم. بو شيو خولکي کردم به لام من برسيم نه بوو. خولکي کردم که فينجاننيک قاوه و شيرم بو بيئي. چونکه زورم هن لي بوو قبولم کرد، و دواي توژيک به سينيه که وه گه رايه وه. شير و قاوه که م خوارده وه. نه و جا هنم چوه سه ر جگه ريه که. به لام دوو دل بووم. چونکه نه مده زاني که ناخو ده شي ت نه م کاره له به رده م دايکما بکه م. بيرم کرده وه که نه م کاره هيچي تيا به سه ر نييه. جگه ريه کم دايه درگاوانه که و که وتينه جگه ريه کيشان.

دواي توژيک درگاوانه که گوتي: ((ده زاني دوسته کاني دايکيشت دين تا نه مشه و لي ره بن نه مه عاده تي ني ره يه. من ده بي بچم کورسي و قاوه ي ره ش ناماده بکه م.)) لي م پرسى ناخو ده شي ت يه کيک له گلپه کان بکوژينري ته وه؟ شوقى روناکيه که له سه ر ديواره سپيه که ماندووي ده کردم، پي گوتم کارى واهى نايبت. ته له کان به جوړي راکيشراون يا هه موو گلپه کان پيکفه هه لده بن يا هيچيان هه لنان بن. ئيدي من گويم نه دايي. نه و چوه ده ري و گه رايه وه. کورسيه کاني دانا. فينجانه کاني له سه ر کورسيه که، له ده وري جه زويه که دانا. نه و جا به رانبر به من، له ديوه که ي تری دايکمه وه دانيشت. په رستاره که هه ر به و ده قوه له بنى ژورده که دا، پشت له ئيمه وه ستا بوو. من نه مده بيئي که چي ده کرد. به لام به گوپره ي جوله ي ده ستيا ده زانرا که شتيک ده چني. هه وا خو ش بوو. قاوه که گه رمى کردبوو مه وه. له درگا که وه که کرابووه بوئى شه و و گولان ده هاته ژوروي. پيم وايه که ميک خه وتم. دهنگي خسه خشيك بيداري کرده وه. چونکه چاوم نوقابوون، روناکيه که له جاران ناخو شتر بوو. تاقه سي به ريکيش له به رده م ما نه ده بينرا. هه موو شتيک، هه ر گو شه يه که، هه موو پيچه کان به لاساريه کي تاقه تبه ره وه له به ر چاوم به رجه سته ده بوو. دوسته کاني دايکم له م کاته دا وه ژور که وتن. ده دوانزه که سيک بوون. و به بيدهنگي وه ناو نه م روناکيه به شه واره خه ره که وتن. بي نه وه ي تاقه دهنگي که له کورسيه که نه وه به رزيبته وه له سهريان دانيشتن. به جوړي تيم ده روانين وه کو نه وه ي تا نه و هيچ که سيک نه ديبي. بچوکتري ن پاژي سيما و جله کانيان له نيگام ده ريان نه ده بوو. له گه ل نه مه شا هيچ دهنگيک لي نه ده بيستن و زور به زه حمه ت باوه رم به بوونيان ده کرد. زوربه ي ژنه کان به رکوشه يان به ستبوو. به په تيک ناوقه ديان به ستبوو و نه مه سکی داکه و تووياني زياتر به رجه سته ده کرد. تا نه و کاته هه رگيز نه مزاني بوو که پيره ژنان چون ورگيان ده بي. پياوکان هه موو لاواز و عاسا به ده ست بوون. نه وه ي مايه ي سه رنجم بوو نه مه بوو که چاوم نه ده بينين، ته نيا روناکيه کي لي ل له ناوه ندي چاليکي پر له چرچ و لوچدا ده بينرا. که دانيشتن زوربه يان ته مه شاي منيان کردو به نه سته م سه ريکيان بو له قاندم و چونکه ليويان چوو بووه ناو زاري بي ددانيانه وه من حالي نه بووم که نيا سلاوم ليده که ن يان ته نيا جوله يه که سه ري بزواندوون. لي پيم وايه سلاويان کرد. له م کاته دا زانيم

هه موویان له بهران بهر منا وبه دهوراودهوری دهرگاوانه که دا دانیشتوون. وسهرده جولینن. له پریکا
نهم بیروکه گالته جارپیهم لا دروست بوو که هاتوون من دادگایی بکن.

دوای که میک یه کیک له ژنه کان که وته گریان، له ریزی دووهم، له پشت یه کیک له هاوریکانیا
په نهان بوو بوو. من به زحمهت دمبینی، به دم کورته هه نسکه وه بهر دهوام ده گریاو وامه زانی که
ئیدی هه رگیز ناوه سته وه. نهوانی دی وهک بلپی گریان که هی نهو نه ژنه ون، هه موو خه مین ومات
وبیده نگ بوون. دهیانروانییه تابووته که یا دارعاساکانی دهستیان یا هه رشتیکی دیکه، به لام
جگه له مه نه یاندهروانییه هیچی دی. نهو ژنه هه رده گریا، زور حهیرما بووم. چونکه من
نهمده ناسی. حهزم نه ده کرد گویم له دهنگی بی. لئ زاتم نه بوو نه وهی پی بلیم. دهرگاوانه که
به لای نه ودا دانه وییه وه، قسه یه کی کرد، لئ نهو سه ری دانه واند، له بن لیوانه وه شتیکی گووت و
به هه مان شیوه دریزه ی به گریان که دی دا. نهوسا دهرگاوانه که بو لای من هات. له
نزیکه وه دانیشت. پاش ساتیکی دوورو دریز، بی نه وهی نیگام بکات پی و تم: ((نه ژنه زور له
دایکته وه نزیکه بوو. ده لیت نهو لیله دا تاقه دوستی بووه نهو ئیدی چ که سیکی نییه.))

ماوه یه کی زور به مجوره دانیشتین. ناله وه هه نسکه کانی نهو ژنه که متر بوو بووه وه. ماوه یه ک
پرخاندی وثا قییهت بیده نگ بوو. من هیشتا خه وم نه ده هات. لئ شه که ت بووم و گورچیله کان
دهیه شان. نیستا بیدهنگی هه موو نهم بنیاده مانه نازاریان ده دام. جار جاری تاقه دهنگی
تاییه تی که بوم دیاری نه ده کرا ده گه ییه گویم. دوای ماوه یه ک ناخری زانیم که چهند دانه یه ک له
پیره میرده کان له دیوی ناوه وه گوپی خو یان ده مژن ونهم ملچه ملچه سهیره دهر دینن. به جور
غهرقی بیرو هزی خو بوو بوون که ناگایان له کاره یان نه بوو و ته نانه ت نهم بیرم به میسکا هات
که نهم مردووه ی که له ناو نه وانا که وتووو چ گرنگییه کی بو نه وان نییه. لئ نیستا ده زانم که نهمه
بیریکی هه له بووه.

هه موومان نهو قاوه یه مان خوارده وه که دهرگاوانه که دروستی کرد بوو. ئیدی نازانم چی
رویدا. شه بوری بوو. نه وه ندم له بیره که جاریک چاوم هه لینا و دیتم پیره میرده کان پالیان به
یه که وه داوه و خه وتوون. جگه له یه کیکیان که چه ناگهی نابوو سه ر نهو ده سته ی که
گوچانه که ی پی گرت بوو. و نه بله قانه ده پروانییه من، وهک نه وهی له میژ بی چاوه روانی
بیدار بوونه وی من بی. دووباره خه و بردمییه وه. له نازاری بی نه ندازه ی گورچیله کانم خه به رم
بووه وه. خو ر له سه ر میچه شوشه به نده که وه ده خزییه ژوره وه. دوای که میک یه کیک له پیره
میرده کان رابوو وزور کوکی. تفه که ی ده کرده ده سته سپریکی خانه خانه ی گه وره وه، هه ر
کوکه یه کی وه کو گیان کی شانیک بوو. نهوانی دیکه شی خه بهر کرده وه دهرگاوانه که به گو ییدان
که ده بی برؤن. هه ستان. نهم شه ونخونییه نارحه ته ده موچاوی که وه کرد بوون. له وه سه رم
سورما بوو که کاتی وه دهرکه وتن، هه موو ته و قه یان له گه لکردم. له تو وایه نهو شه وه که تاقه
قسه یه کمان تیا له گه ل یه کدی نه کرد بوو، دوستایه تیمانی دوو چه نانه کرد بوو.

ماندوو بووم. دهرگاوانه که بو ژوره که ی خو ی بردم که توانیم له وینده ر خو م ری که بخرم.
هه مدیس شیرو قاوه یه کمان خوارده وه که زور به له زهت بوو. گاشی وه دهرکه وتم خو ر ته واو به رز

بوو بووهوه. ئاسمان بهسەر ئهو گردۆلكانهوه كه مارنگۆى له دەريا جيا دەكردهوه، غەرقى سوورى بوو وئهو شنە بايهى كه بهسەر گردۆلكهكاندا تىدەپەرى بۆن و بەرامەى خوئى لهگەل خۇدا دىنا. رۆژىكى زۆر جوان بەرپوه بوو. له مېژ بوو كه نهچوو بوومه گوندى، پيم و ابوو ئەگەر دايكم له ئارادا نهبوويه لهزەت و خۆشيبهكى فرەم له گەشت و گەرانى ئەمپۆكه دەبينى.

له حەسارەكهدا، له ژير دار چنارىكدا، بە دەم چاوه پروانيبهوه وهستا بووم. بۆنى زهوى تەپ و شيدارم هەلدەمژى و خەوم نەدەهات. هاوکارانى دايهري خۆم بىر كهوتەوه كه هەموويان لەم كاتەدا رادەبوون تا بچن بۆ سەر كار. بۆ من ئەم ساتە هەميشه، دژوارترين سات بوو. تۆزىكى ديكەش بىر لەم شتانە كردهوه. بەلام له ناكاو دەنگى زەنگىك له ناو بيناكهوه داوى بىركردنهوهى پچریم. له پشت پەنجەرەكهوه هەندى جم و جۆل بينرا. ئەوجا هەموو شوينەكان كپ و ئارام بوون. هەتاو تۆزى بەرزتر بوو بووهوه: قاچەكانم خەريك بوو گەرم دەبوونهوه. دەرگاوانهكه كه به حەسارەكهدا رەت دەبوو پىي گووتم كه بەرپوهبەر دەيهویم. چووم بۆ نووسینگهكهى. چەند كاغەزىكى پىي ئيمزا كردم. سەيرم كرد رەشى پۆشيبوو و پانتۆلىكى خەت خەتى لەبەر بوو. تەلهفونەكهى هەلگرت و پىي گووتم: ((كريكارانى جەنازه تۆزىكه هاتوون. دەچم پىيان دەلیم تابوتەكه دابكوتن، دەخوای جارىكى ديكەش دايكت بدینى؟)) گوتم نه. بە دەم دەنگ نزم كردنهوه به تەلهفونەكه دەستورى دا: ((فيجاك به مامورهكان بلێ كه دەتوانن دەست به كار بن.)) ئەوجا گوتى كه ئەويش له رپوره سمى ناشتنهكهدا بەشدارى دەكات، سوپاسيم كرد. له پشت مېزهكهيهوه دانیشت. لاقه بچوكهكانى نانه سەر يەك و پىي راگەياندم كه تەنيا من و ئەو و لهگەل پەرسنارى بەشەكهدا له رپوره سمهكهدا دەبين، بە گویرهى ريساى خانەى پيران، كەسانى پىرخانهكه بۆيان نيبه بەشدارى رپوره سمى ناشتن بكن. تەنيا بۆيان هەيه شهو نهخوسى بكن. و دووپاتى كردهوه كه: ((ئەمە مەسەلهيهكى ئينسانى يە.)) بەلام به شيوهيهكى ريزپەر رېگهى به دۆستىكى دايكم به ناوى ((تۆماس پيرين)) دا بوو بەشدارى لەم رپوره سمهدا بكات. بەرپوهبەرەكه پىكەنى و پىي گووتم: ((به خۆت دەزانى ئەمە هەستىكى هەرزەكارانهيه. ئەم پىره مپىردەو دايكت قەت لىكدى دوور نەدەكهوتنهوه. له پىرخانهكهدا سوعبه تيان لهگەل دەكردن وبه ((پيرين))يان دەگوت: ((ئەمە دەزگيرانى تۆيه)) ئەويش پىدەكهنى. ئەمەيان پىي خۆش بوو. وبەراستى مەرگى خات((مەرسۆ)) زۆرى نارەحەت كردووه. وا زەندەكهەم هەقى ئەوهم نهبوو رېگهى نە دەم. بەلام

لهسەر راسپاردەى دكتورى ئيشكچى، رېگەم ئەدا شهونخونى بەديارهوه بكات.))

ماويهىكى زۆر به بىدەنگى ماينهوه. بەرپوهبەرەكه هەستاو له پەنجەرەى نووسینگهكهى خۆيهوه تەماشای كرد. وپاش تۆزىك گوتى: ((ئەها ئەوه قەشەى مارنگۆيه. زوو هاتووه.)) و گوتى لپرهوه تا كلىساكه كه له ناو گوندىدايه بەلاى كەمهوه سى چارهكه سەعات دەبى. هاتينه خوارى. كەشيشهكهوه دوو مندالى سرودخوين لەبەر بينايهكهدا وهستا بوون. يەكێك له مندالەكان بخورددانيكى بەدەستهوه بوو وكەشيشهكه بەرهو لای ئەو دانەويبووهوه تا درپژى زنجيره زيوهكهى چاكبكات. كه ئيمه گەيشتینه جى، كەشيشهكه سەرى هەلپرى. بانگى كردم((كوپهكه)) وچەند قسهيهكى ديكەشى كرد. ئەوجا وهژوور كهوت، منيش وه دووى كهوتم.

تەمەشایەکم کرد دیتم که بزمارةکانی تابووتەکه داکوتراوون. و چوار پیاوی رهشپۆش له ژورهوه وهستاون، لهو دهمەدا گویم لی بوو که بهریۆه بهره که پیی گوتم گالیسکه که له کهنار جاده کهیه و نامادهیه، که شیشه که کهوته ویردو دوعا خویندن. له م ساته به دوواوه کاروبارهکان به لهز جی به جی بوون. پیاوهکان به پهردیه که وه به رهو تابووتەکه چون. که شیشه که وه هاوریکانی و بهریۆه بهره که وه من وه ده رکه وتین. ژنیك له بهر ده رگا وه ستابوو که من نه مده ناسی. بهریۆه بهره که گوئی: ((جه نابی مه رسو)). گویم له ناوی ژنه که نه بوو وته نیا نه وه ندم زانی که په رستاره. نه ویش بی هیچ بزه یه که دهموو چاوه ره قه له و دریزگۆله که ی خوئی دانه وانه ده وه. نه و سا ریزمان به ست تا جه نازه که تیپه ری و له دووی جه نازه هه لگره کانه وه وه ریکه وتین و له خانە ی پیرانه که وه ده رکه وتین. گالیسکه یه که له بهر ده رگا وه ستابوو. رهش، دریزو بریقه دار بوو و قه له مدانی وه بیر بنیاده مده هی نایه وه. له ته نیشتییه وه ریکه ری ریره سمه که که پیاویکی کورته بالابوو و جلیکی پیکه نی ناوی له بهر دا بوو، له گه ل پیاویکی ره فتار ده سکر دا وه ستابووون. زانیم پیره میرده که ناغای ((پیریزه)). کلاویکی نرمی قه راخ پانی نا وه ند خری له سه ر بوو- که له کاتی تیپه ر بوونی جه نازه که دا دایگرت- به جلیکه وه که پانتۆله که ی که وتبووه سه ر پیلاره کانی و گریی بچووی بۆینباخه ره شه که ی که له یه خه سپی کراسه ده لبه که ی هاتبوو. لیوه کانی له ژیر که پوو یه کی پر له په له ی رهش ده له رزی. قژه نهرم و سپییه که ی له پشت گوچکه سهیره کانییه وه به سه ر قه راخه هه لگه راوه که یدا ر ژابوو ورهنگی سوری. گوچکه کانی، له سه ر نه م سیما رهنگ په ریوه سه رنجی راکیشام. ریکه ری ریو ره سمه که شوینی هه ر یه که مانی دیاری کرد. که شیشه که له پیشی پیشه وه ده رویی، وه دوا ی نه وه وه عه ره بانه که بوو، له ده وری عه ره بانه که دا نه و چوار پیاوه بوو، له دوا ی نه وانه وه به ریۆه بهره که وه من. په رستاره که وه ناغای پیریز له ریزی دوواوه بوون.

نهو ناسمان نقوومی خو ره تاو بوو. هه تاو ورده ورده قورسایی ده خسته سه ر زه وی- گه رما به له ز به رز ده بووه وه، نه مزانی بو نه وه نده دیر حه ره که تمان کرد. له ژیر جله توخه کانه وه هه ستم به گه رما ده کرد. پیره میرده وردیله کورته بالا که که کلاوه که ی له سه ر کرد بوو دایگرت ه وه. کاتی که به ریۆه بهره که باسی نه وی بو ده کردم، ئاوریکم لیی دایه وه وه تەمەشایەکم کرد، به ریۆه بهره که پیی گوتم که زور جار دایکم و مسته ر پیریز عه سران له گه ل په رستاریک دا بو پیاسه بو گونده که ده چون. نۆریمه ده شته که ی ده ورو به رم، له نیو ریزی نه و دار سنۆبه رانه ی که به گردیکی زور به رز کوتایی ده هات وه نیو نه م زه وییه سه وزو قاوه یی و نه م ماله تاک تاک و دیارانه وه حالی دایکی خو م ده خوینده وه. شه و، ده بی له م ده قه ردا وه کو هه لوه سته یه کی خه مئه نگیز وه هابی. به لام نه مپۆکه هه تاوی تاقه تبه ر، دیمه نه که ی له بهر چاو ده سپریه وه وه بی گیان و خه مین ده ی نو اند.

که وتبووینه ری. له م کاته دا بوو که زانیم ((پیریز)) که میک ده له نگی. گالیسکه که به ره به ره خیراتر ده بوو و پیره میرد دوا ده که وت. یه کیک له و پیاوانه ش که له پال عه ره بانه که وه ده رویشتن دوا که وت وهو پی به پیی من ده رویی. پیم سه ر بوو که هه تاو به و خیراییه به ره و تاقی ناسمان

هەلەدەكشا . لە پەر هەستم كرد كه دەشتەكە ماوھەكە لە دەنگە دەنگی مێرووان و شەنە شەنە گىياندا نغووم بوو .

ئارەقە بەگۆناكانما هاتبوو خوارى . چونكە كلاًوم نەبوو ، بەدەستەسەر خۆم باوھشپین دەكرد . مامورى ناشتەكە هەندى شتى پى گووتم كه گويم ئى نەبوو . لەم كاتەدا ئارەقەكەى سەرى خۆى بەو دەستەسەرى كە بەدەستى چەپپىوھ بوو دەسەرى . بەدەستى راستى كاسكیتەكەى هەلپىرى بوو . پىم گووت : ((چى؟)) بە دەم ئامازەكردنەوھ بۆ خۆرەكە دووبارەى كردهوھ كە : ((گەرمايەكى سەپەرە .)) گووتم : ((ئەرى؟)) . ((پىر بوو؟)) گووتم : ((تەقربەن)) ، چونكە تەمەنىم بەدروستى نەدەزانی . دواى ئەمە بیدەنگ بوو . ئاوپىكى پاشەوھم داىەوھو پىرىز پەنجا مەترىك لە دواترەوھ دەهات وھەرەوھە نىگايەكى بەرپۆھبەرەكەم كرد . زۆر بە سەنگ و وىقارەوھ پىرى دەكرد . چەند دلوپەئارەقەيەك بەسەر تەوئىلپىوھ دەبرىقاىەوھ ، كە چى نەيدەسەرى .

وام هاتە بەرچاو كە دەستەى بەرىكەران خىرا دەروىى . دەوروبەرم هەمان دەشتايى گەرم وتەژى خۆر بوو . بۆ كەسىكى وەكو من لە كىشا نەبوو . بۆ ساتىك بەسەر بەشپىك لە جادەكەدا كە تازە نوژەن كرابووھە تىپەرىن ، خۆر قىرى جادەكەى نەرم كرددبووھە . و پىى پىدا دەچوو و ناواخنە درەوشاوەكەى بە ديار دەكەوت . كلاًوھ چەرمىيەكەى عەرەبانچىيەكە لەسەر عەرەبانەكەوھ وا دەهاتە بەرچاو كە لەم قورە رەشە هەلكىشرا بوو . من لەنىوان ئاسمانى شىن وسپى و هاوناھەنگى ئەم رەنگانەدا : رەشى زەقى قىرەكە ، رەشى تۆخى جەكەن و رەشى برىقەدارى عەرەبانەكەدا خۆم گوم كرددبوو . هەموو ئەمانە : هەتاو ، بۆنى چەرم و بۆنى تەرس و شپاكەى عەرەبانەكە ، بۆنى رەنگ و كندر ، و ماندووويەتى يەك شەو بىدارى ، نىگا و بىريان پەرىشان كرددبوو . جارپىكى دى ئاوپى پاشەوھم داىەوھ : پىرىز زۆر دوور بوو . لەنىو شەپۆلى گەرماكەدا ون بووبوو . بەنىگا كەوتە تاقيى و بىنىم لە ناوھندى دەشتەكەوھ بە رىگەيەكى قەدپرا دىت . سەپىرەم كرد جادەكە لە بەردەم منا پىچ دەكاتەوھ . ئىدى بۆم دەكەوت كە پىرىز شارەزای ئەم دەقەرەيە ، و زۆر زووتر رىگەكە تەى دەكات و ئىمە دەگرىتەوھ . لە پىچى جادەكەدا ئىمەى گرتەوھ . ديسان لىمان گوم بووھە . ئەمجارەش لە رىگەيەكى قەدپەرەوھ دەروىى و ئەم كارە چەند جارپىك دووبارە بووھە . بەلام من ھەر زوو سەرنجم لەسەر جم و جۆلەكانى ئەو لاچوو . هەستم دەكرد خوين لە لاجانگەكانمدا پل دەدا .

ھەموو ئەمانە بەخىراىى و وەزە و حالپىكى ئاسايى ئەوتۆ تىپەرىن كە لەمە پتر شپىكى ئەوتۆم لەبىر نەماوھ . ئا شتىكى دىكەش : كە چووینە ناو گوندەكەوھ پەرسارەكە قسەى لە گەل كردم ، دەنگى لە گەل سىمايدا نەدەگونجا . دەنگپىكى بەرىتم ولەرزەن بوو . گوتى ئەگەر بنىادەم ھىدى برۆت تاوھسووت دەبى ، و ئەگەر لەزى بكات ئارەقە دەكاتەوھو لەناو كلىساكەدا سەرماى دەبى)) راستى دەكردو ھىچ چارىكى دىكەش نەبوو ، چەند بىرەوھرىيەكى ترى ئەو رۆژەم لەبىرە . بۆ نمونە سەرو سىما پىرىز ، كاتى بۆ دواجار لە نزيكى گوندەكەدا پىمان گەيىوھ ، دلوپە ئارەقەى درشت ، خەم و ماندووويەتى نىشتبووھ سەر گۆناكانى كە بەھوى چىرچ و لۆچەكانى دەمووچاويىوھ نەدەرژا بەلكو پەخش و بلاو دەبووھو دووبارە كۆدەبووھو تووژە ئاوپىكى لەسەر

ئەم دەموچاۋە داتەپپوۋە پېك دەھىنا، ھەرۋەھا بېرەۋەرى كلىساۋ گوندىيانى سەر شوۋستەكان، گولدانە سورەكانى سەر گۆرەكانى ناو گۆرستانەكە! لەخۆچوونى ((پېرىن))كە ۋەكو بووكەلەيەك دەچوۋكە داۋەكەى پچراپى) ئەو گلەى كە لەرەنگى خويىن دەچوۋ ۋەدىانكرد بەسەر تابووتەكەى داىكما، رەگ وريشالى دارو درەختان كە تىكەل بە گلەكە بووبو، ھەرۋەھا ئاپوراكە، دەنگە دەنگ و ھەراۋ زەنا، گوندەكە، چاۋەروانى لەبەر قاۋەخانەيەكدا، دەنگى بەردەوامى مەكىنەكەو خۆشخالى من كاتى كە پاسەكە گەيپە ناو روناكيبەكانى جەزايىر و بىر كردنەۋەم لەمەى كە دوانزە سەعاتى خشت دەنووم.

((2))

كە لە خەو رابووم زانيم بۆچى بەرپوۋەبەرەكەم كاتى كە داۋاى دوو رۆژ مۆلەتم لىكرد قەلس بوو: ئەمرو شەممەيە. ھەر لەبىرم نەبوو، بەلام كە رابووم بىرم كەوتەۋە. ديارە بەرپوۋەبەرەكەم واى بىر كردوۋەتەۋە كە بەمجۆرە لەگەل يەك شەممەدا چوار رۆژ پشووم دەبىت و ئەمەى بە دل نەبوو. بەلام خەتاي من نىيە كە لەبرى ئەمرو دويىنى داىكەيان بە خاك سپارد، ئەوجا ھەر چوونى بى شەممەو يەك شەممە پى دەبرا. لە گەل ئەمەشا لە بەرپوۋەبەرەكەم دەگەم.

بە زەحمەت رابووم شەكەت و ماندوۋى دويىنى بووم. بەدەم ردىن تاشينەۋە لە خۆم پرسى دەخووزم چ بكام و لىپرام بچمە مەلەۋانى. سواری تراموا بووم و چووم بۆ بەندەر. خۆم بە ئەستىلەكەدا كرد. يەك دنيا لاو رڭابوونە ئەۋى. لە ئاۋەكەدا ((مارى كاردونا))م بىنى كە كات خۆى لە داىرەكەمانا تايپىست بوو، و ئەوسا حەزم لىي بوو. پىم واىە ئەۋىش بى مەيل نەبوو. ئى زۆرى نەبرد كە ئەو لىي داو رۆيى ۋەدەرفەتمان بۆ نەلوا كە زياتر يەكدى بدىنين. يارمەتيم دا كە سەرىكەۋىتە سەر كەلەككى لاستىكى. و بەدەم ئەم كارەۋە دەستم بەر مەكى كەوت. من ھىشتا لە ئاۋەكەدا بووم كە ئەو بەگازى پىشتا لەسەر كەلەكەكە راكشا. روى كردە لاى من. قزەكەى بەسەر چاۋيا رڭابوو وپىدەكەنى. خۆم گەياندە كەلەكەكەو خۆم خزانە تەنىشتىيەۋە. ھەۋاكەى خۆش بوو، و بەناۋى سوعبەتەۋە سەرم بىرە دوۋاۋەۋە رىك لەسەر سكى ئەوم دانا. ھىچى نەگوت، و من بەو حالەۋە مامەۋە، ھەر ھەموو ئاسمان لەناو چاۋەكانما بوو، ئاسمان شىن وزىرپىن بوو. ھەستەم دەكرد دلى ماری لە ژىر سەرمدا بە ئەسپايى لىدەدا. ماۋەيەك بە نىمچە بىدارى لەسەر كەلەكەكە ماینەۋە. كە ھەتاۋ تەۋاۋ گەرم بوو ئەو خۆى ھەلدايە ئاۋەكەۋەو منىش بەدوايا. خۆم گەياندى، دەستم لە قەدى ھالاندو پىكەۋە مەلەمان كرد. ئەو ھەر پىدەكەنى: كاتى كە لەسەر ئەسكەلەكە خۆمان وشك دەكرەۋە پىي گوتەم: ((من لە تۆ ئەسمەرتەم)) داوام لىكرد كە شەۋى پىكفە بچىنە سىنەما. بە پىكەنىنەۋە گوتى زۆر حەز دەكات فىلمىكى ((فرناندل)) بدىنى. ۋەختى جەكانم لەبەركرد زۆرى پى سەير بوو كە بۆىنباخى رەشم بەستوۋە. لىي پرسىم كە ئايا تازىە بارم؟ پىم گوت كە داىكم مردوۋە. چونكە دەيوست بزانى كەى، ۋەلام دايەۋە: ((دويىنى)) كەمىك پەشوگا. بەلام خۆى لە گىلى دا ھىچى نەگوت. دەمويست پىي لىم كە

تەخسیری من نەبوو. ئی جەھوی خۆم گرت. چونکە بیرم کەوتەوہ کہ ئەم قسەہیەم بە بەرپۆہبەرەکم گوتیبوو. ئەم دووبارە کردنەوہیەم پی بی مانا بوو. بەہەر حال بنیادەم ھەمیشە کہمیک خەتاکارە.

شەوی ماری ھەموو شتیکی فەرامۆش کردبوو، ھەندی شوینی فیلمەکہ کۆمیدی بوو، بەلام بەشیوہیەکی گشتی و بەراستی تۆرہات بوو. لنگی بە لاقی منەوہ چەسپاندبوو. منیش مەمکیم دەگوشی. لە نزیکی کۆتایی فیلمەکہدا راموسی. بەلام بەدلی خۆم نەبوو. کہ چووینەدەری، لەگەل منا ھات بۆ مالمەوہ.

کہ رابووم ماری رۆی بوو. بۆی رونکردبوومەوہ کہ دەبی بچی بۆ لای پوری. کہ بیرم کەوتەوہ ئەمرو یە شەممەہیە بیتاقەت بووم. حەزم لە یەک شەمموان نییە. لەناو جیگەکہما تلیکم دا. بۆ بۆنی ئەو خویبە گەرام کہ قژی ماری بەسەر سەرینەکەوہ بەجیبی ھیشتبوو. تا سەعات دە لیبی خەوتم. ئەوسا بەدەم راکشانەوہ تا نیوہرۆ ھەر جگەرەم کیشا. تاقەتم نەبوو وەکو چەند رۆژە فراڤین لە نک سیلست بخۆم. چونکە پرسیارکووتیان دەکردم و منیش حەزم لەمە نەبوو. چەند ھیلکەہیەکم کولاند و ھەر لەو قاپەداو بەبی نان خواردم. چونکە نانم لەمالمەوہ نەبوو و تاقەتم نەبوو بۆ نانکیرین بچمە خوارەوہ.

پاش فراڤین کہمیک بیتاقەت بووم و کەوتەم پیاسە بە مالمەکہدا. کاتی کہ دایکم لیڕە بوو مالمەکہ ریک و پیک بوو، بەلام ئیستا بۆ من زۆر گەورەہیە و دەبی میزی ژووری نان خواردنەکہ بۆ ژوورەکہی خۆم بگوازەوہ. من ئەم ژوورەم بەس بوو، تەنیا لەم ژوورەدا دەژیام لە نیو کورسییە حەسیرە چال بووہکان و ئەو کۆمەدیہی کہ ئاوینەکہی زەرد بووہ و میزی تەوالیتەکہو قەرەویلە ناسنەکہدا. ئەوہی دی ھەمووی بی سوود لەو گۆرە کەوتبوو. دواي تۆزیک ھەر بۆ ئەوہی کاریک بکہم، کۆنە رۆژنامەہیەکم پەیدا کردو کەوتەم خویندنەوہی. ریکلامیکی خوی ((کروشن))م ئی پری وچەسپاندم بەو دەفتەرەوہ کہ بابەتی سەرئەج راکیشی رۆژنامانم تیا ھەلدەگرت. ئەوسا دەستم شت و چووم لە بەلەکۆنەکہ دانیشتم.

ژوورەکہم دەروانیتە شەقامە سەرەکییەکہی دەورو بەری شار. پاش نیوہرۆیەکی خۆش بوو. شەقامەکہ رەش دەچووہو و تاک و تەرا خەلکی بەپەلە تیدەپەرین. ھەوہلین گروپ، خیزانیک بوو کہ دەچوونە گەشت، دوو کورپیژگە بە جلی دەریاییەوہ، و پانتۆلەکانیان تا خوار ئەژنویان ھاتبوو، لەناو جلە زبرو رەقەکانیان کہمیک نارەحەت بوون. وکیژیکی چکۆلە بە قردیلەہی سورو جوتی پیلای بریقەدارەوہ لە دایانەوہ بوو. دایکیان قەلەو بوو، کراسیکی حەریری قاوہیی لەبەر بوو. بابیان پیایکی وردیلەہی یەجگار لاواز بوو و دووراو دوور دەمناسی، کلاویکی حەسیری لەسەر بوو. بۆینباخی لەمل کردبوو و دارعاسایەکی بەدەستەوہ بوو. کہ ئەوم لەگەل ژنەکہیدا بینی، ئیدی زانیم بۆچی لە گەرەکا دەلین پیایکی بەئیحتوبارەو ژنەکہی لە ریزەہی ئەودانییە. دواي تۆزیک گەنجانی دەقەرەکہ، بە قژی کریماوی و بۆینباخی سورو چاکەتی ناوقەدەتنگی گولڈۆزی و پیلای نووک پانەوہ رەت بوون. پیدەچوو بۆ سینەمای ناوہندی شار بچن. بۆیە زوو کەوتبوونە ریکو بەدەم قاقای پیکەنینەوہ دەلەزین کہ فریای تراموا بکہون.

دوای ئەوان شەقامەکه بەرە بەرە چۆل بوو. پێم وایە لە هەموو شوێنەکانا نمایش دەستی پیکردبوو. جگە لە دوکانداران و پشیلە چ شتیکی دی لە شەقامەکهدا نەدەبینرا. ئاسمانی سەر ریزە درەختەکانی ئەم بەر و ئەوبەرە شەقامەکه ساف بوو بەلام رونک نەبوو. لە شۆستەکهی ئەوبەرەو کابرای جگەرە فرۆش کورسییەکی هینایە دەری. لەبەر دوکانەکهیا دایناو هەردوو دەستی خستنه سەر پشتی کورسییەکهو بە بەرەواژی لەسەری دانیشت. ئەو تراموايانەى که تا تۆزى لەمە پيش پربوون لە خەلکی ئیستا تەقريبەن چۆل بوون. لە قاوەخانە بچوووکەهەى ((شیه پیرۆ)) تەنیشت جگەرە فرۆشەکهو گارسۆنەکه خەریک بوو ئارده دارى نيو هۆلە چۆلەکهى دەمالى. بەراستی یەك شەممە بوو.

منیش کورسییەکهى خۆم وەرگێراو وەکو جگەرە فرۆشەکه لەسەری دانیشتم. چونکە هەستم کرد واهى خۆشترە. دوو جگەرەم کیشا. چوومە ژوورەو و چکلیتیکم هینا و چوومە بەر پەنجەرەکه تا لەویندەر بیخۆم. دوای تۆزیک ئاسمان تاريك بوو و بە دلما هات که هەر ئیستا بارانە هاوینەیهك دادەكات. کهچی پەلە هەورەکان بەرە بەرە رهوینەوه. ئى تىپه پربوونى هەورەکان بەسەر شەقامەکهدا بۆنى بارانى لیدەهات و زیاتر تاریکی کرد. ماوهیهك روانیمە ئاسمان.

سەعات پینچ، تراموايهکان بە هەراو زەناو پەیدا بوونەوه. لە مەیدانى وەرزشى دەوروبەرى شارەو تەماشافانانى فوتبۆلیان که وەکو هییشوو خویان بە پەیزه و قەراخەکانیانەوه هەلواسی بوو، دەهینایەوه. ترامواکانى دى وەرزشکارەکانیان پى بوو که من بە جاننا چکۆلە کانیا ناسیمنەوه. تا هیزیان تیا بوو دەسترین وهاوریان دەکرد که یانەى ئەوان نادۆرى. ژمارهیهكى زۆریان بەسەر و بەدەست ئامژەیان بۆ کردم. یهکیکیان هاواری بۆ کردم: ((بردمانەوه)) و لە وەلاما سەرم بۆ جولاندن و گووتم: ((ئافەرین)). لەمە بەدوواوه هاتو چۆی ئۆتۆمۆبیلی تایبەتى سەرى کرایهوه و روى له زیادى کرد.

ئاسمان هەمدیس کەمیک گۆرا. لەسەربانەکانەوه ئاسمان سوور دەچوووه، و لەگەل زەردەپەرى ئیواریدا که بەریوه بوو جم و جۆل کەوتە نيو کوچەو کۆلانەکان، گەشتیاران کەم کەم دەگەرەنەوه، ئاغازى بە ئیحتوبارم لە نيو قەرەبالغییهکهوه ناسییەوه. منالەکان دەگریان و خویان بە عاردى دا بکیش دەکرد. لەو دەمانەدا سینەماکانى گەرەك، شەپۆلە تەماشافانیکى زۆریان هەلپشتە سەر شەقامەکه. هەندى گەنجیان تیا بوو که ئەتواریان جدیتر لە ئاسایی بوو، پیدەچوو فیلمیکى سەرکیشیان بینى بى. ئەوانەى چووبوونە سینەماکانى شار کەمى درەنگتر گەشتنەوه. ئەوانە جدیتر دەهاتنە بەرچاو و هیشتا هەر پیدەکەنین. بەلام جار جارى ماندوو و خەیاڵاوى دەیان نواند. بە شۆستەکانا دەهاتن و دەچوون. کیژۆلانی گەرەك بەسەرى رووتەوه دەستی یهکیان گرتبوو، کورەکان ریزیان بەستبوو تا ریزهکهى ئەوان بشکینن. و تالیقیان لیدەدان و کیژەکان سەریان وەرەگێراو پیدەکەنین. هەندیکیان که دەمناسین بەدەست و سەر ئامژەیان بۆ کردم ، سلۆیان کرد.

لە پڕ گلۆپەکانى سەر شەقامەکه هەلبوون و ئەستیرەکانى سەرەتای شەویان لە جریوه خست. هەستم کرد چاوهکانم لە تەمەشای شۆستە پڕ لە خەلکەهو رووناکییهکه ماندوو بوون.

تیشکی گلۆپهكان پزابووه سەر شوسته تهرهكهو لايتى تراموايهكان له مهودايهكى ديارهوه دهيدا له قزى درهخشان، له بزهيهك، يا له بازنيكى زيو. دواى كه ميك تراموايهكان كه م بوونهوه، تاريكى شهو بالى به سهر درهختهكانا كييشاو گلۆپهكان كوژانهوه، و گهرهك بهرهبهره چولبوو، بهراديهك كه يهكه مين پشيله به هيواشى لهو شهقامهوه كه تازه چول بووبوو تيپهپرى. ههنگى بيرم كهوتوه كه دهبي شيو بخوم. گهردم، چونكه ماويهكه بوو نابوومه سهر قهراخى كورسييهكه كه ميك دهيهشا. چوومه خوارهوهو نان وپيخورم كرى. خواردنم ليئاو ههر بهسهر پيوه شيووم خوارد. ويستم له بهر پهنجهرهكهدا جگهرهيهك بكيشم. ئى دنيا سارد بوو بوو وكه ميك سهرمام بوو. پهنجهرهكه داخست و گهرامهوه، له ئاوينهكهدا سووچيكي ميژهكه م بينى كه چرا سپرتوييهكهو ههندى گويچكه نانى لهسهر بوو. بيرم كهوتوه كه ئه م يهك شه ممهيهش وهكو يهك شه ممهكانى دى بورى ودايكم نهۆ له ژير خاكدايهو سبهينى سهر له نوى دهچمهوه سهر سهر كارو وهلحاسل چ گورانىك پرووى نه داوه.

((3))

ئه مپرو له دايهره زورم كار كرد. بهرپوه بهررهكه م ميرهبان بوو بوو. لىي پرسيم ئايا زور ماندوونيم؟ ودهيوست ته مهنى دايكم بزاني. بو وهى به درو نهكه ومهوه گوتم: ((شهست ساليك دهبوو)) و نازانم بوچى واى ده نواند سهرخوشى ليكردوم و شتهكه بپراوتهوه. كو مهيك بارنامه له سهر ميژهكه م كه له كه بوو بوو دهبايه به هه موويانرا بگه م. بهر له وهى بو فراقين له دايهره دهر بچم، دهسته كانم شت. نيوه روان ئه م كاتانم له لا خوشه. به لام ئيواران كه متر حه زى ليدهكه م چونكه ئه و خاولييهى كه ده بي به كاري بي نم ته پرى ته ره، چونكه به دريژاي روزهكه به كار هاتوه. روژيك ئه م م به بهرپوه بهررهكه م گووت، وه لامى دامه وه كه مايهى داخه، به لام له هه مان كاتا چ نيه. سه عات دوانزه و نيو له گه ل ((عه مانوئيل)) دا كه له به شى ناردينى نامه كانا كار دهكات وه دهر كه وتين. دايهره كه مان دهروانيته سهر دهريا و ئيمهش بو چهند ساتى وه ستاين و كهوتينه ته مهنى كه شتييه باره لگره كانى به ندر كه نقومى هه تاو بوو. له م كاته دا كاميونىك به هاره هار هات. عه مانوئيل گووتى: ((به م بروين؟)) و من دهستم به غاردان كرد. كامينه كه لي مان رهت بوو و ئيمه دووى كه وتين. من له ناو هاره هارو ته پو توژا غه رق بووم. هيچم نه ده بينى و ههستم به هيچ نه ده كرد جگه له ته كانى نارپيكي غاردانى خوم به نيو ئاپوراى سيلينگ و ترومبيل، و ئه و ريكانهى له دووره وه دهر قسين و بو دى ئه و كه شتيانهى كه به لا ياندا رهت ده بووين. هه وه لجار من گه ييمه لورييه كه و خوم هه لدايه ناوى. ئه و جا كو مه كى عه مانوئيل م كردو ئه و يش سوار بوو. هانكه هانكمان پى كه وتبوو. لورييه كه به سهر شوستهى نا هه موارى له نگره گاه وه، به نيو ته پوتوزو هه تاوا هه لبه ز و دابه زى ده كرد. عه مانوئيل له كانگاي دل وه پي ده كه نى.

گه يينه خواردنگه كهى ((سلسهت)) نازاى به ده نمان له ئاره قه دا هه لكشا بوو. ئه و وه كو هه ميشه، به ورگى زل ز بهر كو شه له به رو به سميله چهر مووه كه يه وه له ويندر بوو. لىي پرسيم

که: ((به گشتی حالم باشه ؟)) وه لأم دایه وه به لئی، و گوت برسیمه. به لهن نانم خوار دو قاوه یه کم به سهر کرد. نهوسا بۆ مال گه پامه وه. چونکه شه رابیکی رهم خوار دبووه وه که میک نووستم. که رابووم حهزم له جگهره بوو، درهنگ بوو بوو. بۆ وهی به تراموادا بگم، هه پام کرد. به درییایی دوا نیوه پۆ کارم کرد. له دایه ره دنیا فره گهرم بوو، و عهسر که وه دره که وهتم خوشحال بووم که هیدی هیدی به پیاسه به قهراخ باره ندازه که دا بگه پیمه وه. ناسمان سه وزباو بوو. من دلخوش بووم. ویرای نه مهش یه کراست بۆ مال گه پامه وه، چونکه ده مویست په تاته بکولینم.

کاتی که سهر ده که وتم، له سهر پلیکانه تاریکه تووشی سالامانوی پیر، دراوسی دیوار به دیوار بووم. له گهل سه گه کهیدا. ههشت دانه ساله ئهم جووته پیکه وه ده بینرین. سه گه که تووشی نه خوشییه کی پیست بووه، پیم وایه گه ریبه، هه موو توو که که ی وه ریوه وه له شی یه کپارچه په له ی قاوه ییه. سالامانوی پیر هینده به تهنی له گهل ئهم سه گه دا له یه ک ژور ژیاوه، به ره به ره شیوه ی ئهوی وه رگرتووه. نهویش په له ی سوورباوی به ده موو چاوه وه یه و قژی زهر دباو و تهنکه. سه گه ش له خاوه نه که یه وه فیرووه که قه پۆزی ره پیش بخات و ملی دریی بکات و به کووره کوور ری بکات. له تو وایه له یه که نه ژان، به لأم له یه که تریش بیزارن. پیره میرد روژی دوو جارن، سه عات یازده و سه عات شهش سه گه که ی بۆ گه پان ده باتن، ههشت دانه ساله ریگه ی خویان نه گورپوه. له شه قامی لیون دا ده بینرین. سه گه که به جووری خاوه نه که ی بکیش ده کات که سالامانوی پیر پیستی تیک ده نالیست و ساتمه ده دات. ئیدی ده که ویته و یزه ی سه گه که ی و جنیودانی. سه گه له داخانا مت ده بی و مل ده دا. ههنگی نوره ی پیره میرد دی که سه گه که به دووی خویا بکیش بکات و که سه گه نه مه ی بیر ده چیته وه هه مدیس ده که ویته بکیش کرنی خاوه نه که ی وهه مدیس کوه که ده خوات و جنیو ده ژنه فی. ههنگی هه ردووکیان له که ناری شوسته که ده ویستن و سه گه که به ترس و پیاهه که به رقه وه نیگای یه کدی ده که ن. نه مه کاری هه موو روژیکیانه. هه کاتی سه گه بخوازی بمیزی، پیره میرد ده رفه تی نادات و به دووی خویا رایده کیشت. نه گه ر جار جاری ئهم کاره له ژوره وه بکات دیسان کوه که ده خوات. ههشت دانه ساله که ئهم کاره به رده وامه. سلسه ت هه میشه ده لیست که ((به ده خته)) به لأم راستیه که ی که س نازانیست. که له سهر پلیکانه که توشی بووم ((سالامانو)) خه ریک بوو جنیوی به سه گه که ی ده دا. پیستی ده گوت: ((چه په ل!، بۆگه ن!)) و سه گه که ده یقرو سکاند. پیم گوت: ((شه و باش)) لی پیره میرد له سهر جنیوی خوی بوو. ههنگی لیم پرسی که سه گه که چی کردوه، وه لأمی نه دایه وه، به رده وام ده یگوت: ((نه گریس! بۆگه ن!)) هه ستم کرد که پیره میرد که به سهر سه گه که یا دانه ویوه ته وه و قریته که ی ری که ده خاته وه. ده نگم به رزتر کرده وه. ههنگی بی ئه وه ی ئاو پ بداته وه، به جووره تو په ییه کی جلّه و کراوه وه، وه لأمی دامه وه: ((نه مه کاری هه میشه یه تی.)) ئه و جا به ده م بکیش کردنی سه گه که وه، که له سهر هه ر چوار ده ست و پییان به رگری ده کرد، که وته ری.

ری که له م کاته دا دووه دراوسی دیوار به دیوارم وه ژور که وت. له گه رکا و باوه که به که وادی ده ژی نه گه ر جار جاری که سی که لی پیرسیت چ کاره یه، ده لیست ((دوکانداره)). به شیوه یه کی گشتی چ که سی که خوشی نه گه ره که. به لأم زور جارن قسه م له گه لدا ده کات و جار جاری

سهریځم لی ددات، چونکه گوئی لی دهگرم. قسهکانیم پی سهیرو خوشه. نه مه جگه له وهی که هیچ هویه که نییه که قسهی له گه له نه کم. ناوی ریمون سنتس ه. کورته بالایه کی ناوشان پانی که پوو فشه وه کو که پووی بؤکسوانان. هه میشه ریځ پو شه. روژیک باسی سالامانوی بؤ کردم وگووتی: ((نه مه که سیکی نه گبه ته)) لی پی پرسیم نایا لی بیزار نیم، وه لام دایه وه نه.

سهرکه وتینه سهری و خهریک بوو لی جیا ده بوو مه وه که هه لیدای: ((سوسیسی وشه رام له ماله وه هه یه. مه یلت لییه پارویه ک پیکه و بخوین؟)) بیرم کرده وه که قبول کردنی نه مه ده عوه ته هیچ نه بی زه حمه تی خواردن لی نانم له کول ده کاته وه و گووتم باشه. نه ویش ته نیا ژووریک و موبه قی کی بی په نجره ی هه یه. له سه رووی ته خته خه وه که یه وه، په یکه ری فریشته یه که له مه پر مه پی قه لی مه یله و سپی و سوور، چه ند وینه یه کی قاره مانانی وهرزش ودوو یا سی وینه ی ژنانی پروت هه بوو. ژووره که ی پیس و ته خته خه وه که ی په شیو بوو. هه وه لچار چرا نه وتییه که ی هه لکرد. نه و جا پارچه سارغییه کی زور چلکنی له بهر کی دهره ینا ودهستی راستی خو ی پی پیچا. لی پرسی چیه تی؟ گوئی له گه ل یارویه کدا که گهری پیده کرد، به شه رها توه. گوئی: ((به خوت ناگاداری جه نابی مه رسو، من شه رانی نیم به لام هه ستی ارم)) یارو پی گووتم: ((نه گهر پی او ی له تراموایه که وهره خواری)) پی گووت: ((برؤ بهر پی خوتا و ناقل به)) نه و جا پی گووتم که پی او نیم. ههنگی دابه زیم و پی گووت: ((زارت لیکنی، بؤ خوتمه دنا ده تکم به بنیاده م)) وه لامی دایه وه: ((تر حیو)) ههنگی یه کی کم حیواندی. که وت. چووم هه لیسی نه مه وه، که چی هه ره له سه ر عارده که وه چه ند له قه یه کی پیدا کی شام. ئیدی منیش به نه ژنو پی به ربووم ودوو دانه سیخورمه پیدا کی شام. دهمو چاوی خلتانی خوین بوو. لی پرسی پی او بووی؟ گوئی: ((به لی)) به در یژای نه ماوه یه ((سنتس)) سارغییه که ی ده به ست. من له سه ر ته خته که دانیش تبووم. گوئی: ((به خوت ده بی نی که هه قم به سه رییه وه نه بووه، نه وه لچار شه ری پی فرؤ شتم)) نه و سا پی گووتم که پیویستی به ناموژگاری منه له و باره یه وه، گوايه من پی او م، ناشنای ژیانم، وده توانم کومه کی بکه نه مه جگه له وهی که ره فیقی منه. من هیچ نه گووت و دوو باره لی پرسیم که نایا دهمه وی ره فیقی بم؟ له وه لام گووتم هیچ فره قیک ناکات. خوشحال بوو. سویسه که ی دهره ینا. له تاوه دا سووری کرده وه، په رداخ وقاپ و چه قوو چه تال و دوو قاپ شه رابی له سه میزه که دانا. هه موو نه کارانه ی به بی دهنگی کرد. نه و جا دانیش تین. له سه ر نان خواردن که وت ه باسی به سه رها ته که ی خو ی. هه وه لچار توژی دوودل بوو: ((دو ستایه تیم له گه ل ژنیکدا هه بوو. ده شی ت بگوتری ماشو و قه م بوو)) نه و پی او وهی له گه لی به شه رها تبوو برای نه ژنه بوو. گوئی که خهرجی نه ژنه ی ده کی شام. هیچ نه گووت. به خو ی له سه ری رو یی و گووتی که ناگای لییه خه لکی گهره ک چ ده لین، به لام نه و بابایه کی دوکانداری نیازپاکه. پی گووتم: ((بابیینه وه سه ر به سه رها ته کم. زانیم که فیل و که له کی له نارایه)) به نه ندازه ی پیویستی به م ژنه دها. کری ژووره که ی بؤ دها و روژی بیست فرانکی بؤ خوراکی روژانه دها یی: سیسه د فرانک کری ژووره که، شه ش سه د فرانک خهرجی روژانه، ناوبه ناو جووتی گوره وی. هه مووی ده یکرده هه زار فرانکی و خانم هیچ کاریکی نه ده کرد. به لام لیکندا لیکندا پی ده گووتم که نه بره پارویه به شی

ناكات. منيش پيم دهگوت: ((بۆچى تاقىك كارناكهيت؟ بهمه من له شهپرى ئەم وردە خەرجيانە رزگار دەكەى. ئەم مانگە دەستە جليكم بۆ كړيوى. رۆژى بيست فرانكت دەدمى، كړى ژورهكەت بۆ دەدم و توش پاش نيورهوان لهگەل دەستە خوشكهكانتا دادەنيشيت و قاوه دەخويتەوه، قاوه شهكريان دەدهيتى و من پارهت دەدمى. من چاكەم لهگەل كړدويت و تو بهمجوره چاكەم دەدهيهوه. بهلام ئەو كارى نهكردو نهكرد. هەميشه دهگوت ئەم پارەيه بهشى ناكات و ئيدى زانيم كه فيل و تەلهكهيكە له كارەيدا هەيه.))

ئەوجا بۆي گيرامهوه كه بليتكي يانهسيبي له جانتاي ماشوقهكيدا دۆزيوهتهوه كه نەيتوانيوه بۆي روون بكاتوه كه چۆنى كړيوه. دواى ماوهيك له ژورهكيدا وهسلئكي بارمتهى دۆزيبوووه كه دوو بازنى خستبووه رهنهوه، و ئەو تا ئەوكاته، لهبوونى ئەو بازنانه بى ئاگابوو. ((تەواو دنيا بووم كه فيلئك لەم كاردا هەيه. ئيدى وازم ليهينا، بهلام له پيشا هەنديكم ليدا. ئەوسا هەموو عەيبهكانيم دايهوه به چاوي پيم گوت تو تەنيا ويستووتە كۆشت گەرم بكەى. هەروها پيم گوت، بهخوت حالى دەبى جهنابى مەرسۆ، گوتم: ((تو نازانى كه خەلكى بهغيلي بهو خووشى وشاديبهت دەبەن كه من پيتى دەدم. تو دوايى قەدرى ئەم شاديهت دەزانى.))

ئەمجاره خراپى ليدابوو. پيشتر ليى نەدەدا. ((ليم دەدا، بهلام به هيواشى. توژيكي هاوار دەكرد. و من پهنجەرەكانم دادەخست و ليرەدا دەبرايهوه. ئى نەهۆ مەسەلهكه جدييه. و پيم وايه هيشتا به تەواوتى تەميم نهكردوو.))

هەنگى رونيكردهوه كه پيوستى به تەگيري كهسيكه. وهستا تا فتيلهى چراكه كه دووكەلى دەكرد چاك بكات. من به دريژايى ئەو ماوهيه گويم ليدەگرت. نزيكەى قاپيک شەرابم خواردبووه وهستم دەكرد سەرم زۆر گەرم بووه. چونكه جگەرەم پى نەمابوو له جگەرەكانى (ريمۆن)م دەكيشا. دوا ترموا تيدەپەرين وههراو هەنگامەى شاربان كه نەهۆ نيشتبوووه له گەل خودا دەبرد. ريمۆن لەسەرى رۆيى: ئەوهى كه ئازارى دەدا ئەمەيه كه هيشتاش هەواى هاوناغوشى ماشوقهكەى له سەردا بوو. له گەل ئەوهشا دەيوست تەمبىي بكات. هەوهلجار بىرى لهوه كړدبووهوه كه بۆ ئوتيلئكي بهريت و پولييسى بهرەنگار بوونهوهى تاوانى ئەخلاقى بۆ بانگ بكات، تا هەرايهك بناتەوهو كاريكى وها بكات بهسۆزاني فەرمى لهقەلەمى بدن. پاشان چووبوو لای هەندى برادەرى كه لهو بوارهدا كاريان دەكرد. ئەوانه بيريان به هيچ كوى نەگهيبى بوو. بۆيه ريمۆن پيى گووتم، خو ئەگەر ئەهلى تەقلىش بى ئەم سەريهشانه هەر هەيه. ئەم مەسەلهيهى به هاوريكاني گوتبوو، و پيشنيزى ئەوهيان بۆ كړدبوو كه داغمەى پيوه بنى، بهلام ئەمەى بەدل نەبوو، بۆيه دەيوست بىرىك بكاتەوه. پيش ئەمە داوايهكى له من هەبوو. بەر لەداواكەى، دەيوست راي من لەمەر ئەم رووداوه بزاني. پيم گوت هيچ رايەكم نيبه، بهلام سەيره. پرسى ئايا تەفرهيكە لەم رووداوهدا نايينم؟ من پيم وابوو كه تەفرهيكە له كارەكەدايه. پرسى ئايا به باوهرى من ژنه شايانى تەمبى كړدنه، و گەر من لهجياتى ئەوبام چم دەكرد. گوتم پياو هەرگيز نازانى، بهلام له حەزى وى بۆ تەمبى كړدنى ژنهكه دەگەم. هەندى شەرابى ديكەم

خواردهوه، جگه ریه کی پیگردو نه خشه که ی خوئی بو باس کردم. دهیویست نامه یه کی بو بنووسیٔ ((هم پر تانهو ته شهر بی وهه په شیمانی بکاته وه)) ئیدی که گه پرایه وه لای، له گه لیا بخه وی و ((هرکه له کاره که ی بو وه وه)) تفی بکاته چاره ی و له درگاوه وه دره ی بنی. لی ریمون گووتی نازانی نامه یه کی گونجاو بنووسیٔ و وای به بیرا هاتبوو که من نامه که ی بو بنووسم. چونکه هیچ نه گووت، لیی پرسیم نایا بو من زه حمه تیکی تیایه که ئیستا نامه که بنووسم و من وه لام دایه وه که نه خیر.

ئوسا دوا ی خوارده وه ی په رداخیک شه راب هه ستا. قاپه کان و توژی پاشماوه ی سارده وه بووی سوسیسی که مابو وه وه، لابرده. به وردی سهر میزه که ی پاک کرده وه. له چه کمه جه ی کو مه دی ته نیشته ته خته خه وه که یه وه کاغه زیکی خانه خانه، زه رفیکی زه رد، قه له میکی داری سورباوو شووشه یه کی چوار گو شه ی مه ره که بی وه نه وشه یی ده ره ینا. که ناوی نافره ته که ی پیگوو تم زانیم که خه لکی جه زایره. نامه که م نووسی، که میک سهرقه سهرقه نووسیم. به لام هه ولما د ریمون رازی بکه م چونکه هیچ هویه که نه بوو که زویری بکه م. نه و جا نامه که م به دهنگی به رز خوینده وه. به ده م جگه ره کی شان و سهرله قانده وه گوئی ده گرت. ئوسا داوا ی لیکردم که دووباره بو ی بخوینمه وه. زوری به دل بوو. گووتی : ((ده م زانی که تو ژیان ده ناسیت)) هه وه لجا ر ناگام لینه بوو که به ((تو)) دواندمی. کاتی به ناگا هاتم که گووتی: ((نهو تو هاوړی راسته قینه ی منی)) رسته که ی دووباره کرده وه و من گووتم: ((به لی)) بو من هیچ فهرقیکی نه ده کرد که هاوړی بم یان نا. به لام به راستی دیار بوو که نه و ئاره زوی ئه م هاوړییه تیبه ی هه بوو. نامه که ی داخست و شه رابه که مان ته واو کرد. نه و جا ما وه یه که به بیدهنگی جگه ره مان کی شا. ده ره وه کپ و ئارام بوو. گویمان له دهنگی سورانه وه ی ئوتوم بیللیکی ره وته نی بوو. گووتم: ((دره نگه)) به لای ریمونیشه وه هروابوو. گووتی کات چند خیرا ده روات، له روویه که وه راستی ده کرد. من خه وم ده هات، هه ستم ده کرد به زه حمه ت ده توانم هه ستم. بیگومان سه روسیمایه کی ماندوم هه بووه. چونکه ریمون پیی گووتم نابی وره به ریده م... له سه ره تا وه حالی نه بووم، ئوسا بو ی رونکرده وه که به مردنه که ی دایکی زانیوه. به لام ئه م شته نه مړوبا یا سبه ی هه ر ده بوویه روو بدات. منیش هه مان بوچوونم هه بوو.

هه ستام، ریمون دهستی توند گو شیم و گووتی پیاوان هه میسه له قسه ی یه کدی ده گن. که له ژووره که ی هاتمه ده ری، ده رگا که م داخست و بو ساتیک له تاریکی راره وه که دا وه ستام. ماله که کپ و هیدی بوو وله بنی پلیکانه که نه وه شنه یه کی تاریک و شیدار ده هاته سه ری. جگه له پلدانی خوینده که م که له گویمدا دهنگی ده دایه وه، چ دهنگیکی دیکه م نه ده ژنه وت. جوله م لیوه نه ده هات. به لام له ژووره که ی سالامانوی پیره وه سه گه که به ده نگیک کپ قروسکاندی.

((4))

به درینژی ئه م هه فته یه کاریکی زورم کرد. ریمون هاته لام و گووتی نامه که ی نارده وه. دوو جاران له گه ل عه مانوئیل دا چوومه سینهما، هه رگیز له وه حالی نه ده بوو که به شاشه که دا ره ت

دەبوو. دەبوايە بۆي شەرح بکەم. دويىنى شەممە بوو، ماری لەسەر ئەو وەعدەى داماننا بوو هات. زۆرم دل چوو سەرى. چونکە کراسيىكى جوانى موقەلەمى سورو سىپى لەبەر کردبوو وجوتى پيلاوى چەرمى لەپيدا بوو. مەمکە توندەکانى لە ژيىرکراسەکەيەو سەرەتاتکيى دەکرد، دەمووچاوى تاوانگازى لە گول دەچوو. سواری پاس بووين و چووين بۆ چەند کيلۆمەترى جەزايىر بۆ کەناريك (پلاژ) کە تاويىرە بەردان دەوريان دابوو و لايە وشکەکەى نەيجەزار بوو. هەتاوى سەعات چوار زۆر گەرم نەبوو، بەلام ئاوەکە بەدەم وردە شەپۆلانى دريژو خواووە شلەتئين بوو. ماری يارييهكى فير کردم. دەبو بەدەم مەلەووە کەفى سەر شەپۆلەکان لەزاري خۇدا کۆبکەيەووە يەكسەر بکەويە سەر گازی پشت و کەفەکە بەرەو ئامان پيرژيىنى. کەفەکە وەکو تۆپيىكى تەنک و ناسک لە حەوادا مەحوو دەبوووە يان وەکو بارانيىكى شلەتئين بەسەر دەموچاوتا دادەبارييهووە. بەلام زۆرى نەبرد سوپرى وتالى خويىاو زارى سوتاندمەووە. هەنگى ماری خوى گەياندمى و لە ناو ئاوەکەدا دەستى لە مەلم وەرينا. زارى نايە سەر زارم. بە زمان ليىو سوتاووەکانى تەپرکردمەووە ماوئەيەك بەو جۆرە لەنيو شەپۆلانا تەپاو تلمان دا.

کە لە پلاژەکەدا خۇمان لەبەر کرد، ماری بەچاوانى پيرشنگدارەو لىي پوانيم. رامموسى. لەمە بەدواوە چ قسەيەکمان نەکرد. بەخۆووم قراساندو پەلەمان بوو کە خيرا پاسيک پەيدا بکەين و بپويىنەووە بۆ مەلەكەى من و خۆ بەدەين بەسەر تەختە خەووەکەدا. پەنجەرەى ژوورەکەم کردبوووە و زۆرمان کەيف دەهات کە شەوى هاويىنە لە بەدەنى دەداين.

ئەو بەيانبيە ماری لە مالى منا مايەووە پيم گوت کە فراقين پيکفە دەخوين. چوومە خوارەووە گۆشت بکرم. لە گەرانەووەدا لە ژوورەکەى ريمۆنەووە دەنگى ژنيك هاتە گويم. دواى تۆزيك سالامانوى پير کەوتە تانەو تەشەر لە سەگەکەى. گويمان لە دەنگى پيلاوو چنگە کرپى حەيوانەکە بەسەر پلە دارينەکانى نەردەوانەکەووە بوو و ئەوجا: ((چەپەل، بۆگەن!)) بە جووتە و دەدرکەوتن بۆ سەر جادەکە. سەربورى پيرەميىرەم بۆ ماری گيپرايەووە پيکەنى. بيجامەيەكى منى لەبەر کردبوو و قۆلەکانى هەلکردبوو. کە پيکەنى ديسان ئارەزووم چوووە سەرى. دواى تۆزيك لىي پرسيم کە نايە خۆشم دەوى؟ وەلام دايەووە کە ئەم قسەيە ماناي نيبە. بەلام وا خەيال دەکەم کە نە. خەمبار بوو. بەلام بەدەم فراقين چيکرنەووە، لە خۆرا جاريىكى دى پيکەنى وماچم کرد. ريك لەم کاتەدا بوو کە هەراو زەنای قەرەشەيەك لە ژوورەکەى ريمۆنەووە بەرز بوووەو.

هەوەلجار گويم لە دەنگى تيژى ژنيك بوو و پاشان دەنگى ريمۆن کە دەيگوت: ((تۆ فريوت داوم، منت فريو داو، دەمەويت تيت بگەيەنم کە فريوت داوم.)) دەنگيىكى کپ هات و ژنە لە نەعرەتەى دا، هاواريىكى هيندە ترسناكى کرد کە لەپەر پارەووەکە پر بوو لە خەلکى. ماری و منيش چوويىنە دەرەووە. ژنە هەر هاواری دەکردو ريمۆن هەر لىي دەدا. ماری گووتى کاريىكى هۆقيانەيە. و من هيچم نەگووت. داواى ليکردم کە بچم پولىس بانگ بکەم، گووتم حەز لە چارەى پولىسان ناکەم. بەهەر حال پولىسيك لە گەل کرينشينيىكى قاتى دوو دەدا کە بۆرچيىيە هات. پولىسەکە لە دەرگای داو ئيدى هيچ دەنگيک نەما. توندتر لە دەرگای داو دواى تۆزيك دەنگى گريانى ژنە بەرزبوووەووە ريمۆن دەرگای کردەووە. جگەرەيەكى بەدەمەووە بوو و هيىدى و هيىمن دەينواند. ژنە بە

غار هاته بهردەرگاو به پۇلىسهكهى گوت كه ريمون لىي داوه. پۇلىسهكه گوتى: ((ناوت)). ريمون وهلامى دايهوه. پۇلىسهكه گوتى: ((كه قسه دهگهل من دهكهى جگهرهكهت لهزار دهريننه)). ريمون دوودل بوو. نيگايهكى منى كردو مژىكى له جگهرهكهى دا. لهم كاته دا پۇلىسهكه تا هيز له دهستيا بوو توقاتيكي خيوانده رومهتى. جگهرهكهى چهند مهترىك پهري. سيماي ريمون گورا، بهلام نهو ساته هيچى نهگوت. نهوجا بهدەنگيكي خاكيا نه پرسى نيا دهتوانى جگهرهكهى هەلگريتهوه؟ پۇلىسهكه گوتى دهتوانى، ولهسهرى رويى: ((بهلام بو جاريكى ديكه فيربويى كه گالته به پۇلىس نهكهى)). بهدرىزيى هه موو نهم كاته كيژى هه دهگرياو ليكدا ليكدا دووبارهى دهكردهوه: ((لىي دام. گهواده)). ههنگى ريمون گوتى: ((جهنابى پۇلىس، نيا قانون رى دها كه به پياويك بگوتري: گهواده؟)) بهلام پۇلىسهكه نهمرى كرد: ((بيدهنگ)). نهوسا ريمون روى كرده كيژى و گوتى: ((كيژى باش، پهله مهكه، چاو بهچاو دهكهويتهوه)). پۇلىسهكه پيى گوت كه زارى ليكبنى، وگوتى كيژى با پروات و نهو له ژوروهه چاوه پروان بي تا لهلايهن پۇلىسخانهوه بانگ دهكرى. وهوجا لهسهرى رويى كه ريمون دهبي شهرم له خوى بكات لهوهى نهوهنده مهسته كه بهمجوره دهلهرزى. ريمون گوتى: ((من مهست نيم جهنابى پۇلىس، به دهستى خوم نييه كه له حوزورى تودا دهلهرزم)). ريمون دهركاي ژوروهكهى داخست و خهلكهكه بلاوهيان ليكرد، ماري ومن ديسان خهريكي نامادهكردنى فراقينهكهمان بووينهوه، لي نهو برسى نهبوو، من زوربهى خواردنهكهم خوارد. نهو سهعات يهك رويى و من كه ميك خهوتم.

نزىكى سهعات سى له دهركاي ژوروهكهيان دام و ريمون وهژور كهوت. من لهسهر جيگهكهم راكشابووم. نهو له قهراخ تهخته خهوهكهم دانىشت. ماوهيهك بيدهنگ بوو، من ليم پرسى كه كارهكهى گهبييه كوى. بوى رونكردمهوه كه نهوهى ويستوييهتى كردوييهتى. ژنهكه توقاتيكي ليدابوو و ريمونيش لىي دابووهوه. نهو دوايهكەشى بهخوم ديتبووم. گوتم لهوه دهچى ئىستا ژنه بهتهواوهتى بهسزاي خوى گهبي بي وپويسته نهم خوشحال بي. بهخويشى ههمان راي ههبوو. وگوتى پۇلىسهكه كاريكى بيهودهى كردوهوه. ههرحييهك بكات تولهى داركارى كردنى ژنهكه ناكاتهوه. نهوجا گوتى نهو پۇلىسان باش دهناسيت و دهزانى دهبي چون مامهلهيان له گهلدا بكرت. نهوسا پرسى نيا من چاوهريى نهوه بووم كه وهلامى توقاتي پۇلىسهكه بداتهوه؟ گوتم به هيچ جورى چاوهروان نهبووم، ولهوش بترازى من ههز لهچارهه پۇلىسان ناكهه. ريمون زور خوشحال بوو. پرسى نيا ئارهزوم لييه له گهليا بچمه دهري؟ ههستام و كهوتمه شانكردنى قرتم. ههنگى پيى گوتم دهبي بيمه شايهتى. بو من هيچ فهريكي نهدهكرد، بهلام نهمدهزانى دهبي چ بليم. به قهناعهتى ريمون نهوهنده بهس بوو شايهتى نهوهى بو بدهم كه كيژى فريوى داوه. ئيدى قاييل بووم كه بيمه شايهتى.

چووينه دهري و ريمون عارهقيكى نايابى دهرخوارد دام، نهوجا ئارهزوى دهستىك بلياردى كرد ومن بهچهند خاليكى كهه دپاندم. نهوجا ههوهسى قهچپهخانهه كهوته سهه، بهلام پيم گوت نا، چونكه نههلى نهو شوينه نيم. ههنگى لوش لوش گهراينهوهوه گوتى چهند خوشحاله

که توانیویه تی ماشوقه کهی ته مبی بکات. سه یرم کرد زور له گهل منا میره بان و به نه ده به، هه ستم کرد وه خته که به خوشی روی.

له دوروه، له ئاستانهی دهرگا که دا سالامانوی پیرم بینی که سیمای په شیو و پهریشان بوو. که نزیك بووینه وه بینیم سه گه کهی له گه لا نییه. به هر چوار نکالا هه لیده روانی، به دوری خویا ده سورایه وه، هه لیده دا تاریکی دالانه که بپی. له بن لیوانه وه پرتو بولهی ده کرد و دو باره به چاوه بچوک و سوره کانی کولانه کهی به رنیگا ده دا. کاتی ریمون لیی پرسی چیه تی، یه کسه ر ده لای نه دایه وه. به حال گویم لی بوو که له بن لیوانه وه ده یگوت: ((چه پهل، بوگه ن.)) و بی نوقره ده جولای. لیم پرسی سه گه کهی له کوپیه. زور به وشکی وه لای دایه وه که رویوه. نه وسا له پپو به له ز که وته قسان: ((وه کو جارن بر دم بو مهیدانی مه شق، ناپورایه کی زور له دوروبه ری بازاری ده سگیره کان خرپوو بوونه وه. وه ستم تا ته مه شای نمایشی ((پاشای هه لاتوو)) بکهم. وه ختی ویستم بگه ریمه وه، بوخوی روی بوو. هه لبه ته ده می بوو پیوه بووم که قریته یه کی ته نگتری بو بکرم. به لام قهت به بیرما نه ده هات که نه بوگه نه به مجوره له ده ستم پرات.))

نه وسا ریمون بوی باس کرد که رهنکه سه گه کهی گوم بووی و ده گه ریته وه. نمونه ی نه و سه گانی بو هینا یه وه که ده یان کیلومه تر دور که وتبوونه وه و پاشان بوی خاوه نه کانیان گه رابوونه وه. ویرای نه مه ش پیره میز پهریشاتر بوو. ((لیمی ده بن، حالی هه ی. کاشکی که سیك بیگری. به لام نه مه مه حاله. خه لکی قیزیان له گه رپییه کهی ده بیته وه. هه لبه ته پولیس ده یگرن.)) ئیدی پیم گووت که سهردانی گه وپی حه یواناتی گوم بوو بکات و سه گه کهی به بره پاره یه که ده ده نه وه. لیی پرسیم پاره کهی زوره؟ به راستی نه مده زانی. نه وسا توره بوو: ((پاره له م بوگه نه خه رج بکهم؟ با پروا بتوی؟!)) و ده سستی کرد به جنیودان. ریمون پیکه نی و وه ژور که وت. منیش به دویدا وه ژور که وتم وله پاره وه که دا لیکی جیا بووینه وه. دوی تویک گویم له ده نگی پیی پیره میرده که بوو که له ده رکه ی دام. که ده رکه م کرده وه، تویک له بهر ده رکه وه ستم گوتی: ((ببوره، ببوره)) خولکم کرد بیته ژوروه وه، به لام نه هات. چاوانی برپیوونه نووکی پیلاوه کانی و ده ستم به له که کانی ده له رزین. بی نه وه ی رووم تی بکات لیی پرسیم: ((پیم بلی ناغای مه رسو که سیك سه گه کهم لی نادزی؟ نایا بومی ده گپرنه وه؟ ته گپیری من چیه؟)) پیم گووت له گه وپی حه یواناتی گووم بوو دای سئ روژان گلی ده ده نه وه تا خاوه نه کهی بچی به سو راخیه وه. پاشان چونیان ناره زوو لی بی وایان له گه لدا ده کن. به ماتی نیگای کردم. پاشان گوتی: ((شه و باش.)) ده رکه ی ژوروه کهی پیوه داو گویم له ده نگی هاتو چوی ده بوو. جیره جریک له ته خته خه وه که یه وه هات. به و ده نگه هیواشه ی له تیغه دیواری نیوان دوو ژوروه که وه ده هات، زانیم که ده گری. نازانم بوچی دایکم بیرکه وته وه. ده بوایه سه به ینی زوو له خه و رابم. برسیم نه بوو و به بی شیو لیی نوو ستم.

((5))

ریمون ته له فونی بوو کردم بو دایه ره. گووتی یه کیک له هاوریکانی (سه بارهت به من قسه ی له گه ل

کردبوو) روژى يهك شه ممه دعوته بۇ كابينه هاوینه كهى خوڤى له نزيكى جه زايير. وه لآم دايه وه كه زورم پيخوشه، به لآم به لآيم به كيژه دؤسته كه م داوه كه يهك شه ممه له گهل نه ودا به رمه سهر. ريمون يهك سهر وه لآمى دايه وه كه نه ويش دعوته دهكات. ژنى برادره كهى زور خوڤحال ده بى كه به تهنيا له نيو دهسته يهك پياودا نابى.

ويستم يهك سهر ته له فونه كه دابنه مه وه. چونكه دهمزاني به ريوه به ره كه م به وه قه لس ده بى كه له شاره وه ته له فون بۇ ئيمه بكرى. لى ريمون تكاى كرد كه تويك سهر بكم و گوتى ده يتوانى ئيوارى ئهم دعوته م پى رابگه يه نى، به لآم ويستويه تى له شتيكى ديكه ش ناگادارم بكات. تا قمه عاره بيك كه برآى كونه ماشقه كه شى له گه لينا بووه، به دريژايى روژ تا قيبان كردبوو (نه گهر نه مشه وه له كاتى گهرانه ودا نه وت له بهر ماله وه بينى، ناگادارم بكم وه.) وه لآم دايه وه زور چاكه. دواى تويك به ريوه بهر گازى كردم وله پر پهست بووم چونكه به خيالى خوم ده يويست پيم بلى كه متر ته له فون بكم و باشت كار بكم. به لآم شتى وا نه بوو. گوتى ده يه وى دهر باره ي پروژه يهك قسه م له گهل بكات كه هيشتا به ته واو ته تى نه پراو ته وه. ده يويست راي من دهر باره ي پروژه كه بزاني. گوتى نيازى وايه نووسينگه يهك له پارس بكات وه، بۇ نه وهى ههر له ويندرو راسته وخو به كاره كانى را له گهل كومپانيا گهره كانا بكات. وه يويست بزاني كه نايا نامادم بۇ نه ويندرو برؤم؟ جا له م حاله دا ده كرا له پارس بريم و هه ندى به شى سال به سه فهر بگوزهرينم. (تو گه نجيت و پيم وايه ده بى ئهم ژيانه ت به لاوه خوش بى) گوتم به لى، به لآم له راستيدا بۇ من هيچ فهرقى ناكات. لى پارسيم نايا به لامه وه گرینگ نيبه كه گورانىك له ژيانما چى ببى؟ وه لآم دايه وه كه له ژيانا چ گورانىك روونادات، و ژيانه كان هه موو چونه كن و ژيانى من ليهدا به شيويه كى گشتى ناخوش نيبه. نه وه پهست بوو. پى گوتم كه هه ميشه وه لآمى لابه لا ده دممه وه، ته ماح و به رزه فريم نيبه وئمه له جيهانى كارو كاسبيدا مايه تيشكانه. ههنگى گهرامه وه سهر كاره كه م. واچا كتر بوو كه پهستى نه كه م، به لآم هيچ هويه كه نه بوو بۇ وهى ژيانم بگورم. كاتى كه باش له وه زع و حالى خوم ورد ده بووم وه، ده ميبينى كه كلول نيم. كاتى كه خوينكارى زانكو بووم له م به رزه فريانم زور بوو. به لآم كاتى كه ناچار بووم خويندن تهر بكم، زور زوو په يم به ممه برد كه هه موو ئهم شتانه پوچ و بيهودهن.

شه وى، مارى هات بۇ لام و لى پارسيم نايا نامادم زه ماو ه ندى له گهل بكم! وه لام دايه وه كه بۇ من هيچ فهرقى ناكات و نه گهر نه مه به ستيه تى نه وا ده توانين ئهم كاره بكه ين. نه وسا ويستى بزاني كه نايا خوشم گهره كه. وه كو كه ره ي پيشوو وه لآم دايه وه كه ئهم قسه يه چ مانايه كى نيبه، به لآم بيگومان خوشم گهره ك نيبه، گوتى: ((كه واته بوچى زه ماو ه ندم له گهل ده كهى؟)) بوم روونكرده وه كه ئهم كاره هيچ بايه خيكي نيبه وه نه گهر حه زى لى بى نه وا ده تواتين زه ماو ه ندم بكه ين. نه له ه قى نه و خوازيارى زه ماو ه ندم بوو ومن ههر به ليم له سهر بوو. ههنگى دووپاتى كرده وه كه زه ماو ه ندم كاريكى گرنگه. وه لآم دايه وه: ((نه.)) تويك مات بوو و به بيدهنگى نيگاي كردم. نه وسا پرسى نايا هه مان پيشنيازم له ژنيكى ديكه، كه به هه مان شيوه دلم به وه وه بوو قه بول ده كرد؟ گوتم: ((هه لبه ته.)) ههنگى مارى گوتى هيشتا دوودله له وهى كه

منی خوښ گهره که یان نا. هه لبه ته من هیچم له مباره یه وه نه ده زانی. نهوسا دواى که میك بیدهنگی، له بن لیوانه وه گووتی که من بنیاده میکی غه ریبم. و بیگومان هر له بهر نه مه یه که منی خوښ گهره که. ئی رهنگه له بهر هه مان هو روژیک له روژان له من بیزار ببی. چونکه هیچم پی نه بوو بیلیم بیدهنگ بووم، به دهم بزه وه باسکی گرتم و گووتی ده خوازى زه ماوه ندیم له گهل بکات. وه لام دایه وه هر کاتى مه یلی ئی بی نه م کاره ده که یان. نهوسا باسی پیشنیازی به ریوه به ره که م بو کرد و ماری پیی گووتم زوری حه ز لیبه پاريس بدینی. گووتم ماوه یه که له وینده ر ژیاوم و پرسیارى چوینیته ی نه وینده رى ئی کردم. گووتم: ((شوینیکی پیسه، پره له کوتره حه سارانی تهنگ و تاریک، خه لکه که ی سپی پیستن.))

نهوجا چوینه پیاسه و به شه قامه گهره کانی شاردا تیپه رین. هه موو ژنه کان جوان بوون. له ماری م پرسى که هه ست به مه ده کات. بو ساتیک هیچ قسه یه که مان نه گرد. له گهل نه مه شا حه زم ده کرد له لای من بمینیته وه و گووتم ده توانین له رستورانه که ی سیلست دا پیکفه شیو بخوین. زوری حه ز ده کرد به لام کارى هه بوو. له نزیکی ماله وه خوا حافیزیم لیکرد. نیگایه کی کردم ((نا ته وی بزانی که چ کاریکم هه یه؟)) هه لبه ته ده مو یست بزانه، به لام بیرم ئی نه کرد بو وه. بو یه وای نواند که سه رزه نشتم ده کات. که به و شله ژاوییه بینیمی دیسان پیکه نی و هه موو به ده نی ئی هی نامه پی شه وه تا رامو سانیکم بداتی.

له خوارنگه که ی سیلست شیوم خوارد. ماوه یه که بوو دهستم به نان خواردن کرد بوو که ژنیکی زیته لی غه ریب وه ژورر که وت. لیی پرسیم که ئایا ده توانی له سه ر میزه که ی من دانیشیت؟ هه لبه ته ده ی توانی. رهفتارو نه تواری خیراو پچر پچر بوو، جووتیک چاوی پرشنگدا به سیمای وردیله ی شیو ناسایه وه بوو. چاکه ته که ی دا که ند. دانیشت و به گهرمی که وته نو پینی لیستی خواردنه کان. سیلستی گاز کردو یه که سه رو به ده نگیکى روون و خیراو پچر پچر هه موو خواردنه کانی خو ی داوا کرد. به دهم چاوه پروانی بهر خواردنه وه جانتا که ی کرده وه. کاغه زیکی چوارگوشه و قه له میکی ره شی دهره ینا و پی شه وخته حیسابی خواردنه که ی کردو نرخى ته و او ی خواردنه که ی به سیر فرزه وه له گیر فانه چکوله که ی خو ی دهره ینا وله به رده می خویدا داینا. له م کاته دا بهر خواردنه که یان هی ناو به په له هه لیقوراند. به دهم چاوه پروانی خواردنه که یه وه، هه مدیس قه له میکی ره ساسی شینی له گهل گو قاریکی هه فتانه ی بهر نامه نی رادیوی دا له جانتا که ی دهره ینا. زور به وردی کاتى هه موو بهر نامه کانی خوینده وه و ئیشاره تی لی دان. چونکه گو قاره که ده دوانزه لاپه ره یه که ده بوو، نه م کاره ی زور به وردی به دری ژایی کاتى ناخواردنه که دری ژه پیدا. من خواردنه که م ته و او کرد بوو که نه و هیشتا به هه مان گهرم و گوری مژولی خوینده وه ی گو قاره که بوو. نهوجا هه ستا. نامیر ناسا چاکه ته که ی له بهر کردو پوی، منیش که هیچ کاریکم نه بوو، وه ده رکه وتم و ماوه یه که دواى که وتم. ملی شوسته که ی گرت بوو و به دلنیا یی که ی باوه رنه کراوه وه بی هیچ لادان و ناوردانه وه یه که به ریی خویدا ده رویی. ناقیبه ت له چاوم ونبوو و به ریی خودا که پرامه وه، پیم ژنیکی غه ریب بوو. به لام زور زوو له بیرم چو وه وه.

لهبەر مالهوه تووشی سالامانۆی پیر بووم. بردمه ژورهوهو پیی راکه یاندم که تهواو، سهگه کهی ونبووه، چونکه لهبنکهی حیواناتی گووم بوودا نهیدۆزیوه تهوه. کارمه ندانی ئه ویندەر پییان راکه یاندمبوو که رهنگه کهوتیبته ژیر ئۆتۆمۆبیله وه. پرسى بووی که ئایا دهتوانی له پۆلیسه خانه کاندای سۆراخیکی دهست بکهوی. وهلامیان دابووه وه که ئهم رووداوانه ناهیلنه وه چونکه رۆژانه ئهم شتانه زوو دهدهن. به سالامانۆم گووت دهتوانی سهگیکی دیکه پهیدا بکات، وگووتی ئاخو هۆگری ئهمه بوو بوو، راستیشی دهکرد.

لهسهر تهخته خه وه کهم به چیچکانه وه رۆنیشتبوو و سالامانۆ لهسهر کورسییه کی که نار میزه که دایشتبوو. ریک به رانبه به من بوو وه دهسته کانی نابونه سه رزانییه کانی. کۆنه کلاوه لباده کهی هه لهسهر بوو. له بن سمیله زهرده کهیه وه منگه منگی دهکرد. که میک پیی بیتاقهت بووم. به لام هیچ کاریکم نه بوو وخه ویشم نه دههات. هه بۆ ئه وهی قسه یه کهم سه بارهت به سهگه کهی هه ندی پرسیارم لیی کرد. گووتی له مردنی ژنه کهی به دواوه تا نهۆ ئهم سهگه ی هه بووه، زۆر درهنگ ژنی هینابوو. له لاویدا که لکه لهی شانۆکاری لهسهردا بووه، له ماوه ی خزمهتی سه ربازیدا له شانۆییه سوپاییه کاندای یاری دهکرد، به لام له ئه نجاما له کاری ریگه ی ئاسندا گیرسابووه وه و لیی په شیمان نییه. چونکه نهۆ سووکه خانه نشینییه که وه دهگری. له گه ل ژنه کهیدا به خته وه نه بووه، به لام به شیوه یه کی گشتی هۆگری بوو بوو که ژنه کهی مردوو زۆری ههست به ته نیایی و بیکه سی کردوو. ئیدی داوای سهگیکی له یه کیکی له هاوکاره کانی دهکات و ئهم سهگه ی، که ئه وسا توتله بووه، ده داتی. ده بوایه به مه مکه مرژه شیرى بداتی، به لام چونکه سهگ ته مه نی له بنیاده م کورتره، پیکه پیر بوو بوون.

سالامانۆ گووتی: ((ته بیعهت شه پانی بوو. هه ندی جار لیمان ده بوو به شه پر، به لام به گشتی سهگیکی باش بوو.)) گووتم: ((ره سه ن بوو)) و سالامانۆ که یفی هات. و له سهری رۆی: ((تۆ بهر له نه خوشییه کهی نهت دیبوو. کولکه یه کی بی ئه نازه جوانی هه بوو.)) له وسا وه که ئهم سهگه تووشی نه خوشی پیست بوو بوو، سالامانۆ هه موو ئیواره وه به یانییه که چه وری ده کرد. به لام به باوه ری ئه و، نه خوشی راسته قینه ی سهگه که پیری بوو و پیری چاره سهری نییه.

له م کاته دا باویشکیکم داو پیره میرده که گووتی ئیدی ده بی بروات. پیم گووت په له ی چیه، بۆی هیه دانیشیت. وگووتم پیم ناخۆشه که سهگه کهی وای لیها توه. سوپاسی کردم. گووتی که دایکم سهگه کهی ئه وی زۆر خۆشده و یست. که دههاته سهر باسی دایکم دهیگووت ((دایکه به سه زوانه کهت)). وای خه یال ده کرد که له وه تایی دایکم مردوو ده بی من زۆر غه مگین بم. و من هیچ وه لامیکم نه دایه وه ئه و جا به په له وه به دهنگیکی شه رمانه گووتی ده زانی که خه لکی گه ره که له سهر ئه وه ی که دایکم له که تره خانه دانا بوو، لۆمه یان کردوو. به لام ئه و من ده ناسیت و ده زانی که دایکم خۆشده و یست. ئیستاش نازانم بۆچی وه لامم دایه وه که تا نهۆ نه مزانیوه که خه لکی له سهر ئهم شته له پاش مله م ده لین. خو که تره خانه به لای منه وه کاریکی ئاسایی بوو. چونکه پاره ی پیویستم نه بوو خزمهتی دایکم پی بکه م. له سهری رۆیشتم که ((ده میک بوو چ قسه یه کی پی نه ما بوو له گه لمی بکات و به ته نیا بیتاقهت ده بوو.)) گووتی: ((له که تره خانه دا

بنیادەم بەلای کەمەوہ بۆخۆی ھاوڕێ پەیدا دەکات.)) ئەوسا عوزرخوایی کرد. دەیویست بروت بخەوی. نھۆ ژیانی گۆرئابوو ونەیدەزانی دەیەوی چ بکات. لەوەتای دەمناسی بۆیە کەمجار بوو کە بەپەشۆکاوی و شەرمەوہ دەستی بۆ ھینام و ھەستم بە چرچ ولۆچی پێستی دەستی کرد. کەمیک پیکەنی و بەرلەپۆیشتن گووتی: ((خۆزیا ئەمشەو کسۆکان نەدەوہرین، ھەمیشە واھەست دەکەم کە دەنگی سەگەکە ی خۆمە.))

((6))

یەك شەممە بەزەحمەت لە خەو رابووم. دەبوايە ماری گازم بکات و رامبتهکینی. ھیچمان نەخوارد. چونکە دەمانویست زوو فریای مەلە بکەوین. ھەستم کرد تەواو داھیزراوم و کەمیک سەرم دەیەشا. جگەرە لە دەمما تال بوو. ماری گالتە ی پێدەکردم و دەیگوت: ((لە تازیهبار)) دەچم. جلیکی کەتانی سپی لەبەر کردبوو و قژەکە ی بەردابووہ. پیم گووت کە جوان بووہ. لەخۆشیا پیکەنی.

کە دەھاتینە خواری لە دەرکە ی ژوورەکە ی ریمۆن-مان دا! وەلامی داينەوہ کەوادى. بەھۆی ماندوویەتیم و چونکە پەنجەرەکانم نەکردبووہ، تیشکی تیژی ھەتاوہکە وەکو توقاتیك بەر دەمچاوم کەوت. ماری لەخۆشیا ھەر ھەلدەبەزێیەوہ و لیكدای لیکدا دەیگوت چ رۆژیکی خۆشە. ئەوجا حالم باشتر بوو و ھەستم دەکرد برسیمە. ئەمەم بەماری گووت و ئەویش جانتا موشەممايەکە ی خۆی نیشانم دا کە مایۆکانمان و خاویلییەکی تیا دانابوو. ھیچ چاریکم نەبوو تەنیا سەبر نەبی. و گویمان ئی بوو کە ریمۆن دەرکە ی ژوورەکە ی داخست. پانتۆلیکی شین و کراسیکی سپی قۆل کورتی لەبەر کردبوو. کلاویکی حەسیری لەسەر بوو، کە ماری خستە پیکەنین. باسکەکانی کە لەژێر مووی رەشا سپی دەچووہ، کەمیک دالی تیکدەدام. بەدەم دابەزینەوہ فیکە ی دەکیشاو شادو خۆشحال دەھاتە بەرچاوا. پیی گووتم: ((سلاو ھاوڕی)) و بە ((خانم)) ماری دواند.

دوینی ئیوارە چوو بووینە پۆلیسخانە و من شایەتیم دابوو کە ئەو کیژە، ریمۆنی فریو داوہ. و مەسەلەکە بە ئاگادارکردنەوہ یەکی سادە بۆ ریمۆن برابووہ. بەتانی قسەکانی منیشدا نەچوون. لەبەر دەرگا باسی ئەمەم لەگەل ریمۆن دا کرد و پاشان بریارمان دا بە پاس برۆین. کەنارەکە زۆر دوور نەبوو. بەلام بە پاس زۆر زووتر دەگەییشتین. ریمۆن پیی وابوو کە ھاوڕیکە ی خۆشحال دەبی بەوہی کە زوو دەگەین. خەریک بوو بەرپێ بکەوین کە ریمۆن لەناکاو ئاماژە ی بۆ کردم کە پرۆانمە بەرانبەر. دەستە عارەبیکم بینی کە شانیان بە دوکانی جگەرەفرۆشیکەوہ دابوو. بەبێدەنگی، بەلام بەشیوہی خۆیان چاویان بری بووہ ئیمە. ریک وەکو ئەوہی ئیمە بەرد بین یان دارو دەرختانی بیگیان. ریمۆن پیی گووتم کە دووہ میان لەدەستە چەپەوہ یاروی رەقیبی ئەوہو نارەحەت بوو. لەگەل ئەوہشا ریمۆن گووتی کە ئەم چیرۆکە تازە براوہتەوہ. ماری بەباشی سەری لەقسەکانمان دەرئەدەکرد و پرسی مەسەلە چییە. گووتم ئەمانە عارەبن و سووکە

كيشه يه كيان له گه ل ريمون دا هه يه. ماري ويستى يه كسهر برؤين. ريمون خوي راست كرده وه
به پيکه نينه وه گووتی پيوسته په له بکهين.

به ره و ويستگه ي پاسه که، که زور دور نه بوو وه پيکه وتين. ريمون پيی راگه ياندم که
عاره به کان تا قيبمان ناکه ن. من ئاوپرى پاشه وم دايه وه، ئه وان به هه مان شيوه له جيی خويان
وه ستابوون وبه هه مان بي موبالاتي و خه مساردی ده يانروانييه ئه و شوي نه ي که ئيمه تازه جي مان
هيشتبوو. سواری پاس بووين. ريمون که ته واو ئاسوده ده هاته به رچاو، به رده وام نوکته ي بو
ماری ده گووت وسوعبه تي له گه ل ده کرد. هه ستم کرد که به ماری خو شحاله، به لام ماری ته قريبه ن
هيچ وه لام يکی نه ده دايه وه. جار جاريک به پيکه نينه وه نيگايه کی ده کرد.

له دهره وه ي شاری جه زير دابه زين. که ناره که زور له ويستگه ي پاسه که وه دور نه بوو. به لام
ده بوايه به سهر گرد يکی چکوله دا که ده يروانييه سهر ده ریا وبه ره و پلاژه که نشيو ده بوو وه،
تيبپه رين. گرده که به زرده تاويران و گوله کيوي له سپی ژير ناسماني شيني توخ دا پو شرابوو.
ماری جانتا مشه ما که ي خوي به گوله کانا ده دا و هه لیده وه راندن وبه م شيوه يه خوي سهر گهر م
ده کرد. به ناو ريزی خانوو چکوله کانا، که به په رژيني که سک يان سپی دوره درابوون،
ره تبووين، هه نديکيان به هه يوانه سهر تاسه ريه کانيانه وه له ژير دار گه زاندا وون بوو بوون.
وهه نديکيان که وتبوونه ناو تاويره رووته نه کانه وه. به ره وه ي بگه ينه قه راخی گرده که، ده ریا ي
هيدي و نارام، و که می له ولاتره وه لووته يه کی خه والوی ناو ئاوه زولاله که مان بينی. دهنگی هيمنی
ماتوريک له نيو هه وا کپه که وه هه سته، و گه ييه ئيمه. له دوری دور وه به له ميکی چکوله ي
ماتوردارمان بينی که له ده ریا ساف و زولاله که دا به شيوه يه کی هه سته پينه کراو ده چوو پيشی.
ماری چه ند گوله زه مه قیکی کيوی چنی. که له وه سهره وليژييه ي بو ده ریا که ده چوو نشيو
بووينه وه له سهر که ناره که چه ند که سيکمان بينی که بو مه له هاتبوون.

هاورپيکه ي ريمون له کابينه يه کی داريني چکوله ي ئه وسه ری که ناره که ده ژيا. کابينه که پشتی
به کومه له تاويرپيکه وه بوو، و ئه و پايه ئاسنانه ي که پيشه که يان راگرتبووله ئاوه که دا بوون.
ريمون به يه کتری ناساندين. هاورپيکه ي ماسوني ناو بوو. پياويکی بالابه رزو توکمه و چوار شانه
بوو. ژنه که ي کورته بالايه کی خه په توله ي ميهره بانی پاريسي زمان بوو. ماسون يه کسهر پيی
گووتين که ئيسراحتی خو بکهين و بو نيوه رو ماسی سوره وه کراويان هه يه که ئه و به يانييه له
ده ریا که دا گرتبوونی. پيم گووت ماله که ي زور جوانه. گووتی که روژانی شه ممه و يه کشه ممه
وهه موو پشووه کان لي ره به سهر ده بات. له سهری رويی: ((من و ژنه که م ريکين)). ريک له م کاته دا
ژنه که ي له گه ل ماری دا پیده که نی. بو يه که مجار به راستی بيرم کرده وه که ژن بينم.

ماسون ده يويست مه له بکات. به لام ژنه که ي و ريمون دل يان پيوه نه بوو بين. به سي قولی
داگه رايان و ماری يه کسهر خوي فریدا يه ناوه که وه. من و ماسون که ميک سهرمان کرد. به کاوه خو
ده په يقی و هه ستم کرد عاده تي وايه هه رسته يه کی خوي به (ده توانم بلیم) کو تايی دینی،
ته نانه ت نه گهر ئه م ده سته واژييه چ شتيک نه خاته سهرمانای رسته که ي. سه باره ت به ماری
گووتی: ((زيتله يه، ده توانم بلیم جوانه.)) ئیدی گويم به م عاده ته ي ئه و نه دا، چونکه خه ريک بوو

ههستم دهکرد ههتاوهکهه له گیان خوښه. لمهکهی ژیر پیم خهريك بوو گهرم دهبوو. توژیکی دیکهش ئارهزوی مهلهکردنهکهه دواخست. ئهنجام به ماسونم گووت: ((بروین؟)) خوّم ههلدایه ئاوهکهوه. ئهوه هییدی هییدی بهناو ئاوهکهه کهوت و کاتی که پیی له عاردی برا خوئی ههلدا. بوّقه مهلهی دهکرد. جا چهند ناشیانه، ئیدی پیشم دایهوه تا خو بگهیهنمه ماری، ئاوهکهه سارد بوو، و مهله کردنم پی خوښ بوو، لهگهله ماری دا دوور کهوتینهوهو له جولوهو شادی دا ههردووک هاوبهش بووین. له ناوهندی دهریاکهه دا کهوتینه سهراگازی پشت و رووم له ئاسمان بوو، ههتاوهکهه دوا پهردهی ئهوه ئاوهی لادهبرد که بهسهه زارما دهرویی. دیتم ماسونم بوّ کهنارهکهه دهگهريتهوه تا له بهر ههتاوهکهه دا راکشیت. له دوورهوه زهلام دهینواند. ماری ویستی پیکقه مهله بکهین. کهوتمه دوايهوه تا دهست بڅمه ناو قهدی وئو به باسکه مهله دهچووه پیشی و منیش به پا مهله یارمهتیم ههدا. شلپه شلپی ئارامی ئاوهکهه مانم به دوواوه بوو، ههستم کرد ماندوو بووم. ئیدی وازم له ماری هیئاو له کاتی که به ری که و پیکی مهلهم دهکرد و بهدروستی ههناسهم ههدا گهرامهوه. له سهههکه نارهکهه، بهدهماو له پال ماسوندا راکشام و دهموچاوم خسته سهه لهکهه. پیم گووت: ((که بهلهزهت بوو.)) وئویش ههمان رای ههبوو. دواي توژیک ماری هات. ناووم دایهوه تا هاتنهکهی تهمهشا بکهه. ماری له شوواوکی ئاوهکهه دا لینج و لیغیز بوو بوو. قزهکهی به پشتا رژابوو. له پال منا راکشاو گهرمی بهدهنی ئهوه و ههتاوهکهه، بهره بهره خهویان لیخستم.

دواي توژیک ماری تهکانی دام و گووتی ماسونم بوّ مال گهرايهوه، دهبی فراڤین بخوین. چونکه برسی بووم یهکسهه ههستام. ئی ماری پیی گووتم که له بهیانیهوه تا ئیستا رام نه مووسیوه. راستی دهکرد، منیش ههزم ئی بوو. گووتی: ((وهه ناو ئاوهکهه)) غارمان دا تا خو بڅینه هه میزی ههوه لاین ورده شه پولا نهوه. توژیک مهلهمان کردو ئهوه خوئی پیوه چه سپاندم. ههستم کرد لاقهکانی له لاقم هالاند و ههوه سم چووه سههری..

که دهگهراينهوه، ماسون بانگی دهکردین. گووتم که زورم برسیهه ویهکسهه به ژنهکهی گووت که خوښی لیم دی. نانیکی به لهزهت بوو. من بهشه ماسیههکهی خوّم ماشیههوه. ئهوجا نورهی گوڤشت و پهتاتهی سورههه کراو هات. هه موومان کپ و کپ نانمان دهخوارد. ماسون پهیتا پهیتا شهراپی دهخواردوهو لیکدا لیکدا بوّ منیشی تیدهکرد. که سههه هاته سههه قاوه، سههه ههندی قورس بوو و جگه رهیهکی زورم کیشا. ماسون و ریمون و من هات به بیرماندا که مانگی ئاب پیکهوه، به شهریکی، له کهناری دهریا بهینه سههه. ماری له پر گووتی: ((دهزانن سهههات چهنده؟ سهههات یانزهو نیوه.)) هه موومان سههه مانسورما. ماسون گووتی زور زوو نانمان خوارد. و شتیکی ناساییهه پیوا ههراکاتی برسی بی، وهختی ناخواردنه. نازانم ماری بوچی بهم قسهیهه پیکه نینی هات. و ابزانم که می که زیادی خواردبووهوه. ههنگی ماسون لیی پرسیم ئایا ههزم لییهه پیاسهیهکی که نارهکهی له گهله بکهه. ((ژنهکهه هه میشه دواي فراڤین دهخهوی، بهلام من ههزم ئی نییه. دهبی ری بکهه. هه میشه پیی ده لیم که ئهه ری کردنه بوّ سههه لاهتهی باشه. به ههرا حال، مهیل مهیلی خویهتی.)) ماری گووتی لهگهله خانم ماسون دا ده مینیتهوه، تا قاپهکانی له گهله بشوات.

خانم ماسون گووتی بۇ ئەنجامدانى ئەم كارە دەبى بەر لە ھەر شتتېك پياوان لە مال و دەدر بنرېن.
بە سى قولى لە مال ھاتىنە دەرى.

ھەتاوھە بە شىۋەيەكى ئەستونى لە لەمەلەنەكەى دەداو تىشكەكەى بەسەر دەرياكەوھ
تەھەمول نەدەكرا. چ كەسېك بەسەر كەنارەكەوھ نەبوو. لە كابينەكانى قەراخ تەپەكەوھ، كە
دەيروانىيە دەرياكە، دەنگى ئامان وقاپ و چەتالان دەھات. ئەو ھالاًوھ گەرمەى كە لە
تاوېرەكانەوھ ھەلدەستا ھەناسەى پياوى سوار دەكرد. ريمون و ماسون كەوتنە باسى كۆمەلېك
شت و خەلكانىك كە من نەمدەناسين. ئىدى زانيم كە ئەمانە لە مېژە يەكترى دەناسن و
ماوھەكەيش بەيەكەوھ ژياون. بەرەو دەريا چووين و بەكەناريا كەوتىنە پياسە. جار جار
شەپولېكى چكۆلەى لەوانى دى گەورەتر دەھات و پىلاوھەكەتەنەكانى تەر دەكردين. من بىرم لە
ھىچ نەدەكردەوھ چونكە ئەو ھەتاوھى لەسەرى كۆتى دەدام، خەوالوى كەردبووم.

لەم كاتەدا، ريمون شتېكى بە ماسون گووت كە باش گويم ئى نەبوو. بەلام لە ھەمان كاتا لە
دوورى دوورەوھ، لەوسەرى كەنارەكەوھ، دوو عەرەبم بەجلى شىنى كارەوھ بينى كە بەرەو لا ئيمە
دەھاتن. نىگايەكى ريمونم كەرد و ئەو پىي گوتم: ((خۆيەتى)) ئيمە درېژەمان بە پياسەكەمان دا.
ماسون پرسى چۆن تەوانيويانە تا ئېرە تاقىيمان بکەن. لە دلې خوما بىرم كەردەوھ كە بىگومان
كاتى كە بەجانئاي تايبەتى كەنارى دەرياوھ، سوارى پاس بووين، دىتويانين. بەلام ھىچم
نەگووت.

عەرەبەكان ھىدى ھىدى دەھاتنە پىشى و نھۆ زور نزيك بوو بوونەوھ. ئيمە رەوتى خومان
نەگۆرى و ريمون گووتى: ((ئەگەر ليمان بوو بەشەر، ماسون تۆ ئالكاوى دووھمىيان بىبە و من
دەكەومە گيانى رەقىبەكەى خوم. تۆش مەرسۆ ئەگەر كەسى سىيەم ھات ، دەست بکەوھ.)) گوتم:
((باشە)) ماسون دەستەكانى خستتە گىرفانى. لەمەكە كە لەرادەبەدەر گەرم بووبوو نھۆ سوور
دەينواند. بە ھەنگاوى ھىدىيەوھ بەرەزو عەرەبەكان دەروىشتين. فاسيلەى نيوانمان كەم و كەمتر
دەبووھە. كاتى گەيىشتينە نزيكى يەكترو چەند ھەنگاويكمان بۆ لاي يەكتەر مابوو، عەرەبەكان
وھستان. من و ماسون پيمان سووك كەرد. ريمون يەكسەر بەرەو رەقىبەكەى رۆى. باش گويم ئى
نەبوو كە چى پى گووت. بەلام عەرەبەكە خوى ئامادەكرد كە بەر كەللەى بدات. ھەنگى ريمون
جەزەبەى يەكەمى وھشاند و بەتوندى ماسونى گازكرد. ماسون بەرەو لاي عەرەبى دووھم رۆى
تا ھىزى تياوو دوو جەزەبەى خىواندى. كاپرا بەسەرا كەوتە ناو ئاوەكەوھ. چەند ساتېك
بەودەقەوھ ماىەوھ، لاي سەرييەوھ چەند بلقە ئاويك ھاتە سەرى. لەم ماوھىدە ريمون لە
رەقىبەكەى دەدا. و دەمووچاوى خلتانى خوین كەردبوو. ريمون ئاورى لاي منى داىەوھە گووتى:
((بزانە چى بەسەر دىنم.)) وھاوارم كەرد: ((وريا بە چەقوى پىيە.)) ئى تازە كار لەكار ترازابوو
وبازوى ريمون بريندار بووبوو وزارى دادراپوو.

ماسون تەكانىكى بۇ پىشەوھ دا. بەلام عەرەبەكەى دىكەش ھەستابووھە خوى گەياندبووھ
پشت ئەو عەرەبەى كە چەقۇكەى پى بوو. زاتى جولەمان نەبوو. ئەوان بە ئەسپايى و بى ئەوھى
چا و لەئيمە بگوزنەوھ پاشە كەشەيان كەرد. بە ھەرەشەى چەقۇ بەريان ئى گرتبووين. كە دىتيان

مه‌دایه‌کی باش که‌وته نیوانمان، به‌خیرایی پییان وه‌غارپوه نا. کاتی که ئیمه له‌ژیر هه‌تاوه‌که‌دا له‌جیی خومان چه‌قی بووین، ریمون بازوی خوی که خوینی لی ده‌چورا ده‌گوشی.

ماسون یه‌کسه‌ر گووتی: دکتوریک هه‌یه که یه‌کشه‌مموانی خوی له‌سه‌ر گرده‌که به‌سه‌ر ده‌بات. ریمون ویستی یه‌کسه‌ر بچی بۆ لای شه‌و. به‌لام هه‌رجاری که قسه‌ی ده‌کرد، خونی زامه‌که‌ی له‌ زاریا بلقی دروست ده‌کرد. ژیر بالیمان گرت و به‌په‌له‌ خومان گه‌یانده‌وه کابینه‌که. وله‌وینده‌ر ریمون گووتی که زامه‌کانی سوکه‌و ده‌توانی بۆ لای دکتور پروات. شه‌و له‌گه‌ل ماسون دا روئی و من بۆ رونکردنه‌وه‌ی روداو‌که‌لای ژنه‌کان مامه‌وه. خانم ماسون ده‌گریاو ماری ره‌نگی پی نه‌ما‌بوو. رونکردنه‌وه‌ی روداو‌که‌ بۆ شه‌وان بی‌تاقه‌تی کردم. شه‌نجام بی‌ده‌نگ بووم و به‌ده‌م جگه‌ره کی‌شانه‌وه چاوم برییه‌ ده‌ریاکه.

ریمون و ماسون نزیکه‌ی سه‌عات یه‌ک و نیوی پاش نیوه‌رۆ گه‌رانه‌وه. بازوی ریمون به‌سترابوو و پلاستهری پزیشکی له‌ گوشه‌ی زاری نرابوو. دکتور پیی گووتبوو چ نییه. به‌لام ریمون په‌ست بوو. ماسون هه‌ولی دا بی‌هینیتته‌ پی‌که‌نین. به‌لام هه‌ر مات بوو. کاتی گووتی که ده‌خواری بۆ که‌نار پروات، لیم پرسى بو، وه‌لامی دامه‌وه که ده‌یه‌وی هه‌وا بگۆری. ماسون و من گووتمان له‌گه‌لی ده‌چین. هه‌نگی توپه‌بوو و جنیوی دا. ماسون گووتی نه‌ده‌بوو توپه‌ی بکه‌ین. به‌هه‌رحال من به‌دوویدا رو‌ییشتم.

ماوه‌یه‌که به‌ قه‌راخی ده‌ریاکه‌دا پیاسه‌مان کرد. گه‌رمای شه‌م کاته‌ی هه‌تاوه‌که له‌ کی‌شا نه‌بوو. پیای گیژ ده‌کرد. هه‌تاو به‌سه‌ر له‌مه‌لانه‌که‌و به‌سه‌ر ده‌ریاکه‌دا داده‌پژا. هه‌ستم کرد ریمون ده‌زانی کی‌وه ده‌چی. به‌لام بیگومان هه‌سته‌که‌م هه‌له‌ بوو. له‌وسه‌ری که‌ناره‌که، گه‌یینه‌ کانییه‌کی چکۆله که له‌پشت تاشه‌به‌ردی‌که‌وه‌و له‌ناو‌جهر‌گه‌ی چه‌وو له‌مه‌که‌وه به‌ره‌و ده‌ریاکه هه‌لده‌قولی و ده‌رویی. شه‌و دوو عه‌ره‌به له‌وینده‌ر بوون. به‌جله‌ که‌وه‌یی و گریساوییه‌کانیا‌نه‌وه راکش‌ابوون. زۆر ئارام و ته‌قربه‌ن شاد ده‌هاتنه‌ به‌رچاو. هاتنی ئیمه هه‌یچ شتیکی نه‌گۆری. شه‌وه‌یان که ریمونی بریندار کردبوو، بی شه‌وه‌ی چ قسه‌یه‌ک بکات نیگای شه‌وه‌ی ده‌کرد. شه‌وه‌ی تریان نه‌یه‌کی به‌ده‌مه‌وه بوو وله کاتی‌کا که به‌تیله‌ی چاو ده‌پروانییه‌ ئیمه، په‌یتا په‌یتا شه‌و سی نۆته‌یه‌ی که ده‌یتوانی به‌ نه‌یه‌که‌ی ده‌ریبینی، دووباره ده‌کرده‌وه.

به‌ده‌ریزایی شه‌م ماوه‌یه هه‌ر هه‌تاو بو وه‌مان بی‌ده‌نگی، له‌گه‌ل قه‌له‌قولی کانییه‌که‌و سی دانه نۆته‌که‌دا... شه‌وجا ریمون ده‌ستی برد بۆ شه‌و گیرفانه‌ی که ده‌مانچه‌که‌ی تیا بوو. لی ره‌قیبه‌که‌ی له‌ جیی خوی نه‌جولا و به‌و ده‌قه‌وه نیگای یه‌کتریان ده‌کرد، سه‌یرم کرد نه‌یژنه‌که قامکی پییه‌کانی زۆر له‌یه‌کدییه‌وه دوورن. ریمون بی شه‌وه‌ی چاو له ره‌قیبه‌که‌ی بگوازیته‌وه لی پرسیم: ((ته‌قه‌ی لی بکه‌م؟)) بیرم کرده‌وه گه‌ر بلیم نه، شه‌وا توپه‌ ده‌بی و ته‌قه‌ی لی‌ده‌کات. بۆیه ته‌نیا شه‌وه‌نده‌م گووت: ((خۆ هه‌یشتا چ قسه‌یه‌کی پی نه‌گووتویت. بۆیه شه‌م جۆه ته‌قه‌کردنه‌ نامه‌ردییه.)) جاریکی دیکه له‌ناو جهر‌گه‌ی گه‌رماو بی‌ده‌نگییه‌وه گویمان له‌ خو‌په‌خو‌پری کانییه‌که و نه‌وای نه‌یه‌که بوو. شه‌وجا ریمون گووتی: ((که‌واته من جنیوی ده‌ده‌می و که وه‌لامی دایه‌وه به‌رگولله‌ی ده‌ده‌م.)) وه‌لام دایه‌وه: ((باشه، به‌لام شه‌گه‌ر چه‌قۆکه‌ی ده‌رنه‌هینا بۆت نییه تیره‌ندازی بکه‌ی.)) ریمون

خەرىك بوو تورپ دەبوو. عەرەبەكەى دىكە ھەر لەسەر نەيزژەنىنى خۆى بەردەوام بوو، ۋەھردووكيان تاقىبى رەفتار و ئەتوارى رىمۇنيان دەكرد. بە رىمۇنم گوت: ((نە. تۆ پرى بدەيى دەمانچەكەت بدە بە من. ئەگەر ئەوى دىكە يارمەتى دا يا رەقىبەكەت چەقۆكەى دەرھيئا، من تەقەى لىدەكەم.))

كاتى رىمۇن دەمانچەكەى دامى، لەبەرتىشكى خۆرەكەدا برىقايەو. لەگەل ئەوئەشا، ئىمە ھىشتا لە جىي خۇمانا چەقى بووين. لە تۆ وايە ھەموو شتەكانى دەوروبەرمان دەرەكەيان لە خۆ داخستبوو. بى ئەوئەى چاوان بتروكىنين، چاومان برىبوو يەكدى. لىرەدا ھەموو شتەك لە نىوان دەرياو لم و ھەتاو بىدەنگى دووانەى ئاو و نەيەكەدا وەستابوو. لەم ساتەدا بىرم كردهو ە مروۆ دەشىت تىرەندازى بكات و دەتوانى نەيكات. و ئەم دوو يەكسانن. لى لە نكاو عەرەبەكان پاشەكشەيان كرو چوونە پشتى تاویرەكەو. ھەنگى من و رىمون دووبارە دەستمان بە پىياسە كردهو و لەو دەچوو حالى رىمون باشتر بووبى، باسى پاسى گەرانەوئەى كرد.

ھەتا كابينەكە لەگەلىا رۆيشتم، كاتى كە بە نەردەوانەكەدا سەردەكەوت، من لەبەردەم يەكەم پلەدا مامەو، سەرم لەبەر تىشكى ھەتاوئەكەدا دنگەى دەھات و تاقەتى ئەوئەم نەبوو بە پلىكانەكاندا سەرىكەوم و ديسان بىم بە ھاودەمى ژنەكان. بەلام گەرماكە بە رادەيەك بوو كە بەلامەو زەحمەت بوو بەوجۆرە وبى جوولە لە ژىر ئەو بارانە بە خورەمەى كە لە ناسمانەو دادەبارى، راوئەستم. وەستان يان رۆيشتن لەویدا ھەردووكيان يەك شت بوون. دواى تۆزىك بەرەو كەنارەكە گەرمامەو و دەستم بە پىكردن كرد. ھەمان تىشكى سوور بەرقەرار بوو، دەريا ھەناسەى توندو بەكەفى وردە شەپۆلەكانى خۆى دەكرد بەرووى لەمەكاندا. ھىدى ھىدى بەرەو تاشە بەردەكان ھەنگاوم دەناو ھەستم دەكرد تەوئىلم لەژىر خۆرەكەدا ئاوساو. ھەموو ئەم گەرمايە قورسايى دەخستە سەرم، و رىگەى لە پىشقەچوونى ئەز دەگرت. ھەركاتى كە ھالائى گەرمىيەكە لەسەر و چاوى دەدام، ددانەكام دەنان بەيەكدا، كۆلە مستم لەناو گىرفانەكانمدا دەگوشى، وبە ھەموو ھىزىكەو ھەولم دەدا بەسەر ھەتاوئەكەداو بەسەر ئەم چەرەمەستىيەدا كە شپىرەزەى كروبووم زال بىم. لە گەل ھەر تىرۆژىكا كە لە دەنكە لمىكەو يا لە سەدەفىكەو يا لە لەتە شووشەيەكەو بەرز دەبوو، شەويلاگەم گرژ دەبوو. ماوئەيەك رىم كرد. لەدوورەو تاپۆى بچووك و تارىكى تاشەبەردەكەم دەبىنى كە خەرمانەيەكى تىزى چاوكوئىركەر لە تىرۆژو غوبارى دەريا دەورى دابوو. بىرم لە كانىيە فىنكەكەى پشت تاشە بەردەكە كردهو. حەزم دەكرد جارىكى دىكە قوئە قولى ئاوەكەى بژنەوم. دەمويست لە خۆرەكە ھەلىم. لە تەقەلاو گريانى ژنەكان ھەلىم، دەمويست سايەو ئارامىيەكەى بىنمەو. لى كاتى كە زياتر نزيك بوومەو، سەيرم كرد حەرىفەكەى رىمۇن دووبارە گەرماوئەو. بەتەنى بوو. بەپشتا خەوتبوو. دەستى نابوو ژىر سەرى. نىوچەوانى لەبەر سىبەرى تاشە بەردەكەدا بوو و ئەودواى بەدەنى لەبەر خۆرەكە بوو. جەلە شىنەكەى لە گەرما دوكەلى دەكرد. كەمىكم پى سەير بوو. چىرۆكەكە بەلای منەو كۆتايى ھاتبوو و بەبى ھىچ مەبەستىك بۆ ئىرە ھاتبووم. ھەركە منى بىنى نىوہ ناخىزىكى كرو دەستى بۆ گىرفانى برد. ھەلبەتە منىش خۆ بەخۆ دەمانچەكەى رىمۇنم لە گىرفانى چاكەتەكەمدا گوشى.

ههنگی بی ئەوەی دەستی لهگیرفانی دەربینی، خۆی بۆ دواوه برد. من تهواویک، نزیکە دەوانزە مەتریک لەووه دور بووم. جار جاری مانای روانینهکەیم له نیوان پیلوه نیوه نوقاوهکانیا دەخویندەوه. بەلام لەم ههوا گرگرتووه دا، وینهکەمی بەردەوام لەبەرچاوما دەرەقسی. دەنگی شەپۆلهکان لە نیوهرۆ خاوتر و درێژ تر بوو. هیشتا هەر هه مان خۆر، هه مان تیروژو تیشک و هه مان له لانی سه رانسهری ئیره ی گرتبووه وه. دوو سهعاتیک بوری رۆژ هه ر له جیی خۆی بوو. نه چوو بووه پیشی. دوو سهعات ده بوو که رۆژ له ئوقیانوسیکی کانزای وه جۆش هاتگدا لهنگه ری خستبوو. له دووره وه په له هه لمیکی بچووک تیپه ری و من بهگۆشه ی چاو تارماییه کهیم بینی. چونکه چاو له پیاوه عه ره به که نه ده گواسته وه.

بیرم کرده وه که پیوست پیچیکی بۆ بکه مه وه و کۆتایی به م مه سه له یه بینم. به لام سه رانسهری که ناره داغبووه که ی باوه شی هه تاو، نووسابوو به پشتمه وه. چه ند هه نگاویکم به ره و کانیه که نا. پیاوه عه ره به که نه بزوا. هیشتا ش هه ر ته وا و لیمه وه دور بوو، رهنگه به هۆی سیبه ره که ی سه ر ده مچاوییه وه بووی که له تو وایه پیده که نی. هه لوه سه ته یه کم کرد. هه ستم کرد که دلۆپه عاره قه له نیو برۆکانمدا کۆبووه ته وه. ئەمه هه مان ئەو هه تاوه بوو که له رۆژی ناشتنه که ی دایکم دیتبووم. ریک وه کو ئەو رۆژه، به تایبه تی ته ویلم ده یه شا و هه موو ده ماره کانی له ژیر پیسته که یه وه پیکه وه لییان ده دا. به هۆی ئەو سوژی گه رمایه وه که نه مده توانی تهحه مولی بکه م جوله یه کم به ره و پیشه وه کرد. ده مزانی که ئەم جوله یه گه وجانیه، ده مزانی به تاقه هه نگاویک خۆم له شه پی گه رمای هه تاو رزگارناکه م. به لام یه که هه نگاوم نا، ته نیا یه که هه نگا و بۆ پیشه وه و ئەمجاره کابرای عه ره ب بی ئەوه ی له جیی خۆی هه ستی، چه قۆکه ی له گیرفانی ده ره ینا و به بهرچاوی منه وه دایه بهر تیشکی هه تاوه که. تیشکی خۆره که له ده مه پۆلایینه که ی دا و وه کو شفره یه کی درێژی بریقهدار بهر ته ویلم که وت. له م کاته دا ئەو ئاره قه یه ی که له سه ر برۆکانم کۆبوو بووه وه له پر به سه ر پیلوه کانمدا دا پرژاو په رده یه کی ئەستوری فینکی به سه ردا هینان. چاوه کانم له پشت ئەم په رده ی ئەشک و خوپییه وه کۆره بوو بوون. ئیدی هه ستم به هیچ نه ده کرد جگه له تیشکی هه تاوه که که دهیدا له ته ویلم، و به شیوه یه کی هه ست پینه کرا و ئەو بریقه یه ی که له چه قۆکه وه به رانبه رم ده بزوا. ئەم شمشیره سووتینه ره، برژانگه کانی ده خوارد و به چاوانی پر نازارمدا رۆده چوو. ریک له م کاته دا بوو که هه موو شته کان له رزین. چه ره هه لمیکه گرگرتوو له ده ریاوه هه ستا. وام هاته بهرچاو که سه رانسهری ناسمان ده می کرده وه تا ئاگر بیارینی. هه موو بوونم گرژ بوو، ده ستم له سه ر ده مانچه که توند بوو، زامنه که ی کرایه وه، ده ستم به ده سکه سافه کهیدا هینا، ولیزه دا، له نا و هه راو زه نای وشک و کهرکه ردا، هه موو شتیکی ده ستی پیکرد، ئاره قه و هه تاوه که م له خۆم ته کاند. ئیدی زانیم که هاوسهنگی رۆژو کپی و کپی ریزپه پی که ناره که م سه نگه لا کردوه، ئەو که ناره ی له سه ریا خۆشحال بووم. ههنگی چوار جاری دیکه ده مانچه که م نا به چه سه ته یه کی بی گیانه وه و گولله کانی پیدا چوون، بی ئەوه ی چه شتیکی پیوه دیار بی. ئەمه وه کو چوار سووکه ته قوالباب بوو که من له ده رکه ی به ده به ختیم دا.

بەشى دووھم

((1))

يەكسەر دواي گرتنەكەم، چەندجاريك پرسوجوم لەگەل كرا. بەلام ھەموو پرسوجوكان لەمەر ناسنامەي من بوو و زوري نەخاياند. يەكەمجار لە پولييسخانەدا وام دەھاتە بەرچاو كەس ھەقى بەسەر كارەكەي منوھ نيبە. دواي ھەشت رۆژ، قازي بەپيچەوانەوھ، كەكارانە تەمەشاي كردم، بەلام لەسەرەتادا، تەنيا ناوم و ئەدرەس و كارو ميژروي لەدايكبووني پرسيم. پاشان ويستی بزاني كە ناخو ئەوقاتم ھەلبژاردووھ يان نا. پيم گووت ھەلمنەبژاردووھ. جا ھەر بو دانيايي ليم پرسى كە ناخو ئەوقات پيوستە؟ گووتى: ((بوچى دەپرسيت؟)) وەلامم دايەوھ كە بەراي من قەزيبەكەم زور سادەيە. بەپيچەوانەوھ گووتى: ((ئەمەش بوچوونيكە. لەگەل ئەمەشا ياسا لەبەر دەستدایە. ئەگەر تو ئەوقات ھەلنەبژيري، ئيمە بوتي دادەنەين.)) لە دلي خودا گووتم چەند باشە دادگا ئەم وردەكاريانەشى لە ئەستۆ گرتووھ. ئەمەم بە قازيبەكە گووت. پشتگيري قسەكەي كردم و بەوھ پرائيبەوھ كە ياسا بەشيۆەيەكي باش دانراوھ.

لەسەرەتاوھ ئەم پياوھم بەھەند وەرنەگرت. لە ژورويكا پيشوازي كردم كە پەردەكانى دادرابوونەوھ. تەنيا يەك گلوپ لەسەر ميژەكەي بوو، كە ئەو كورسييبەي كە منى لەسەر دانرابووم، روناك دەكردەوھ بەخوي لە تاريكييبەكەدا بوو. كاتى خوي، زوو وەسفى ديمەنيكي لەم بابەتەم لە كتيباندا خويندبووھوھ ھەموو ئەمەم وەكو گەمە و نمايبش دەھاتە بەرچاو. پاشا گفتوگو يەكەمان، بەپيچەوانەي تەسەورى خومەوھ، سەيرم كرد پياويكي سيما ناسك، چاوشيني چاو درشتى بەقولاً چوو، بالابەرز، سميل دريژى بۆز، وقژ زوري مەيلەو سيبەيە. وەكو بنيادەميكي زور بەھوش و مەنتيقي ھاتە بەرچاو. ھەرچەندە جارجاري جولەيەكي لائيرادي زاري كرژ دەكرد و دەلالەتى لە تورەيي ئەو دەكرد، سيماي لەبەردلان و خووشەويست بوو. تەنانەت لە كاتى دەرچوونا بەتەمابووم تەوقەي لەگەل بكەم، بەلام يەكسەر بيم كەوتەوھ كە من پياويكم كوشتووھ. بو سبەيني ئەوقاتيك لە زيندانا ھاتە ديدەنيم. پياويكي چكولەي خركەلەي مەيلەو گەنج بوو، بە ديقەت كرىمي لە قرژى دابوو و تەخت و سافشانەي كردبوو. ھەرچەند گەرمابوو (من بەتوي كراسيكي قول كورت بووم) جل و بەرگيكي توخي يەخە ھەلگەراوھى لەبەردابوو، بوينباخيكي سەيري موقەلەمي پانى رەش و سپي لەمەل كردبوو. جانتايەكي بە بن ھەنگلەوھ بوو، جانتاكەي لەسەر تەختە خەوھەكەي من داناو خوي ناسادو پيي گووتم دوسيبەكەي خويندووھتەوھو قەزيبەكەم ھەساسە. و ئەگەر متمانەي پي بكەم، ئەوا گومانى لەسەر كەوتن

نابی. سوپاسم کردو گووتی: ((جا ئیستا با بچینه سەر ئەسلی مەسەلەکە.)) لەسەر تەختە خەوێکەم دانیشت و ئەوەی باس کرد کە هەندی زانیاری لەسەر ژبانی تایبەتیم کۆکراوەتەو. زانراوە کە دایکم تازە لە لەنگەرخانە مردوو. ئەوجا لە مارنکو هەندی تەحقیق کراوە. تەحقیقکاران بۆیان دەرکەوتوو کە لەرۆژی ناستنەکە دایکما، من بێ موبالاتی و خەمساردیم نیشاندان. ئەوجا پێی گووتم: ((هەلبەتە بە خۆت دەزانی کە پێم ناخۆشە کە ئەم پرسیارەتان لێدەکەم، بەلام زۆر زەرورییە، چونکە ئەگەر وەلامیکی ئەم پرسیارەم دەست نەکەوی، بە بەلگەیهکی گەورە تاونباری دەژمێردری.)) دەیویست هاوکاری بکەم. لێی پرسیم کە ئایا لەو رۆژەدا خەمبار بووم. ئەم پرسیارەم بەلاوە سەیربوو، و وام بەخەیاڵدا هات ئەگەر من پرسیاریکی وام بکردایە زۆر نارەحەت دەبووم. لەگەڵ ئەمەشا وەلام دایەو کە ماوێهە عادی پرسیار کردنم لەخۆ لە دەست داو و وەلامی پرسیارەکەم بەلاوە زەحمەتە. بێگومان دایکم زۆر خۆش دەویست، بەلام ئەمە هیچی نەدەگەیان. هەموو کەسیکی تەندروست کەم و زۆر ئارەزووی مەرگی ئەو کەسانە دەکەن کە خۆشیان دەوین. لێرەدا پارێزەرە کە قسەکە ی پێ پریم و تەواو شلەژا. ئیدی قەولی ئی وەرگرتم کە ئەم قسەیه نە لە دادگا و نە لەلای سەرۆکی دادگا نەکەم. ئیدی بۆم باسکرد کە تەببەتەم جۆریکە کە بەزۆری پێداوایستییه بەدەنییهکانم، هەستەکانم دەشیوینی. ئەو رۆژە دایکم بەخاک سپارد، زۆر ماندوو بووم و خەوم دەهات. بەجۆری کە چەند شتیکی ئەو رۆژەم لەبیر نەماوە. ئەوەی دەتوانی بە دنیاییه وە بیلیم ئەمە بوو کە خۆزیم دەخواست دایکم نەمردبایە. ئی پارێزەرە کەم کە پێناچوو ئاسودە بێ گووتی: ((ئەمە بەس نییه.))

لەفکران راچوو. پرسى ئایا دەتوانم بلیم کە لەو رۆژەدا بەسەر هەستە ئاساییهکانما زال بووم؟ گوتم: ((نە، چونکە ئەمە دروست نییه.)) بەشیوێهەکی سەیر نیگای کردم، وەکو ئەوەی کەمیک رقی هەستینم و بیزارى بکەم. بەجۆرە فیلبازییه کەو گووتی بەهەر حال بەرێو بەرو کارمەندانی کە ترەخانە کە وەکو شایەت گوئی لە قسەکانی من دەگرن و ((ئەمەش بۆ تو خراب دەبێ)) دانیام کردووە کە ئەم چیرۆکە هیچ پەيوەندییهکی بە دۆزەکەى منەو نییه، بەلام ئەو هەر ئەو نەدی گووت کە دیارە هەرگیز سەرۆکارم لەگەڵ دادگادا نەبوو.

ئەوجا بەتورەیی رۆیی. دەمویست رایگرم و تیی بگەیهنم کە هاودلی ئەوم مەبەستە نەک بۆ ئەوەی باشتەر بەرگرم ئی بکات، بەلکو لەبەر ئەوەی بەتەببەت هاودەردی ئەوم دەوی! بەتایبەتی کە هەستم کرد نارەحەتەم کردوو. لەقسەکەى من تى نەدەگەیی و لەبەر ئەمە کەمیک رقی لیم هەستا بوو. حەزم ئی بوو کە دانیای بکەم کە منیش وەکە هەموو خەلکیم، تەواو وەکو هەموو خەلکی وەهام. بەلام هەموو ئەم شتانه لە راستیا بیفایدەبوون و من لەبەر تەمەلی خۆم چا و پۆشیم لە گووتیان کرد.

دوای تۆزی هەمدیس بۆلای قازیبی تەحقیقیان بردم. سەعات دووی پاش نیوهرۆ بوو. ئەمجارەیان ژورەکەى نوقمی تیشک بوو کە پەردە تۆرپییه کەى گلی نەدەدایەو. زۆر گەرم بوو، داینیشاندەم و بەرزیکی زۆرەو پێی راگەیاندم کە پارێزەرە کەم ((لەبەر هۆیهکی چاوەروان نەکراو)) نەهاتوو. جا من هەقم هەیه کە وەلامی پرسیارەکانی نەدەمەو و چاوەری بکەم کە

ئەوقاتەكەم بېت. ئى من گووتە بەخۆم دەتوانم وەلām بەدەمەوہ. قامكى نا بە دوگمەيەكى سەر مېزەكەيدا. سكرتيرىكى لاو وەژوور كەوت و تەقريبەن لەپشت منەوہ دانىشت.

هەردووگان لەسەر كورسىيەكانمان دانىشتبووين. پرس وجۆ دەستى پيكرە. هەوہلجار گووتى واديارە تو بنیادەميكى كەمدو و مەندەى، وپاى منى لەمبارەيەوہ دەويست. وەلām داہەوہ: ((لەبەر ئەوہيە كە هيچ كاتى شتتيكى گرینگم نيبە كە باسى بكم. بۆيە قسە ناكەم.)) وەكو جارى پيشوو پيكنەنى و سەلماندى كە ئەمە باشتين بەلگەيە و لەسەرى رۆيى: ((بەلām ئەمە هيچ بايەخيكي نيبە.)) بېدەنگ بوو، نيگايەكى كردم و لەپەر خۆى راست كردهوہو بە پەلە پەل پيى گووتە: ((من تەنيا خۆتە مەبەستە.)) دروست لە مەبەستى حالى نەبووم و هيچ وەلāmيكم نەدايەوہ. لەسەرى رۆيى كە: ((ھەندى لايەنى ئەم كارەى تو ھەيە كە سەريان ليڈەرناكەم. ھەلبەتە دانيام كە يارمەتيم دەدەى تا لييان حالى بيم.)) گووتە شتەكان زۆر سادەن. ناچارى كردم كەشتەكانى ئەو رۆژەى دووبارە بو بگيرمەوہ. بەكورتى ئەوہى كە لەوہو پيش بووم باسكردبوو، بووم گيرايەوہ: ريمون، كەنارى دەريا، مەلەوانى، شەپوقەرقەشە، ديسانەوہ كەنار، كانيبە چكۆلەكە، ھەتاوو پينچ فيشەكى دەمانچەكە. لەسەرى ھەر رستەيەكدا دەيگووت: ((زۆر باشە، زۆر باشە.)) كە گەيمە سەر جەستە كەوتووەكە ھەمديس پشتگيرى قسەكەى كردم و گووتى: ((زۆر باشە.)) لەدووبارە كردنەوہى ئەم حيكايەتە بيتاقەت بووبووم و ھەستم دەكرد ھەرگيز ئەوہندەم قسە نەكردبوو.

دواى تۆزىك ھەستاو گووتى دەيەوى يارمەتيم بدات، چونكە بووم بەمايەى بايەخى وى و پەنا بەخوا كاريكم بو دەكات. بەلām ھەوہلجار ويستى ديسان ھەندى پرسيارم لييكات، يەكسەر ليى پرسيم كە دايم خۆشدەويست، گووتە: ((بەلى وەكو ھەموو خەلكى.)) و سكرتيرەكە كە تا ئەم كاتە بەردەوام تايپى دەكرد، وەك بليى بە ھەلە تايپەكەى ليىدا، چونكە لە كارەكەى وەستاو ناچار ئاوپرى دواوہى داہەوہ. قازيبەكە ھەمديس بى هيچ ھۆيەكى ئاشكرا ليى پرسيم: ((ئايا ھەر پينچ گوللەكەم دوا بەدواى يەك تەقاند؟ كەميك لەفكرانراچووم و گووتە ھەوہلجار يەك گوللە تەقاند، و پاش چەند ساتيك چوارەكەى ديكە، ھەنگى گووتى:)) بۆچى لە نيوان يەكەم و دووہدا ھەلوہستەت كردد؟)) جارەكى دى كەنارە سورەوہبووہكەم لەبەرچا و بەرجەستە بوو و ھەستم بەگەرميبە سووتينەرەكەى لەسەر تەويلم كرد. ئى ئەمجارە هيچ وەلāmيكم نەدايەوہ. لەماوہى ئەو بېدەنگيبەى پاش ئەمە، قازى پەشيۆ دەينواند، دانىشت. قامكەكانى خستە ناو قزى، ئانىشكەكانى دادايە سەر مېزەكەى و بەسيميايەكى غەريبەوہ تۆزى بەلاى منا دانەوييەوہ: ((لەبەرچى؟ بۆچى تەقەت لە جەنازەيەكى بيگان كردد؟)) ھەمديس نەمزانى چ وەلāmيكى بەدەمەوہ. قازى دەستى بەناوچەوانى خويدا ھيناو پرسيارەكەى بەتۆزى دەسكاريبەوہ دووبارە كردهوہ: ((لەبەرچى؟ دەبى پيم بليى لەبەرچى؟)) بېدەنگ بووم.

لەپەر ھەستا، بەپەلە چوو بو ئەوسەرى ژوورەكە، چەكەجەى ميژيكي راکيشا. خاچيكي زيويىنى بە نەخشی عيساى ئى دەرھينا ولە حاليكا دەيجولاند بەرەو لای من ھات و بەدەنگيكي لەرزۆك كە تەواو گۆرآبوو ھاواری كرد: ((ئايا ئەمە دەناسيت، ئەمە ئەمە؟)) گووتە:

((به لئی، هه لیه ته)) نه و جا زۆر به په له و به هه لچوونه وه گوتی که باوه پری به خوا هیه که هیچ مروقیك ئه وه نده گونا حکار نییه که خوا نه توانی بیبه خشییت. به لām بو ئه م کاره مروقه ده بی تۆبه بکات، په شیمان بیته وه و بیته وه به منالی که ویژدانی پاک بیته وه و ناماده ی قه بولکردنی هه نه خشیك بی. هه موو هه یکه لی خو ی دابوو به سهر میزه که دا. خاچه که ی ته قریبه ن به سهر سهری منه وه ته کان دها. راستت ده وی، من به باشی په یگیری قسه کانیم نه کرد، چونکه گهرام بوو و چند میشیکی گهره له ژووره که دا بوون که به ده موو چاومه وه دهنیشتنه وه. هه روها له بهر نه وه ی به خو ی توژیك خستبوومیه ترسه وه. له هه مان کاتدا هه ستم ده کرد ئه م ترسه مایه ی پیکه نینه. چونکه به هه موو حال وحه ساویك تاوانباره که من بووم. به لām ئه و هه ر به رده وام بوو. ئیدی که م دابیژیك بۆم ده رکه وت که به بوچوونی ئه و ته نیا یه ک خالی تاریک له قسه کانی مندا هیه، ئه ویش نه وه یه که چ شتیك بووه هوی هه لوه سته کردنم له نیوان گولله ی یه که م وگولله کانی دواترا. ئه و دوا ی قه زییه که زۆر باش بوو، ئی ئه و ته نیا سهری له م خاله دهرنه ده کرد.

ده مویست تی بی بگه یه نم که پی داگرتنی ئه و بیهوده و هه لیه. چونکه ئه م خاله ی دوا یی ئه و بایه خه ی نییه. ئی ئه و قسه که ی بریم و له کاتیکا به پیوه وه ستا بوو بو جاری دووم هانی دهادام وه لām بده مه وه، لی پیرسیم که ئایا باوه پرم به خوا هیه. وه لām دایه وه نه. به تورهی و بیزاری دانیشته. گووتی ئه مه مه حاله، گووتی هه موو خه لکی باوه ریان به خوا هیه. ته نانه ت نه وان هه ش که روویان لیوه رگی پراوه. ئه مه باوه پری ئه و بوو. ئه گهر روژی گومانی له وه بکر دایه، ئیدی ژیان ی مانایه کی نه ده بوو. هاواری کرد: ((ئایا ده ته وی ژیانم مانایه کی نه بی؟)) به رای من ئه مه په یوه ندییه کی به منه وه نه بوو و پیم گووت. ئی له م کاتدا له سهر میزه که ی په یکه ریکی مه سیحی له بهر چاوم راگرت و شیت ئاسا هاواری کرد: ((من مه سیحیم داوا له م ده که م که له گونا هه کانی تو خوش بی، چون باوه پرت به که سیك نییه که له پیناوی تو دا ره نجی کی شاوه و نازاری چه شتووه؟)) هه ستم کرد به شیوه یه کی خو یی ده مدوینی، به وشه ی ((تو)) ده مدوینی. ئی شه که ت و بی تا قه ت بوو بووم. گهرما که زیاتر زیاتر ده بوو، وه کو هه میشه که کاتی ده مه وی خو م له ده سته ی که سیك رزگار بکه م گو ی له قسه کانی ناگرم، حاله تی کم له خو گرت له تو وایه به بوچوونه کانی قایلیم، و پیم سه یر بوو که وایزانی سه رکه و تو وه گووتی: ((ده بی نی، ده بی نی که باوه پرت پییه تی، و ئیستا ده ته وی ئیمانی پی بی نی؟)) هه لیه ته جار یکی دیکه ش گووتم نه. که وته سه ر کورسییه که ی خو ی.

زۆر ماندوو دیار بوو. که میك بیده نگ بوو. له م کاتدا تایپه که، که له نووسینی گفتوو گو یه که دوا نه ده که وت، دوا رسته کانی لی دا. ئه وسا به وردی و که میك خه مینییه وه ته مه شای کردم، و له ژیر لیوه وه گووتی: ((من هه رگیز رو حیکی به به رده بووی وه کو رو حی تو م نه دیوه. ئه و تاوانبارانه ی که تا نه و رو به رووی من بوونه ته وه، هه ر هه موویان له به رده م ئه م وینه ی نازارو خه مه دا که و توونه ته گریان.)) و یستم بلیم که گریان هه کیان له بهر تاوانباریان بووه. به لām بیرم کرده وه که منیش وه کو نه وانم. نه مه ده توانی ئه م بیره قبول بکه م. ئیدی قازییه که هه ستا. وه که نه وه ی بلی که پرس و جو یه که ته واو بوو. به لām به هه مان سیما ی نه خته شه که ت و ته نیا لی ی

پرسیم نایا له کارهکهی خۆم ژێوانم . بیرم کردوهو گووتم له جیاتی پهشیمانی راستهقینه ههست به جوړه پهستی و خهمینیییهکه دهکهم . ههستم کرد له مهبهستم حالی نهبوو . بهلام ئه و روژه کارهکان لیږه دا وهستان و هیوهتر نهچوون .

ئیدی لهوه بهدواوه زور جار قازیییهکهم دهبینی ، بهلام هه موو جارێ هه لهگهڵ پارێزه رهکهمدا بووم . هه موو جارێ بهوه دهبرایهوه که ههندی خالیان له مه پ ئیعترافهکانی پێشووم بو روون بکه مهوه . قازیییهکهم و پارێزه رهکهم ههندی باس و خواسیان له مه پ هه نجه ته کانم دهکرد . بهلام ئهوی راستی بی ئه وان له وده مانه دا هیچ بایه خییکیان به من نه ده دا . به هه ر حال به ره به ره رهوت و توئی پرس و جو یه کان گو پان . وادیار بوو که قازیییهکه چیت منی به لاره مه به ست نییه و داوه ری خو ی سه بارهت به من به شیوه یه که له شیوه کان ته واو کردوه ، چیت باسی خوای له گه ل نه کردم . چیت به و هه لچوونه ی یه کهم روژه وه نه م بینی . به کورتیییه که ی گفتوو گو یه که ی نیوانمان گه رمتر و دوستانه تر بوو بوو . چه ند پرس یاریک ، چه ند قسه یه که له گه ل پارێزه ره که ما ، و نه و جا پرس و جو یه کان ته واو ده بوو به گووته ی قازیییه که ، قه زیییه کهم رهوتی خو ی ده پری . وه هندی جار ش که باس باسی بابه ته گشتیییه کان بوایه ، منیشیان تیا به شدار ده کرد . به ره به ره پشووم وه به ره اته وه . له م سه عاته نه دا هیچ که سیك دژم نه بوو . شته کان هینده ئاسایی و ریك و پیك و وردو به قایده به پریوه ده چوون ، گه وچ گه وچ وام خه یال ده کرد که ((بووم به پی پری ئه وان .)) له کو تایی ئه م پرس و جو یانه دا که یانزه هه یقی خایاند ، ده توانم بلیم که سه یرم پیده هات که هه رگیز له هیچ شتیك ئه وه نده ی ئه و ساته ده گمه نانه له زه تم نه ده برد که قازیییه که منی تا به رده رکه ی ژووره که ی به پری ده کرد و به سه دایه کی دوستانه ده یگوت : ((بو ئه مپرو به سه جه نابی دژه مه سیح .)) ئه وسا به ده ستی پولیسیان ده سپاردم .

((2))

ههندی شت هه ن که هه گیز چه زم نه کردوه باسیان بکه م . که چوومه زیندانه وه ، وای چه ند روژیک بو م ده رکهوت که چه زناکه م تا قه یه که وشه ده رباره ی ئه م به شه ی ژیانم باس بکه م . پاشان زانیم که ئه م چه زنه کردن و بی مه یلییه ش هیچ پایه و بناغه یه کی نییه . له راستیدا له روژانی هه وه لدا ههستم به زیندانی بوونی خو م نه ده کرد چونکه به شیوه یه کی نادیارو ئالوز چاوه نو پری رووداویکی تازه بووم . ئه م رووداوه پاش یه که مین و له هه مان کاتا دوایه مین دیده نی ماری روویدا . له و روژه وه که کاغه زه که یم پی گه یی (بو ی نووسی بووم چونکه ژنی من نییه چیت مۆله تی ناده ن دیده نیم بکا .) به لی له و روژه به دواوه ههستم کرد که ئه م ژووری زیندانه مالی منه و ژیانم لیږه دا ده وه ستی . ئه و روژه ی که ده سگریان کردم ، هه وه لجا ره ژووریک زاندانیان کردم ، که زندانیانیکی زوری تیا بوو ، زوربه یان عه رب بوون . ئه وانه هه رکه منیان بینی پیکه نین ، پاشان لییان پرسیم که چیم کردوه ، گووتم عه ره بیکم کوشتوو ، وئیدی ئه وان بیده نگ بوون . به لام دوا ی که میك شه و به سه را هات ، فیریان کردم که چو ن حه سیره که ی ژیرم بو خه وتن ریك بخرم ، به لوول دانی سه ریکی ، سه ریکی دروست ده کرا . به دریزی شوه که میشوله به سه ر

سەر و چاوما تەراتیڤیان کرد. دواى چەند رۆژیک بۆ ژورویکی تەنیايان بردم که لەوى لهسەر تەختیکی دار دەخەوتم. لەگەنیکم لە جیاتی ئاودەست هەبوو. تەشتۆکەیهکی ئاسنیشم هەبوو. زندانهکه پریک کهوتبوو سەر ووی شارەوه، لە کلاورۆژنەیهکهوه دەمتوانی دەریا بدینم. رۆژیک که خۆم بە شیشبەندەکهوه نووساندبوو و رووم کردبوو روناکییهکه، پاسهوانیک وەرژور کهوت و پیی گووتم که میوانم هاتوو. لە دلی خۆدا گوتم ماری یه. هەر و اش بوو.

بۆوهی بگهینه ژوروی دیدەنی، بە دالانیکی درێژا، پاشان بە قالدەرمەیهکا و ئەوجا بەرارهویکی دیکه دا رەتبووین. چووینه ناو هۆلیکی زۆر گهروهوه، لەدەرگایهکی گهروهوه روناکی تیدەکهوت. دوو موچه جهری ئاسن درێژی هۆلهکهیان دەپری و کردبوویان بەسی بهشهوه. لە نیوان دوو موچه جهرهکه دا مهیدانیکی ههشت تا ده مهتری دروست بوو بوو که موچه ههچیهکان و زندانییهکانی لیکدی جیا دهکردهوه. ماریم لە بهرانبهەر خۆدا، به جله موقه لهم و دەموچاوه تاوانگازەکهیهوه بینی. ده دوانزه زندانییهکه که زۆربهیان عه ره ب بوون له تەنیشته منهوه وهستا بوون. چواردهوری ماری ژنانی جهزایری ناوچهیی بوو، کهوتبووه نیوان دوو ژنی موچه ههچیهوه: پیره ژنیکی زیتەلهی لیو ههلقورتاوی رهشپۆش، و ژنیکی قه لهوی سەرروت که زۆر بهدەنگی بهرز به جهره کهوه قسهی دهکرد. بههوی مهودای نیوان موچه جهرهکانهوه موچه ههچیهکان و زندانییهکان ناچار بوون بهدەنگی بهرز قسه بکن. کاتی وەرژور کهوتم غه لهبه غه لهبی دهنگهکان که لهسەر دیواره رووتهکهی هۆلهکه دهنگی ده دایهوه، ئەو تیشکه تیزه ی که له ناسمانی را دهیدا له شووشهکان و له هۆلهکه دا پهخش و بلاو دهبووهوه سەر گه یژکه یان پیخستم. ژوروی زندانهکه زۆر هیدی ترو تاریکتر بوو. چەند ساتیکم دهویست تا بهم وهزعه رابیم. ئەوجا سیماکانم له بهر روناکی ژور ههکه دا به جوانی لیده رکهوت. بینیم پاسهوانیک له وسهری دالانهکه و له نیوان دوو موچه جهرهکه دا وهستاوه. زۆریه ی زندانییه عه ره بهکان بهرانبهەر به خزم و که سوکاریان، به چیچکانه وه دانیشتبوون. ئەمانه هاواریان نه دهکرد. ویرای ئەو هه موو هه راو زه نایه به ئەسپایی قسانیان دهکردو له قسهی یه کدیش حالی دهبوون. چیه مهنگه کانیان که له خواره وه دهات تیکه ل بهو گفتو گو یانه ده بوو که له سه ر یانه وه دهکران. هه موو ئەمانه م زۆر به خیرایی بۆ دهر کهوت و به ره و لای ماری چووم. خۆی دابوو به شیشبەندەکه دا، به هه موو توانایه وه بۆم دهخەنی، له بهر چاوم زۆر جوان بوو، به لām نه متوانی ئەوه ی پی بلیم.

به دهنگی بهرز گووتی: ((چۆنی؟)) وه لām دایه وه: ((هەر واده بی)) گووتی: ((باشی، هه موو شتیکت هه یه؟)) وه لām دایه وه: ((به لی، هه موو شتیکت.))

بیدهنگ بووین و ماری هەر پیده که نی. ژنه قه له وه که به ره و هاوسی که ی من هاواری دهکرد که بیگومان میردی بوو. پیاویکی چوارشانه ی قز زه ردی جوان بوو. قسه که یان پاشماوه ی گفتو گو یه که بوو که ماوه یه که پیشت دهستیان پیکردبوو.

ژنه که به هه موو هیزییه وه هاواری کرد: ((جان نایه وی وهری بگری)) پیاوه که ده یگوت: ((به لی، به لی)) - پیم گووت که هاتییه دهری وهری دهگریته وه، به لām جان رازی نه بوو وهری بگری.

ماری له پال ټه و ژنه وه هاواری کرد که ریمون سلوم لیډهکات و من گووتم: ((سوپاس)) به لام دهنگی من له ناو دهنگی هاوسیکه مدا که پرسى: ((نایا حالى باشه)) گووم بوو. ژنه که پیکه نی و گووتى: ((هیچ کاتیک نه وهنده باش نه بووه.)) نه وهی دهسته چهیم، پیاویکی وردیله گی گنج بوو، جووتی دهستی ناسکی پیوه بوو و هیچی نه ده گووت. سهیرم کرد که بهرانبهر به پیره ژنیکی لاوان دانیشتووه و هردووکیان به تامه زرویی چاویان بریوه ته یه کدی. نه متوانی له وهی پتر لییان وردبیمه وه، چونکه ماری به ره و من هاواری کرد که ده بی به ئومید بم. گووتم: ((به لی)) و له هه مان کاتا ته مه شای ئه وم ده کرد و حهزم ده کرد له سهر کراسه که یه وه شانی بگوشم. هه وه سی ئه و قوماشه ناسکه له که لله ی دابوم و به چاکی ده مزانی که جگه له و به چ شتیکی ئومیده واریم. ماری دهیویست ئه مه بلی. ماری هه ر پیده که نی. من جگه له بریقه ی ددانه کانی، و ورده چرچی ده وری چاوه کانی چیترم نه ده بینى. دووباره هاواری کرد: ((دیته ده ری و زه ماوه ند ده که ین!)) وه لام دایه وه: ((پیته وایه؟)) ئه م رسته یه م هه ر بو ټه وه گووت که شتیکم گووتبی. هه نگی به ده نگی زور به زو خیرا گووتی: به لی، و گووتی که من ته بری ده بم و دووباره ده چینه مه له وانی. له پال ماری دا، ئه و ژنه هاواری ده کرد که زه میله یه کی له نوسینگه که داناوه و شته کانی ناو زه میله که ی یه که ده ژمارد تا وه ریان بگری، چونکه نرخیان گران بوو. هاوسیکه ی دیکه ی من و دایکی هه ر به و ده قه وه نیگای یه کتریان ده کرد. چه چپی عه ره به کان له خواره وه به رده وام بوو. له ده ری پا وادیار بوو که روناکی له بهر په نجه ره که دا شه پؤل ده دا. روناکی وه کو خوشاوی تازه ی میوه به سهر سه روچاوه کانا ده روئی.

هه ستم ده کرد بیتاقه تم و ده مویست برؤم. غه لبه غه لبه که نه زیه تی ده دام. به لام له لایه کی دیکه وه ده مویست تیر ته مه شای ماری بکه م. نه مزانی چه ند وه خت بورى. ماری باسی کاره که ی خو ی ده کردو به رده وام ده خه نی. چه چه کان، هه راو زه ناکان و گفتو گوکان تیکه ل به یه کدی ده بوون. تاقه دوپرگه ی مات وکپ ته نیشتی من بوو، له و شوینه ی که ئه م لاوه وردیله یه و ئه و پیره ژنه ده یانروانییه یه کدی. ورده ورده عه ره به کانیان برد. هه رکه نه فه ری یه که م روئی، ئیدی هه موو بیده نگ بوون. پیره ژنه که خو ی له شیشبه نده که نزیک کرد بووه وه، وه م کاته دا پاسه وانه که ئاماژه یه کی بو کوره که ی کرد، و ئه ویش گووتی: ((به هیوای دیدار دایکه.)) دایکه که ده سستی له نیو دوو شیشه وه دریز کرد تا کورته ئاماژه یه کی خاو و دریزی بداتی.

پیره ژن روئی. له م کاته دا پیاویکی کلاو به ده ست وه ژوور که وت و شوینه که ی ئه وى گرت. زندانییه کیان هیئا، ئه و جووته زور به گهرمی قسه یان ده کرد، به لام به ئه سپایی، چونکه هه مدیس بیده نگی بالی به سهر هؤله که دا کیشابوو. هاتن به سو راخی یاروی ده سته راستی منه وه، و ژنه که ی بی ټه وه ی ده نگی نزم بکاته وه، وادیار بوو هیشتا نه یزانی بوو که چیتر پیویست به هاوار کردن ناکات، پیی گووت: ((ئاگاداری خوت به و وریابه.)) ئه و جا نوره هاته سهر من. ماری به ئاماژه ماچیکی تی گرتم. به رله وه ی له چاوی ونیم، دووباره ئاوپم دایه وه. بی جولته بوو، ده موچاوی خو ی به هه مان خه نده ی دریزو چره وه نابوو به موچه جهره که وه.

دواى ماوه يهكى كه م ناميهكى بۇ نووسيم. له مه به دواوه ئهو شتانه دهستيان پيكره كه ههركيز ههزم نه كر دووه باسين بكه م، ههزنا كه م موباله غه بكه م، ئه مه بۇ يه كيكي وه كو من له خه لكاني دى ئاساتر بوو. له سه ره تاي هه پسييه كه م دا ناخوشترين شت به لاي منه وه ئه مه بوو كه بير كر دنه وه م وه كو بير كر دنه وه ي مروقيكي نازاد و ابوو. بۇ نمونه ناره زووم ده كر د بچه كه ناري ده ريا. دهنگي هه وه لپن شه پولاني ژير پييه كانم، چوونم بۇ ناو ناوه كه، ئهو ناسوده ي و ئيسراحه ته ي كه له وه ده مييني، هه موو ئه مانه م لاي خو م به رجه سته ده كر د. و له پره هه ستم ده كر د كه چوار ديواي زندانه كه م چهند تهنگه، چهند هاتوونه ته وه يهك، به لام ئه م حاله ته ته نيا چهند مانگي ك به رده وام بوو. له وه به دواوه وه كو زيندان ييهك بيرم ده كر ده وه: چاوه رواني ئهو روژانه پياسه يه ده بووم كه له ناو هه ساري زيندانه كه دا ده م كر د. يان داده نيشتم و چاوه رواني پاريزه ره كه م ده كر د. باقي وه خته كه م به باشي ري ك خستبوو. ههنگي به زوري وام خيال ده كر د كه ئه گه ر ناچار يان كر د بام، له كلوري داريكي وشكا بژيم، و چ كاريكم نه بوايه جگه له ته مه شاكر دني گولي ناسمان، ههنگيش ورده ورده راده هاتم. (ليرده م هر سو ناسمان وه كو گولي ك به ديوار سه رييه وه ده مييني). له م حالدا وه ختي خو م به ده م چاوه رواني تيپه ريني بالندان، ويا به چاوه رواني يه كانگيري هه ورانه وه ده گوزهران. وه كو چون لي رده دا چاوه رواني ديتني بوينا بaxe سه يره كاني پاريزه ره كه م، يا وهك چون له جيهانيكي ديكه دا روژانم ده ژمارد كه شه ممه بي تا ماري له باوش بگرم. به لي كه له فكر انرا ده چووم، له ناو كلوره داريكي وشكدا نه بووم. خه لكاني له منيش نه گبه ت تر هه بوو. به لي، ئه مه بو چووني دايكم بوو و به زوري دووباره ي ده كر ده وه كه مرو ق له گه ل هه موو شتيكدا رادي.

به هه رحال زوريش له م خيالانه دوور نه ده كه وتمه وه. مانگه كاني سه ره تا ناخوش بوو. به لام به زه بري ئهو هه ول و ته قه لايه ي ده م دا تيم ده په ران دن. بۇ نمونه ناره زووي ژن نه زيه تي ده دام. ئه مه ناسايي بوو. من گه نج بووم. هه رگيز به تايبه تي بيرم له ماري نه ده كر ده وه. به لام به جو ري بيرم له ژنيك، له ژنان، له هه موو ئهو ژنانه ي كه ناسي بووم، وله هه موو ئهو كات و شوينا نه ي كه ناشقيني م له گه لدا كر د بوون، ده كر ده وه، كه ژووره كه م پر ده بوو له سيماي ئه وان و له ناره زووه كاني من. ئه مه له لايه كه وه هاوسهنگي هه زري مني ده شيواند، به لام له لايه كي تره وه وه خته كه ي ده كوشت. له نه جما كاتي كه ناشنايه تيم له گه ل سه ريا سه واندا، كه له كاتي خو اردن دابه شكردندا له گه ل شاگرد ناشپه زه كه دا ده هات، پهيدا كر د، ئه م خه يالا تانه كو تا ييان هات. ئهو هه وه لچار باسي ژناني له گه ل كر دم، و گووتي ئه مه گه وره ترين شته كه خه لكي پيوه ي ده ناليين. گووتم منيش وه كو ئه وانم و ئه م جو ره ره فتاران به ناره وا ده زانم. گووتي: ((به لام ري ك له سه ر ئه م بابه ته يه كه ئيوه ده خه نه زندانه وه. — چون له سه ر ئه م بابه ته يه؟ — به لي، له سه ر ئه م بابه ته يه، ئه مه نازاد ييه. له نازادي مه حرومتان ده كهن.))

من هه رگيز بيرم له م مه سه له يه نه كر د بووه وه. قسه كه يم سه لماند. گووتم: ((دروسته ئه گه ر ژن هه بي، سزايه ك ناميني. گووتي: به لي، تو له شتان ده گه ي، تو نهك ئه واني دي، به لام ئه واني

دیکه ش دهگنه ئەم ئەنجامه‌ی که خۆیان هۆکاری ته‌سکینی خۆیان فه‌راهه‌م بکه‌ن. خۆیان رابینن)) ئەوجا پاسه‌وانه‌که رۆی.

جگه‌ره‌ش مه‌سه‌له‌یه‌که بوو. که هاتمه‌ ناو زندان، پشتینه‌که‌م، قه‌یتانی پیل‌اوه‌کانم، بۆینبا‌خه‌که‌م و هه‌رچییه‌که‌م له‌ گیرفانا بوو، به‌تایبه‌تی جگه‌ره‌کانیان ئی سهندم. له‌ زندانه‌که‌مدا جاریکم داواکرد که جگه‌ره‌کانم بده‌نه‌وه. به‌لام گووتیان قه‌ده‌غه‌یه. رۆژانی یه‌که‌م زۆر زه‌حمه‌ت بوو، وره‌نگه‌ هه‌ر ئەمه‌ش له‌ هه‌ر شتیکی دی داغانی کردبم، ته‌لزمه‌ دارم له‌ ته‌خته‌که‌ی ژیرم ده‌کرده‌وه‌و ده‌مجوو. به‌ درێژایی رۆژ دلم تیک هه‌لده‌هات. نه‌مه‌زانی بۆچی له‌ شتیکیان مه‌حرووم کردووم که زیانی به‌ چ که‌سیک نه‌ده‌گه‌یاند. پاشان بۆم ده‌رکه‌وت که ئەم مه‌حرومیه‌ته‌ش به‌شیکه‌ له‌ سزا. له‌م ساته‌ به‌دواوه‌ خۆم راهینا که چیتر جگه‌ره‌ نه‌کیشم. ئیدی ئەم سزایه‌ش بۆ من حوکمی سزای نه‌ما.

ئەم ورده‌ ناره‌حه‌تیانی ئی ده‌رچی، ئیدی حال‌م زۆر خراپ نه‌بوو. گرنگترن شت دیسانه‌وه‌ کوشتنی وه‌خته‌که‌ بوو. به‌لام له‌وساته‌وه‌ که فی‌ربووم بیره‌وه‌ریانی رابردوو دووباره‌ زندوو بکه‌مه‌وه‌ ئیدی هیچ شتیکی بی‌تاقه‌تی نه‌ده‌کردم. هه‌ندی جار ده‌که‌وتمه‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ ژووره‌که‌م و به‌ خه‌یال له‌ سوچیکه‌وه‌ بۆ گو‌شه‌یه‌کی دیکه‌ی ژووره‌که‌م ده‌رۆییشتم، یه‌که‌ یه‌که‌ شته‌کانی سه‌ر ریگه‌م ده‌ژمارد. هه‌وه‌ل‌جار ئەم کاره‌ زوو ته‌واو ده‌بوو. به‌لام هه‌ر که‌په‌تی که‌ دووباره‌ ده‌ستم پیده‌کرده‌وه‌، که‌میک زیاتری ده‌برد. چونکه‌ یه‌که‌ یه‌که‌ل و په‌له‌کان و ده‌رباره‌ی هه‌ر که‌لو په‌لیکی ژووره‌که‌، هه‌ر شتیکه‌ به‌سه‌ره‌وه‌ بایه‌ و ده‌رباره‌ی هه‌ر شتیکی هه‌موو ورده‌کاریه‌کانی و ته‌نانه‌ت خودی ورده‌کاریه‌کانیش، له‌ نه‌خشیکه‌وه‌ بیگه‌ره‌ تا درزیک یا قه‌راخیکی شکاو، و ره‌نگ و په‌له‌کانی سه‌ر شته‌کانم وه‌بیر ده‌هینایه‌وه‌. له‌ هه‌مان کاتا هه‌ولم ده‌دا داوی خه‌یال‌م نه‌پچری، تا به‌ته‌واوه‌تی بیانژمی‌رم. به‌جۆری له‌م کاره‌ راهاتم که داوی چه‌ند هه‌فته‌یه‌که‌ ده‌متوانی چه‌ندین سه‌عات به‌و حاله‌وه‌ بمینم بی‌ ئەوه‌ی جگه‌ له‌ ژماردنی هه‌موو شته‌کانی ناو ژووره‌که‌م بیر له‌ هیچ شتیکی دیکه‌ بکه‌مه‌وه‌. به‌مجۆره‌ هه‌رچی پتر بیرم ده‌کرده‌وه‌ شتانی گوم و فه‌رامۆشکراوی زیاترم له‌ قولایی زه‌ینمه‌وه‌ دینایه‌ ده‌ری. هه‌نگی حالی بووم که پیاویک ته‌نیا یه‌که‌ رۆژ ژابایی ده‌توانی به‌ ناسانی سه‌د دانه‌ سال له‌ زیندانا بژی. چونکه‌ هینده‌ی بیره‌وری لا کۆده‌بیته‌وه‌ که بی‌تاقه‌ت نه‌بی.

ئەممه‌ بۆخۆی جۆره‌ ده‌سکه‌وتیک بوو.

ناره‌حه‌تی خه‌وتنیش له‌ ئارادا بوو. له‌ سه‌ره‌تادا، شه‌وان باش نه‌ده‌خه‌وتم و به‌ رۆژه‌وه‌ هه‌ر نه‌ده‌خه‌وتم. ورده‌ ورده‌ شه‌وانم باشتر بوو و ته‌نانه‌ت ده‌متوانی به‌ رۆژیش بخه‌وم. راستیه‌که‌ی له‌ دوامانگه‌کاندا، شه‌وو رۆژی شانزه‌ تا هه‌ژده‌ سه‌عاتان ده‌خه‌وتم. ته‌نیا شه‌ش سه‌عات ده‌مایه‌وه‌ که ئەویشم به‌ ناخواردن، پيشاو، و به‌ بیره‌وه‌رییه‌کانم و سه‌ربوری کابرا چیکۆسلۆفاکییه‌که‌ ده‌قه‌تاند.

له‌ به‌ینی ته‌خته‌که‌مو دۆشه‌که‌ ناواخن پۆشه‌که‌م دا پارچه‌ رۆژنامه‌یه‌کی کۆنم دۆزییه‌وه‌ که ته‌قربه‌ن نووسابوو به‌ به‌رگی دۆشه‌که‌که‌و، ته‌واو زه‌رد هه‌لگه‌رابوو و ته‌نک بووبوووه‌وه‌. ئەمه‌ سه‌ربوریکی کورتی نادیا‌ری ده‌گی‌رایه‌وه‌ که هه‌وه‌له‌که‌ی گووم بووبوو، به‌لام دیا‌ربوو که له‌

چیکۆسلۆفاکیا رووی دابوو. پیاویک له گوندیکی چیکهوه بهمه بهستی دهوله مه ند بوون رووی بوو. دواى بیست و پینچ سالان، به دهوله مه ندی له گهل ژنه کهى و منالیکا گه رابوووه. دایک و خوشکه کهى له گونده کهى زاگه ی وى میوانخانه یه کیان به ریوه ده برد. بو غافلگیرکردنى وان، ژن و منداله کهى له ئوتیلیکی دیکه دا دانا بوو، و چوو بوو بو میوانخانه کهى دایکی که ئه می نه ناسیبوووه. هه ر بو خوشی و شوخی هاتبوو به بیریا که ژووریک له وینده ر به کری بگری. پاره کهى پی نیشاندا بوون. دایک و خوشکه کهى، بهمه بهستی دزینی پاره کهى، شهوی به چه کوش کوشتبووین و لاشه که یان فری دابوو روباره وه. به یانی ژنه کهى هاتبوو، وبی ئه وه ی ناگای له واریقاته کان بی، ناسنامه ی ریواره کهى ناشکرا کردبوو. ئیدی دایکه که خوی هه لواسی بوو و خوشکه کهى خوی خستبووه بیره وه. ئه م سه ربووهم هه زاران جار خویندبووه وه. له سه ریکه وه مه حال بوو، به لام له سه ریکی دیکه وه ئاسایی بوو. به لی هه ستم کرد که کابرای ریوار تاراده یه ک شایسته ی ئه م چاره نووسه بوو. وه رگیز نابی شوخی و ته مسیل بگری. به مجوره وه خته که به خه و، بیره وه ری، خویندنه وه ی سه ربوره چیرۆکه وانیه که م و به دووی یه کا هاتنی روناکی و تاریکی، ده بوری. له شوینیکا خویندبوومه وه که مروقه له دوانه نجامدا، له زندانا چه مک و مانای زه مان له ده ست ده دا. به لام ئه مه به لای منه وه مانایه کی ئه وتوی نه بوو. له مه حالئ نه بوو بووم که روژان چوون له هه مان کاته هم کورت ده بن و هه م دریز. بی گومان بو ژیانکردن دریز بوون، به لام به راده یه ک ده کشان که له ئه نجامدا به سه ر یه کدا ده رژان و ئاویته ی یه کدی ده بوون. روژه کان لیڤه دا ناوی خویمان له ده ست ده دا. وشه ی ((دوینی)) و ((سه ی)) تاقه وشه بوون که به لامه وه مانایه کیان هه بوو.

کاتی که روژیک پاسه وانه که پیی گووتم که پینچ مانگه لیڤه م، باوه رم پیکرد. به لام له ماناکه ی حالئ نه بووم. به لای منه وه هه مووی هه ر ئه و یه ک روژه بوو که له ناو زندانه که مه وه دریز ده بووه وه هه مان ئه و کاره بوو که په یگیرییم ده کرد. ئه و روژه که پاسه وانه که رووی له ته شتوکه ئاسنینه که مده ته مه شای خو م کرد، وام هاته به ر خه یال که وینه که م حاله تیکی جدی هه یه و ته نانه ت کاتی که ویستم به روویا پی بکه نم هه ر جدی بوو. ته شتوکه که م له به رانبه ر خو ما جولاند. من پیکه نیم و ئه و هه ر حاله ته جدی و غه منا که که ی خوی له ده ست نه دا. روژ له ته و او بوونا بوو ئه و سه عاته ده هاته پینشی که نامه وی باسی بکه م. ئه و سه عاته بی ناوه ی که سه دای خو رنشین و شه و له هه موو قاته کانی زندانه که وه به ناو کاروانی بیده نگی دا به رز ده بووه وه. چوو به ر کلاو روژنه که، له به ر دواتیشکی روناکییه که دا، جاریکی دیکه روانیمه وینه که ی خو م. وینه که هه ر جدی بوو، ئه مجاره یان سه یر نه بوو چونکه به خویشم هه مان حاله تم هه بوو. به لام له هه مان کاتدا و بو یه که مین جار پاش تیپه رپوونی چه ندین مانگ، به روونی گویم له ئاهه نگی ده نگی خو م بوو. ده نگه که م ناسیبه وه، زانیم هه مان ده نگه که روژگاریکی دریز له گویمدا ده نگی ده دایه وه. ئه وسا حالئ بووم که هه موو ئه و کاته به ته نی قسه م له گهل خو دا کردوه. هه نگی گووته ی په رستاره که م له کاتی به خاکسپاردنی دایکما بیرکه وته وه. نه، هیچ مه فه ریک نه بوو. که س ناتوانی شه وانی زندان ته سه وربکات.

((3))

ناتوانم بلیم که نهو مانگانه درهنگ تیپه‌رین، ته‌نیا نه‌وه‌نده ده‌زانم به‌ر له‌وه‌ی یه‌که‌مین هاوین ته‌واو بی، هاوینیکی دیکه هاته‌وه‌و جییی هاوینی یه‌که‌می گرت‌ه‌وه. ده‌مزانسی که له‌گه‌ل به‌رزبوونه‌وه‌ی یه‌که‌م گه‌رمادا، شتیکی تازهم لیده‌قه‌ومی. دؤسییه‌که‌م هه‌واله‌ی دوا ده‌وره‌ی دانیشتنی دادگا کرا. نه‌م ده‌وره‌یه له‌ مانگی حوزه‌یرانا کۆتایی ده‌هات، نه‌و رۆژه‌ی که دادگاییه‌که‌ی من ده‌ستی پی‌کرد، له‌ ده‌ری، هه‌موو شتیکی نقومی هه‌تاو بوو. پاریزه‌ره‌که‌م دلنیای کردم که نه‌م دانیشتنانه پتر له‌ دوو یا سی رۆژ ناخه‌یه‌نی و له‌سه‌ری رۆیی: ((نه‌مه زیده‌باری نه‌وه‌ی که دادگا په‌له‌یه‌تی. چونکه پرسه‌که‌ی تو گرنگترین پرسی نه‌م ده‌وره‌یه‌ی دانیشتنه‌که نییه. له‌دوای نه‌وه یه‌کسه‌ر دؤسییه‌ی تاوانباریکی بابکوژ ده‌خریته روو.))

سه‌عات حه‌وت و نیوی به‌یانی به‌ دوومدا هاتن. ئۆتومبیلی زندان بو هۆلی دادگای بردم. دوو پۆلیس بردیانه‌م ژووړیکه‌وه که بوئی تاریکی لیده‌هات. له‌ نزیکسی ده‌رگایه‌که‌وه به‌ده‌م چاوه‌روانییه‌وه دانیشتنی که له‌و دیوییه‌وه ده‌نگی هه‌راو زه‌ناو گواسته‌وه‌ی کورسیان و هاتو چۆ ده‌هات و یادی جه‌ژن و ئاهه‌نگه‌کانی گه‌ره‌کی خۆمانی وه‌بیر ده‌هینامه‌وه که له‌دوای ته‌واو‌بوونی ئاهه‌نگی گۆرانی و کونسیرت، کورسییه‌کانیان ده‌گواسته‌وه تا جیگه‌ بو سه‌ما کردن بکه‌نه‌وه. پۆلیسه‌کان پینان گوتم ده‌بی چاوه‌روانی نه‌ندامانی دادگا بین. ویه‌کیکیان جگه‌ره‌یه‌کی بو دریز کردم که وهرم نه‌گرت. دوا‌ی توژیکی پرسی که ((نایا ده‌ترسم)). وه‌لام دایه‌وه: ((نه)). ته‌نانه‌ت له‌ سه‌ریکه‌وه پی‌م خۆش بوو که دادگایه‌ک بیینم. له‌ ژیانما هه‌رگیز ده‌رفه‌تی وه‌هام بو نه‌ره‌خسابوو. پۆلیسی دووم گووتی: ((به‌لی، به‌لام له‌ دوا نه‌نجاما بنیاده‌م ماندوو ده‌کات.))

دوا‌ی که‌می‌ک زه‌نگیکی بچووک له‌ هۆله‌که‌دا لی‌درا. که‌له‌بچه‌کانیان له‌ده‌ستم کرده‌وه. ده‌رگایه‌کان کرده‌وه و بردیانه‌م شوینی تاوانباران. هۆله‌که‌ هی‌نده قه‌ره‌بالغ بوو ده‌رزیت هه‌ل‌دایا نه‌ده‌که‌وته سه‌رزه‌وی. هه‌رچه‌ند په‌رده‌کان لانه‌برابوون، هه‌تاو له‌ گۆشه‌وه که‌ناران‌ه‌وه ده‌هاته ژووړه‌وه و هه‌وا‌ی هۆله‌که‌ هه‌ناسه‌ی بنیاده‌می ته‌نگ ده‌کرد. په‌نجه‌ره‌کان داخرا‌بوون. من دانیشتم و پۆلیسه‌کان ده‌وریان گرتم. له‌م ده‌مه‌دا بوو که ریزیکی سیماو ده‌موچاوم له‌ به‌ران‌به‌ر خۆما بینی. هه‌موویان ته‌مه‌شای منیان ده‌کرد، زانیم که نه‌مانه نه‌ندامانی دادگان. به‌لام ناتوانم بلیم که چ جیا‌وازییه‌کیان له‌ یه‌کدی هه‌بوو. ته‌نیا هه‌سته‌تیکم لادروست بوو که: من له‌به‌رده‌م ته‌ختی تراموا‌یه‌کدام و هه‌موو نه‌م ری‌بواره نه‌ناسراوانه له‌ که‌مینان بو تازه ری‌بواریک تا به‌وردی ته‌مه‌شای نه‌داو نه‌تواری پی‌که‌نیناوی نه‌و بکه‌ن. هه‌له‌به‌ته ده‌مزانسی که نه‌مه به‌راوردیکی ساویلکانه بوو. چونکه نه‌مانه، لی‌رده‌دا عه‌ودالی ته‌مه‌شاگردنی تاوان بوون، نه‌که عه‌ودالی ره‌فتارو نه‌تواری پی‌که‌نیناوی. له‌گه‌ل نه‌مه‌شا جیا‌وازییه‌که گه‌وره نه‌بوو. به‌هه‌رحال نه‌مه بیریک بوو که به‌زه‌ینمدا هات.

به‌هۆی قه‌ره‌بالغییه زۆره‌که‌ی ناو نه‌م هۆله داخراوه‌وه که‌می‌ک گیژ بووم. جاریکی دی ته‌مه‌شای هۆلی دادگا که‌م کرده‌وه و هیچ سیما‌یه‌کم جیا نه‌کرده‌وه. پی‌م وایه هه‌وه‌ل‌جار نه‌مزانسی که

ئەم ھەموو خەلکە لە ھەولێ دیتنی مندان. لە ژيانما. ئەوەندە خەلکە لە خەمی منا نەبوون. دەبوايە ھەولبەدەم تاوەکو تۆ بگەم کە من ھۆی ئەم ھەموو ھەراو ھەنگامەيەم. بە پۆلیسەکەم گوت: ((چەند قەرەبالغە!)) وەلامی دایەووە کە ھۆی ئەم قەرەبالغییە روژنامەکانن، وژمارەيەکی پێ نیشاندام کە لەپشت مێزیکەووە لە خوار شوینەکەي ئەندامانی دادگاوە دانیشتبوون و گووتی: ((ئەوانەن)) پرسیم: ((کی؟)) و دووبارەي کردەووە: ((روژنامەکان)). یەکیک لە روژنامە نووسەکانی دەناسی کە لەم کاتەدا ئیمەي بینی و بەرەو لامان ھات. پیاویکی بەتەمەن بوو، گەرچی تۆزە گرزئیەک بە دەمووچاوییەووە بوو، بەلام دەچوووە دلەووە. زۆر بەگەرمی دەستی پۆلیسەکەي گۆشی. لەم دەمەدا، ملاحەزەم کرد کە خەلکەکە کاتێ یەکدی دەبینن چاک و خۆشی دەکەن و پیکەووە قسە دەکەن، ریک وەکو ئەوکاتەي ئینسان لە یانەيەکدا خۆي لە نیو ھاوشانانی خۆیدا دەبینیتەووە، خۆشحال دەبێ. حالتیکی غەریب و سەیر گرتمی، ھەستم کرد من لە ناویاندا زیادەم، غەیارەم. لەگەل ئەمەشا روژنامە نووسەکە دەم بەپیکەنین، رووی کردە من و پێی گووتم ھیقیدارە دۆزەکەم بە دلای خۆم بشکییتەووە. سوپاسم کرد و لەسەری رووی: ((دەزانی، ئیمە قەزئیەکەي تۆمان کەمیک گەورە کردووەتەووە. ھاوین وەرزی کەسادی بازاری روژنامانە وجگە لە قەزئیەکەي تۆ و تاوانبارە بابکوژەکە چ شتیکی دیکەي شایانی باسما نەبوو.)) ئەوجا لەناو ئەو دەستەيەي کە لای ئەوانەووە ھاتبوو، کابرایەکی ریوئەلەي رەقەلەي نیشاندام کە لە سمۆرەيەکی قەلەو دەچوو و عەینەکیکی چوارچێو رەشی لە چاویووە. گوتی ئەم پیاووە نوینەری تایبەتی یەکیک لە روژنامەکانی پاريسە: ((جا ئەو بۆ دۆزەکەي تۆ نەھاتووە. چونکە راسپێردراووە کە لە دادگای ئەو تاوانبارە بابکوژەدا بەشداری بکات، و لە ھەمان کاتدا داوای لیکراووە کە سەبارەت بە تۆش راپۆریک نامادە بکات.)) لێرەدا چی وای نەمابوو کە سوپاسی بکەم. ئی بیرم کردەووە کە ئەم سوپاسگوزارییە مایەي پیکەنین دەبێ. بە دەست نامازەيەکی دۆستانەي بۆ کردم و لیمان جیا بوووەووە. چەند دەققەيەکی دی چاوەروانمان کرد.

پاریزەرەکەم بە جلی فەرمییەووە لەگەل ژمارەيەک لە ھاوکارانییدا وەرژوور کەوت. چوو بۆلای روژنامە نووسەکان. دەستی گۆشین. سوعبەتیان لەگەل یەکیدیدا کرد. پیکەنین، تەواو ئاسودە دەھاتنە بەرچاوی. تا ئەو کاتەي کە دەنگی زەنگ، لەلای مێزی ئەندامانی دادگاوە بەرز بوووەووە. ھەمووان لە شوینی خۆیان دانیشتن. پاریزەرەکەم ھات بۆ لای من. دەستی گۆشیم و نامۆزگاری کردم کە بەکووتی وەلامی ئەو پرسیارانە بەدەمەووە کە لیم دەکرین، لە قسە کردنا دەست پێشکەری نەکەم و باقی کارەکان بەو بسپێرم.

لای چەمەووە دەنگی کورسییەکم گۆی ئی بوو کە رایان دەکیشاو شوین گۆرکییان پیدەکرد. و پیاویکی لاوازی درێژی جلی سوورم بینی کە عەینەکیکی تاکچاوی لە چاوی کردبوو و بە ریايي چمکی جەلەکانی کۆدەکردەووە دادەنیشتن. ئەمە دادوەر بوو. سکرتری دادگا رەسمییەتی دانیشتنەکەي راگەیاندا. لەم دەمەدا دوو پانکەي گەورە کەوتنە خەرەخەر، و سێ قازی، دوانیان بەجلی رەش، سییەمیان بەجلی سوورەووە، دۆسییە بەدەست وەرژوورکەوتن. و زۆر بە پەلە بەرەو ئەو مێزە چوون کە بەسەر ھۆلەکەدا زال بوو. پیاووە سوورپۆشەکە لەسەر کورسی ناوہراست

دانیشت. کلاوه فهرمییه که ی له بهردهم خویدا دانا. کهله بچوکه روتاوه که ی خو ی به دسته سپرک سپری و کردنه وه ی دانیشتنه که ی راگه یاند.

رؤژنامه نووسه کان قه له مه کانیا ن به دهسته وه گرت. سیمای هه موویان بی موبالات و هه ندی پیکه نیناوی بو. که چی یه کیکیان که له وانی دی گه نجت بو، به جلیکی فلانیلی که وه یی و بۆینبا خیکی شینه وه، پاندانه که ی له بهردهم خویدا دانا بو و ته مه شای منی ده کرد. له سیمای چاره ی هه ندی نارپکیا، من چاوه پرشنگذاره کانیم ده بینی که به وردی نیگای منی ده کرد، بی ئه وه ی گوزارشت له شتیکی دیاری کراو بکن. هه ستیکی سه یرم لاپه یدا بو، ئه وه هه سته ی که خو م خه ریکم سه یری خو م ده که م. ره نگه له بهر ئه مه بو بی، هه روه ها له بهر ئه وه ی شاره زای عاده ت و ریو ره سمی ئه وینده ر نه بووم، که دروست حاله ی نه بووم دواتر چی رویدا، نه قورعه کیشی قازییه کان، نه پرسیاره کانی سه روکی دادگا له پاریزه ره که م و له دادسین و له ئه ندامانی دادگا ((هه موو جاریک، سه ری هه موو قازییه کان پیکه وه به ره و لای سه روکی دادگا ده سو راپه وه.))

خوینده وه ی خیرای ده قی تاوانبارییه که که ناوی هه ندی شوین و که سانم تیا دا ناسییه وه، و ئه وه پرسیاره تازانه ی که له پاریزه ره که م کران، هیچیان به دروستی حال ی نه بووم. ئه و جا سه روک گووتی نه و نوره ی ئاماده بوونی شایه ته کانه. سکر تییره که هه ندی ناوی خوینده وه که مایه ی سه رنجی من بوون. سه یرم کرد له نیو ئه و ئاپورایه وه که تا ده میک له وه پپیش شیوه یه کی دیاری نه بوو، به ریوه به رو ده رگاوانی له نگه رخانه که، تو ماس پیرزی پیر، ریمون، ماسون، سالامان و ماری یه که هه ستان و له ده رگایه کی لاهه کییه وه وه ده رکه وتن. ماری سووکه ئامازه یه کی هاو خه می بو کردم. من تا ئه و کاته ی که سیلست، که دوا نه فەر بوو که ناویان خوینده وه، هه ستا، پیم سه یر بوو که چون تا نه و نه مدیتیوون. له پال ئه و دا ژنه وردیله زیته له که ی ریستورانته که م ناسییه وه، هه مان چاکه تی له به ردابوو، به رقه وه نیگای ده کردم. من کاتی بیر کردنه وه م نه بوو. چونکه سه روک ده سته ی به قسان کرد. گووتی: نه و دادگایی راسته قینه ده ست پیده کات و به پیویستی نازانی که به ئاماده بووان بلی ئارام و بیده نگ بن. به باوه ری ئه و به ره چاو کرنی ئه م پرهنسییه ده شیت دادگاییه که به شیوه یه کی واقیعبینانه و بیلایه نانه به ریوه به ری. حوکمی قازیانی دادگا به گیانیکی دادپه روه رییه وه ده رده چی. به هه ر حال له گه ل بچوو کترین په شیوی دا ته مه شاقانان ده کاته ده ره وه.

گه رما زیادی ده کرد و ده بینی له هو له که دا، ته مه شاقانان به رؤژنامه خو باوه شین ده کن. خشه خشی به رده وامی کاغه ز هه لده ستا. سه روک ئامازه یه کی کردو سکر تییره که سی باوه شینی هه سیری هیئا که سی قازییه که یه کسه ر که وتنه به کار هیئانیان.

ئیدی له وده مه وه پرس و جو ی من ده سته ی پیکرد. سه روک به هیمنی، و بگره وام هه ست ده کرد که میهره بانه، دیسان پرسیار ی ناسنامه یان لی کردم و ویرای نار هه تی و تو ره ییم هه ستم کرد که له راستیا ئه مه کاریکی زور ناساییه. چونکه بو دادگا شوریه یی بوو ئه گه ر که سیک له به ری که سیکی دیکه دادگایی بکات. ئه و جا سه روک سه ربرده ی کاره که ی منی شروقه کرد. و دوا ی

خویندنهوهی سى پستهو جاريك لىى دەپرسيم: ((وايه؟)) منيش بهگويړهى ناموزگارى پاريزهركهه، هه موو جارى وهلام دهدايهوه: ((بهلى، جهناى سهروك))، ئەم كاره دريژهى كييشا. چونكه سهروك وردەكارىيهكى زورى تيپهلكيشى قهزيهكه كردبوو. رۆژنامه نووسهكان به دريژياى ئەم ماوهيه هەر دهياننووسى. من ههستم به نيگاي ههركههجهكهيان و ئەو ژنه زيتهلهكه دهكرد. تهختى تراموايهكه بهتهواوهتى رووهو سهروك وهرچهرخابوو. سهروك كوڤهيهكى كرد، لاپهري دوسيهيهكهى ههلايهوه، و بهدهم خوڤاوهشيڻ كردنهوه، بۆلاى من ئاوپى دايهوه. پيى گوتم ئيستا دهى ههندى پرسياران بكهين كه بهروالته پيهوهندى بهقهزيهكهى منهوه نييه، بهلام لهويه پيهوهندى نزيكى پيوهى ههبي. ههستم كرد كه دهيهوى ديسان باسى دايكم بكات. و له دممهده ههستم كرد كه ئەم كاره چهند بيتاقهت و نارههتهتى دهكردم. لىى پرسيم بۆچى دايكم له كهترهخانه دانابوو؟ وهلام دايهوه چونكه پارهم نهبوو تا لاي خوڤم گلى بدهمهوهو خزمهتى بكه. لىى پرسيم ناي ئەم جوداييه كارى له شهخسى من كردوه؟ وهلام دايهوه كه دايكم و من، چاوهروانى هيچ نه لهيهكترو نه لهكسانى ديكه نهبووين و ههردووكمان خوومان به ژيانى تازهمانهوه گرتبوو. ههنگى سهروك گووتى نايهوى زور لهسهر ئەم بابتهه بروت. ئەوجا له دادستانى پرسى ناي هيچ پرسيارىكى ههيه لهمن؟ دادستانهكه كه نيوهى پشتى له من بوو، بى ئهوهى نيگاي من بكات، گووتى بهيارمهتى جهناى سهروك، دهيهوى بزاني كه ناي گهپانهوهى من به تاقى تهنيا بۆ سهر كانيهيهكه به قهستى كوشتنى كابرئى عهههه بوه؟ گوتم: ((نه)). ((چاكه، بۆچى چهكداربوهوه لهبهرچى يهكراسه بهرهه ههمان شوينى ديارىكراو گهپابوهوه؟)) گوتم به ريكهوت بوو. دادستانهكه بهتهوسهوه گووتى: ((جارى نهوهندهمان بهسه)). ههنگى شتهكان كه ميك ئالوزان، يان بهلاى كهمهوه من وام ههستدهكرد. بهلام دواى ههندى چيه چپ و پراويزان بهم وبهوه، سهروك كوئايى دانيشتنهكهى راگهياند و دانيشتنى پاش نيوهرو بۆ گوڤگرتن له گهواهى شاهيهتهكان، تهرخان كرا. فرياي بيركردنهوه نهكهوتم. سوارى ئوتومبيلى زندانيان كردم وبۆ زندانهكهيان بردمهوه كه لهويندهر نام خوارد. پاش ماوهيهكى كورت ههه بهئهندهزهى ئهوهى كه ههست بكه ماندووم، هاتنهوه به شوينما. ههموو شتيك له نوى دهستى پيكردهوهو من خوڤم له ههمان هۆلداو له بهردهم ههمان ئەو سيميانه بينيهيهوه. بهلام دنيا زور گهرمتر بووبوو، ههموو قازيهيهكان و دادستان و پاريزهركههى من و چهند رۆژنامه نووسىيكيش باوهشيڻيان بهدهستهوه بوو، لهتۆ وايه به موعجيزهيهكه ئەمه كراوه. رۆژنامه نووسه گهجهكهو ئەو ژنه زيتهلهيهش له جيى خويان دانيشتبوون، بهلام ئەمانه خوڤان باوهشيڻ نهدهكردو خاموش و بيدهنگ، تهمهشاي منيان دهكرد.

ئارهقهكهى دهموچاوم سهرى و تهنيا كاتى وهئاگا هاتمهوهو زانيم له كويم كه گويم لى بوو بهريوهبهرى لهنگهرخانهكهيان گاز كردو لىيان پرسى كه ناي دايكم گلهيى لهمن ههههوه؟ وهلامى دايهوه بهلى، ئەمه عادهتى كهسانى ناو كهترهخانهكه بوو كه سكالاً له كهس و كاريان بكهن. سهروك داواى ليكرد روتتر قسه بكات كه ناي دايكم سكالاً ئهوهى ليدهكردم كه له كهترهخانه دامناوو؟ و بهريوهبهه ههمديس گووتى بهلى. بهلام ئەمجارههيان هيچى ترى نهگووت. وهلامى

پرسیاریکی دیکه‌ی دایه‌وه که گوايه له هیمنی و ئارامی من، له رۆژی ناشتنی دایکمد، سه‌ری سوپ‌ما‌بووه. پرسیا‌ری لی‌کرا مه‌به‌ستی ئه‌و له هیمنی و ئارمی چیه‌یه؟ هه‌نگی به‌ری‌وه‌به‌ر چاوی به‌ریه‌ نوکی پی‌لا‌وه‌کانی، و گووتی له‌و رۆژ‌ه‌دا من نه‌م ویستبوو دایکم ببینم و ته‌نا‌هت بۆ تا‌قه جا‌ری‌کیش نه‌گ‌ریا‌بووم، و پاش ناشتنه‌که بی ئه‌وه‌ی به‌دیار گۆ‌ره‌که‌یه‌وه پابمی‌نم یه‌کسه‌ر گه‌پا‌بوومه‌وه. شتیکی دیکه‌ش ئه‌وی سه‌رسام کردبوو: یه‌کیک له‌ مامورانی ناشتنه‌که به‌وی گو‌ت‌بوو که من ته‌مه‌نی دایکم نه‌ده‌زانی. بۆ ساتی‌ک بی‌ده‌نگی به‌رقه‌رار بوو. و سه‌رۆک له‌وی پرسی ئایا ئه‌و قسا‌نه‌ی که کردنی به‌راستی ده‌ریاره‌ی منه؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ری‌وه‌به‌ر له‌ پرسیا‌ره‌که‌ حال‌ی نه‌بوو، سه‌رۆک پی‌ی گووت: ((ئه‌مه‌ یاسایه‌.)) ئه‌وجا سه‌رۆک له‌ دادستان‌ی پرس‌ی ئایا هیچ پرسیا‌ریکی له‌ شایه‌ده‌که هه‌یه؟ و دادستانه‌که هاواری کرد: ((نه‌خیر ئه‌وه‌نده به‌سه‌.)) و ئه‌م رسته‌یه‌ی هی‌نده به‌ خرۆشه‌وه و هی‌نده به‌ نیگایه‌کی سه‌رکه‌وتوانه‌وه رووه‌وه من گووت، که بۆ یه‌که‌مین جار داوی چه‌ندین سال، ئاره‌زوویه‌کی گه‌وجانه‌ی گریان گرتمی. چونکه هه‌ستم کرد که تا چ راده‌یه‌که مایه‌ی نه‌فره‌ت و بی‌زاری ئه‌و خه‌لکانه‌ی ئه‌وینده‌رم.

سه‌رۆک له‌ قازییه‌کان و له‌ پارێزه‌ره‌که‌می پرس‌ی که ئایا پرسیا‌ریان نییه‌. ده‌رگاوانی که‌تره‌خانه‌که‌ی گاز کرد. سه‌باره‌ت به‌ویش وه‌کو خه‌لکانی دی هه‌مان ته‌ش‌ریف‌ات دووباره‌ بووه‌وه. ده‌رگاوانه‌که که هات نیگایه‌کی منی کردو چاوانی خو‌ی وه‌رگی‌را. وه‌لامی ئه‌و پرسیا‌رانه‌ی دایه‌وه که لی‌ی کران. گووتی که من نه‌مو‌یستبوو دایکم بدینم. و جگه‌ره‌م کی‌شابوو و خه‌وتبووم و دواجار شیرو قاوهم خواردبووه‌وه. له‌م کاته‌دا هه‌ستم کرد که شتی‌ک هه‌موو هۆله‌که‌ی ها‌پوژاند. و بۆ یه‌که‌مجار زانیم که‌مه‌ترخه‌م بووم. ده‌رگاوانه‌که‌یان والی‌کرد مه‌سه‌له‌ی شیرو قاوهم‌که‌و جگه‌ره‌کی‌شانه‌که دووباره‌ بکاته‌وه. دادستان به‌ نیگایه‌کی پر له‌ پرس‌نگی ته‌وسه‌وه تی‌ی روانیم. له‌م ده‌مه‌دا پارێزه‌ره‌که‌م له‌ ده‌رگاوانه‌که‌ی پرس‌ی ئایا ئه‌و له‌گه‌ل منا جگه‌ره‌ی نه‌کی‌شابوو؟ به‌لام دادستانه‌که به‌ توندی دژی ئه‌م پرسیا‌ره‌ وه‌ستایه‌وه گووتی: ((تاوانبار لی‌ره‌دا کی‌یه؟)) ئه‌م ری‌بازی بوختان کردنه به‌ شایه‌دان له‌ پای چی؟ به‌م بوختا‌نا‌نه‌ ده‌یان‌ه‌وی له‌ گرنگی ئه‌و شایه‌تیانه که‌م بکه‌نه‌وه که به‌ هه‌موو حال و حیسا‌بی‌ک شایه‌تی بنج‌پرو سه‌لمی‌نه‌ری تاوانه‌که‌ن.)) وی‌رای ئه‌مه‌ش دادستان داوای له‌ ده‌رگاوانه‌که‌ کرد که وه‌لامی پرسیا‌ره‌که‌ بداته‌وه. پیره‌می‌رد به‌ په‌شو‌کاوی گووتی: ((من چاک ده‌زانم که هه‌له‌م کرد. به‌لام د‌لم نه‌هات جگه‌ره‌که‌ی نا‌غا‌ره‌ت بکه‌مه‌وه.)) لی‌ره‌دا له‌ منیان پرس‌ی ئایا شتی‌کی زی‌اترم هه‌یه بی‌لیم. وه‌لام دایه‌وه: ((هیچم نییه‌ ته‌نیا ئه‌وه‌نه‌بی که بلیم شایه‌ده‌که راست ده‌کات. راسته‌ من جگه‌ره‌م دای‌ی.)) هه‌نگی ده‌رگاوانه‌که به‌ که‌می‌ک سه‌رسامی ئاو‌یته به‌ سوپا‌سگوزاری نیگای کردم. که‌می‌ک په‌شو‌کاو و ئه‌وجا گووتی که ئه‌و قاوهم و شیری به‌ من دا‌بوو. پارێزه‌ره‌که‌م وه‌کو ئه‌وه‌ی فه‌تی‌کی گه‌وره‌ی کردبی، به‌ هات و هاو‌اره‌وه رایگه‌یان‌د که ئه‌ندامانی دادگا ئه‌م خاله‌ ره‌چاو ده‌که‌ن. به‌لام دادستان له‌ سه‌رومانه‌وه هاواری کرد و گووتی: ((به‌لی ئه‌ندامانی دادگا ره‌چاوی ده‌که‌ن و ئه‌و ئه‌نجام‌گیریه‌ ده‌که‌ن که پی‌او‌ی‌کی بیگانه‌ ده‌توانی قاوهم پیش‌که‌ش بکات، به‌لام کو‌ری‌ک له‌ به‌رده‌م جه‌نازه‌ی که‌سی‌کدا که

بوون وژیانی پی به خشیوه، دهبی نهوه رهفز بکات.)) درگاوانه که گه رایه وه و له سهر ته خته که ی خوی دانیشته وه.

که نوره هاته سهر توّماس پیرز، ده بوو درگاوانیک دهستی بگری تا بیگه یه نیتته محه جهره که. پیرز گووتی ته نیا دایکمی ده ناسی و منی ته نیا جاریک، نه ویش له رۆژی ناشتنه که دا دیتووه. پرسپاری لیگرا که من له و رۆژهدا چیم ده کرد. وه لّامی دایه وه: ((من به خوّم له و رۆژهدا یه جگار خه مباربووم، حالی هه ن. له بهر نه مه هیچم نه بینی. خه م و په ژاره بهری چاویان گرتبووم، هیچم نه ده بینی، چونکه نه م رووداوه بو من خه میکی زور گه وره بوو. ته نانه ت بورامه وه. بویه نه متوانی ناغا بدینم.)) دادستانه که لی پیرسی: ئاخو به لای که مه وه منی بینیه که بگریم. پیرز وه لّامی دایه وه نه. ههنگی دادستانه که گووتی: ((ناغایانی قازی نه م خاله ره چاو ده که ن.)) به لّام نه وقاته که تورپه بوو. به دهنگیک که موبالهغه ئامیز هاته بهرچاوم له پیرزی پرسی: ((نایا دیتبووی که من نه گریم.)) پیرز گووتی ((نه.)) و خه لکه که پیکه نین. پاریزره که م به دم هه لکردنی قولیکیه وه به دهنگیکی بنجر گووتی: ((نه مه به ماهیه تی نه م دادگاییه هه موو شتیگ راسته و هیچ شتیگ راست نییه!)) دادستان نه م قسه یه ی پشت گوئی خست، و به نووکی قه له میگ، عینوانی دۆسیه کای کون ده کردو به رواله ت خه مساردو بیموبالات دهینواند.

دوای پشوو یه کی پینچ ده قه یی که پاریزره که م له و ماوه یه دا پی گووتم هه موو شته کان خه ریکه به باشی ده چنه پیچی، سیلست-یان بانگ کرد که وه کو شایه تی بهرگری بو دادگا هی نابوو یان. مه به ست بهرگری له من بوو. سیلست جار جاری ته مه شایه کی لای منی ده کردو کلاوه هه سپریه که ی به ده ستییه وه با ده دا، نه و جله نو ییه ی له بهر بوو که هه ندی یه کشه مووان له بهری ده کرد و له گه ل مندا بو جرید بازی نه سپان ده هات. به لّام پی م وایه نه ی توانی بوو بو ینباخ بههستی چونکه ته نیا یه ک دوگمه ی مسین یه خه ی کراسه که ی داده خست. لییان پرسی نایا من مشتته ری نه و بووم؟ و گووتی: ((به لی، جگه له مه دۆستیشم بوو.)) لییان پرسی رای ده رباره ی من چییه وه لّامی دایه وه که من پی او بووم. لییان پرسی مه بهستی له م قسه یه چییه وه لّامی دایه وه هه موو که سیگ مانای نه م قسه یه ده زانی. لییان پرسی نایا من بنیاده میکی مه نگ و که م دوو بووم؟ وه لّامی دایه وه نه وه ی نه و زانیویه تی که من ته نیا کاتی قسه ده که م که قسه یه کم پی بی. دادستانه که لی پی پرسی نایا من به ریگ و پیکی پاره ی خوار دنه کانم ده دا؟ سیلست پیکه نی و گووتی: ((نه مانه ورده شتی بهینی خو مان بوو.)) لییان پرسی رای ده ره ق به تاوانه که ی من چییه. له م ده مه دا دهستی به محه جهره که وه گرت و پیده چوو پی شو خته شتیکی ئاماده کردبی، گووتی: ((به رای من نه مه روداویکی چاوه روان نه کراووو، یان ده شیت بگوتری به لایه کی ناگه هانی بوو. به لایه که بنیاده م ده ره قه تی نایه ت.)) ده یویست دریزه به قسه کانی بدات به لّام سه روکی دادگا پی گووت زور باشه، به سه، سوپاس. ههنگی سیلست که میگ داماو گووتی هیشتا قسه ی ماوه. داویان لی کرد کورتی بکاته وه. هه مدیس دوو باره ی کرده وه که نه مه به لایه کی ناگه های بوو. رووداویکی چاوه روان نه کرابوو. و سه روکی دادگا گووتی: ((به لی به لگه نه ویسته لی ئیمه بویه لی ره کۆده بینه وه تا ده رباره ی نه م جو ره رووداوانه به گویره ی قانون

داوهری بکهین، ده توانی دانیشیت.)) ههنگی سیلست که پیده چوو زانیاری و چاکه خوازیه کانی تهواو بووبی، ئاورپکی لای منی دایه وه. وام هاته بهرچاو که چاوه کانی ده بریقینه وه و لیوه کانی ده لهرزن: وهکو ئه وه بوو که به من بلی: له وهی پتر چم له ده ست ده هات؟ من هیچم نه گووت. وهیچ رهفتاریکم نه نواند، به لام بو یه که مجار له ژیانما حهزم کرد پیاویک له ئامیز بگرم و ماچی بکهم. سه روک دیسان ئه مری پیکرد که محه جهره که به جی بیلی. سیلست روئی و له شوینی شایه تهکان دانیشیت. به دریزایی کاتی دادگاییه که هه ره له ویندهر دانیشتبوو. خوئی که میک به پیشا دانه وانده بووه، ئانیشکه کانی نابوونه سه رزانییه کانی و کلاوه حه سیرییه که ی به دهسته وه بوو. گوئی له هه موو ئه و قسانه ده گرت که ده کران.

ماری وه ژوو رکهوت. کلاویکی له سه ره بوو و هیشتا هه ره جوان بوو. به لام من به قژی رووته وه پترم خویش ده ویست و له شوینه وه که لیی دانیشتبوم بارستایی ناسکی مه که کانیم ده بیینی، و ههروه ها لیوی خواره وهی که هه میشه توژیک ئاوسا بوو و هه میشه منی فریو ده دا. زور توپه دیار بوو، هه وه لجار پرسیری لیکرد که له که یه وه منی ناسیوه. باسی ئه و زه مانه ی کرد که له دایه ره ی ئیمه دا کاری ده کرد. سه روکی دادگا ویستی بزانی که په یوه ندی له گه ل منا چوون بووه. ماری گووتی که هاوپی من بووه. له وه لامی پرسیریکی دیدا گووتی: راسته قه رار بوو بیمه ژنی. دادستانه که که دو سییه کی هه لده دایه وه، له نکاو لیی پرسی په یوه ندی ئیمه له چ روژیکه وه ده ستی پیکرد بوو. ماری روژه که ی گووت. دادستانه که به ساردییه وه گووتی و بزانی که ئه م روژه یه که م روژی دوا ی مردنی دایکی منه. ئه و جا به ته و سه وه گووتی هه رچه ند نایه وی پی له سه ره ئه م خاله ناسکه دابگری چونکه هه ست به ناره حه تی و ختوکه دانی بیره وه رییه کانی ماری ده کات و لیی ده گات، به لام (لیره دا توئی قسه که ی زور توند بوو) ئه رکی سه رشانی وای لیده خوازی که گوئی به هه لو مه رچی ئه ده ب نه دات. ههنگی داوای له ماری کرد کورته ی رووداوه کانی ئه و روژه ی که له نزیکه وه منی ناسی، بگیپته وه. ماری نه یده ویست قسه بکات. به لام له ژیر گوشاری دادستانه که دا چیروکی مه له کردنه که مان و چوونه سینه ماو گه رانه وه مانی بو ماله که ی من باس کرد. دادستانه که گووتی دوا ی ئیفاده کانی ماری له به رده م دادگا، له به رنامه کانی سینه ما ی ئه و روژه ته و او وردبووه ته وه. و ئه و جا له سه ره ی روئی که ماری به خوی پیمان ده لییت که له و کاته دا چ فیلمیک پیشانده درا. ماری به ده نگییکی مه یله و روون گووتی که فیلمیکی فرناندل بوو. کاتی که ئه و قسه کانی ته و او کرد بیده نگییه کی ته و او بالی به سه ره هو له که د کیشا. ههنگی دادستانه که به ویقاریکی زوره وه هه ستا و به ده نگییکی پر له هه لچوونه وه، له حالیکا که قامکی به ره و من دریز کرد بوو، به کاوه خو و شه به وشه ده ستی به قسان کرد: ((ناغایانی قازی! ئه م پیاوه روژی دوا ی مردنی دایکی، بو مه له وانی ده چییت بو که نار، په یوه ندی نارها له گه ل ژنی که دا ده ست پی ده کات. و هه ره بو پیکه نین ده چیته فیلمیکی کو میدی و پیکه نیناوی. چ شتیکی ترم نییه پیتانی بلیم.)) و دانیشیت. بیده نگییه که به هه مان ده قه وه به رده و ام بوو. به لام له پر ماری له سه لای گریانی داو گووتی وانییه و شتی دیکه له نارادایه و ناچاریان کردوه که به پیچه وانه ی بیری خو یه وه قسه بکات، و من باش ده ناسیت و من هیچ

کاریکی خراپم نه کردووه. به لام دهرگاوانه که، به ناماژیه کی سه رۆکی دادگا ماری برده ده ری و دادگاییه که به رده وام بوو. ئەوجا دهنگی ماسۆن هات که ده گوت من پیاویکی ئابرومەند بووم، و بگره کوپیکی مەندو کهم دوو بووم.)) ههلبهته هیچ کهسیک گوئی نه دای. ههروهه کهس گوئی به سالامانۆش نه دا که دهیگوت من ههلس و کهوتم له گهل سهگه که یا باش بووه. و له وهلامی پرسیاریکدا سهبارت به من و دایکم گووتی که من هیچ قسهیه کم پی نه بوو له گهل دایکما بیکم، له بهر ئەوه له کهتره خانهم دانابوو. سالامانۆ دهیگوت: ((دهبی تیبگه، پیویسته تیبگه.)) به لام پیناچوو چ کهسیک تیبگات. و کرایه دهرهوه. ئەوجا نۆره هاته سه ریمۆن که دوا شایه د بوو. ریمۆن سوکه ناماژیه کی بۆ من کردو یه کسه ر گووتی که من بیگوناح بووم، به لام سه رۆک گووتی تاوانباری یا بیتاوانی منیان له و ناوی، به لکو باسکردنی رووداوه که ی لیده پرسن. سه رۆک داوای لیکرد که سه بر بکات تا پرسیاری لیده کهن ئەوجا وه لام بداته وه. داوایان لیکرد که په یوهندی خوی له گهل کوژراوه که دا رون بکاته وه. ریمۆن ئەمه ی به هه لزان ی گووتی پاش ئەوه ی زله یه کی له خوشکی کوژراوه که دابوو، ئیدی کوژراوه که رق و کینه ی لی هه لگرتبوو. له گهل ئەمه شا، سه رۆک لیی پرسی که نایا دژمنایه تی کوژراوه که دهره ق به من هویه کی هه بووه. ریمۆن گووتی بوونی من له که ناری ده ریا ته نیا ری کهوت بوو. ههنگی دادستان لیی پرسی، ئەدی چۆن ئەو نامه یه کی که سه رچاوه ی ئەم رووداوه یه له لایه ن منه وه نووسرابوو. ریمۆن وه لامی دایه وه ئەمه ش ری کهوت بوو و دادستانه که گه ییه ئەو ئەنجامگیرییه کی که تا نهۆ ری کهوت له م رووداوه دا کاریکی شوم و خراپی کردۆته سه ر هه ست و هوشیاری. و ویستی بزانی کاتی که ریمۆن توقاتی له ماشوقه که ی دابوو، نایا ری کهوت بووه که من ده خالتم نه کردبوو؟ نایا ری کهوت بووه که له پۆلیسخانه دا به قازانجی ئەو شایه تیم دابوو؟ و ههروهه نایا ری کهوت بووه که له و شایه تییه دا مجامه له م کردووه؟ له کوتایی دا له ریمۆنی پرسی که چۆن ده ژی و که ریمۆن له وه لامی گووتی دوکانداره، دادستانه که به قازیبه کامنی راگه یاند که له نیو خه لکیدا وهه باوه که کاری ئەم شایه ده گه وادییه. و منیش شه ریکی تاوان و دۆستی ئەو بووم. و لییره دا سه روکارمان له گهل یه کی له نزمترین جوړه رووداوی نهنگینه، ئەمه جگه له وه ی له مباره یه وه له روی ئەخلاقیه وه، روو به روی بنیاده میکی شه یتان سیفه تین. ریمۆن ویستی به رگری بکات و پاریزه ره کهم ئیعترازی گرت. پینان گووتن که ده بی ریگه بدن دادستان قسه ی خوی ته واو بکات. دادستان گووتی: ((چ شتیکی وا نه ماوه)) و له ریمۆنی پرسی: ((نایا ئەو دۆستی تۆ بوو؟)) وه لامی دایه وه: ((به لی، هاوپییم بوو.)) ههنگی دادستان هه مان پرساری له من کرد و من ته مه شایه کی ریمۆنم کرد که هیشتا نیگای له من نه گواستبووه وه. وه لامی دایه وه: ((به لی)) ئەوسا دادستان روی کرده ئەندامانی دادگا و گووتی: ((هه مان ئەو پیاوه ی که رۆژی پاش مردنی دایکی، ده ست ده داته نهنگینترین په یوهندی ناره وا، به بی هۆو به مه بهستی یه کلایی کردنه وه ی رووداویکی بی ناموسی له گووتن نه هاتوو، پیاویکی کوشتووه.))

ئوسا دانیششت. به لام پاریزه ره کهم که کاسه ی سه بری سه رپیژ بووبوو دهستی خوی به رز کرده وه، به جوړی که قۆله کانی داخرین و چینی کراسه ئاهارییه که ی به دیار کهوت، وهاواری

کرد: ((نه مانزانی ئایا ئه وه به وه تاوانباره که دایکی ناشتووه یا به وهی که پیاویکی کوشتووه؟)) و خه لکه که پیکه نین. به لām دادستانه که دیسان هه ستا. چرچی جبه که ی ساف کردو گووتی: مروؤف ده بی به قه ده جنابی پاریزه ساویلکه بی تا به سته گی قول و پر سوی وزه روری ئه م دوو بابه ته حالی نه بی. به هه موو هیزییه وه هاواری کرد: ((به لی، من ئه م پیاوه به وه تاوانبار ده که م که به دل وده روونی که سیکی تاوانکاره وه دایکی به خاک سپاردووه.)) وادیار بوو که ئه م قسه یه کاریکی زوری کرده سه ر ئاپورا که. پاریزه ره که م شان کانی هه لته کاند و ئه و ئاره قه یه ی که نیشتبوو سه ر ته ویلی سپری و وا ده هاته به رچاو که بووری خواردوو و ئیدی من حالی بووم که ره وتی کاره کان به قازانجی من ناروات.

دانیشتنی دادگاییه که هه لگیرا. کاتی که له ته لاری دادگا هاتمه ده ری تا سواری ئوتومبیلی زندان بيم، بو ساتیکی کورت خایه ن، رهنگو بو ی شه وی هاوینم له درزی ده رگا کانه وه هه ست پیکرد. له تاریکایی ژوو به بزوزه که مه وه، له قولایی می شکی ماندوو مه وه، هه موو ده نگه ناشناکانی شاریکم لا زندوو بو وه وه، شاریک که خوشم ده ویست، کات و ساتی که زوربه ی کات تیایدا خوشحال بووم دووباره لام به رجه سته بو وه وه. هاواری روژنامه فروشان له هه وای فینکدا، دوا بالندان مه یدانه که، جاری سه نده ویچ فروشان، نه ره نه پری تراموایان له پیچه هه ورازه کانی شادا، زه مزه مه ی ئاسمان به ره وه ی شه و بال به سه ر به نده را بکی شیت، هه ر هه موو ئه مانه بو من ریک زناکی کویران بوون، که به ره له چوو نه زندانم، به باشی ده مناسین. به لی، ئه مه ئه و سه عاته بوو که جارانی زور پیش ئیستا تیایدا شادمان بووم. ئه و شته ی که نه وسا له م سه عاته دا چاوه پروان بووم، هه می شه خه ویکی سووک و بی خه ون بوو. به لām له گه ل هه موو ئه مه شا شتی ک گوڤابوو. چونکه له چاوه پروانی سبه ی نییدا ته نیا ژوو ری زندانه که م بوو که ده یگر تمه خوی. وه ک بلیی ئه و جاده ناشنایانه ی که له ئاسمانی هاویندا ره سم کرابوون ده یانتوانی به شیوه یه کی یه کسان هه م بگه نه خه وی بیگه رد، و هه م بگه نه زندان.

((4))

ته نانه ت له سه ر کورسی تاوانبارانیش دا مایه ی سه رنجه که مروؤف گوی له قسه ی که سانی دی بگری ده رباره ی خوی. ده توانم بلیم له قسه کانی دادستان و پاریزه ره که ما له راستیدا زیاتر ده رباره ی شه خی من قسه کرا تا ده رباره ی تاوانه که م. ئایا ئه م قسه و گه نگه شان زور لیکی جیاواز بوون؟ پاریزه ره که ده سته هه لده پری وه کو تاوانباریک به رگری لیده کردم و داوای به خشینی بو ده کردم. دادستانه که ده سته دریز ده کردو تاوانباری منی راده گه یاند، بی ئه وه ی داوای به خشینم بو بکات، له گه ل ئه مه شا شتی ک به شیوه یه کی نادیارو ئالوز نارحه ته ی ده کردم، ویپرای جه نجالی بیرم، زور جار به سه رما ده هات که قسه یه ک بکه م. ئی پاریزه ره که م له وکاته دا ده یگووت: ((بیده نگ به، بیده نگی زیاتر به قازانجی تویه.)) له وه ده چوو که کاری دادگاییه که له ده ری بوونی مندا حه ل وه سل بکه ن وه موو شتی ک به بی ته ده خوی من به ریوه ده چوو. به بی ئه وه ی پرسیک به من بکه ن یان رایه کم وه ربگرن، چاره نووسی من دیاری ده کرا. جار جاری له

کهلهی دهدام که قسهی هه مووان بېرم و بلیم: ((بهه حال کی تاوانباره؟ تاوانباربوون مهسه له یه کی گرنگه. ومنیش قسانم هه یه که پیویسته بیکه م!)) لی که بیرم ده کرده وه ده مبینی هیچم پی نییه بلیم. نه مه جگه له وهی که ده بی ئیعتراف بکه م که نه و که یفه ی پیاو له مژولکردنی خه لکی به خووه ده بیینی، زور ناخایه نی. بو نمونه مرافه عه کانی دادستان زور زوو بیتاقه تیان کردم. ته نیا هندی برگه یا رهفتار یا هندی رسته ی ته واو که له کو ی قسه کانی جیا بوون، سه رنجیان راده کی شام یان ده یانهاروژاندم.

نه گهر به هه له نه چوویم، بنه مای بیرکردنه وهی دادستانه که نه مه بوو که من تاوانه که م به ئانقه ست نه نجام دابوو. یان به لای که مه وه هه ولی ددها نه وه سه لمینی. وه کو خو ی ده یگوت: ((ئاغایان بو سه لماندنی نه م بوچوونه م نه ک به لگه یه ک به لکو دوو به لگه ی به توم به ده سته وه یه. یه که م له بهر روشنایی ئاشکراو بی چه ندو چوونی رووداوه کان و دووم له بهر نه و روشناییه لیله ی که دهرونی نه م روچه تاوانکاره بو می فراهه م ده کات.)) نه و جا هه موو رووداوه کانی له دوای مه رگی دایکه مه وه به کورتی گیرایه وه. نه مجاره ش بی موبالاتی و خه مساردی من، بی ئاگاییم له ته مه نی دایکم، چوونه مه له وانیم له روژی پاش مردنی دایکم، نه ویش له گهل ژنیکا، سینه مای فرناندل و دوا جار گه پانه وه می له گهل ماری دا بو ماله وه دووباره کرده وه.

له م ده مه دا ماوه یه ک بیرم کرده وه تا له قسه که ی حالی بم. چونکه سه باره ت به ماری ده یگوت: ((ماشوقه که ی)) و به لای منه وه ماری ته نیا ماری بوو. نه و جا یه کسه ر هاته سه ر باسی ریمون، و ئیدی زانیم که تیگه ییشتنی بو رووداوه کان له پونی و راستی به ده ر نییه. نه وه ی نه و ده یگوت له راستییه وه نزیک بوو. من له گهل ریموندا نامه یه کم نووسی بوو تا ماشوقه که ی فریوو بده م و ته سلیم به به دره فتاری کابایه کی ((نه خلاق گومانوای)) بکه م. له که ناری ده ریادا ره قیبه که ی ریمون هاروژانده بوو، ریمون زامدار بوو و من ده مانچه که یم برده بوو و به تاقی ته نیا گه پابوو مه وه تا به کاری بینم. وه کو چون پیشتر نه خشه م بو کیشابوو گولله یه کم به کابرای عه ره به وه نابوو: چاوه پروانم کردبوو و ((هر بو دلنیا بوون له وهی که کاره که به باشی نه نجام دراوه)) هه مدیس به کاوه خو و به وردی و به هوشیاریه وه چوار گولله ی دیکه م تیا خالی کردبوو وه.

دادستانه که گوتی: ((فه رمون ئاغایان م له به رده م ئیوه دا باسی نه و زنجیره رووداوانه م کرد که نه م پیاوه یان به هوشیاریه وه به ره و قه تل برده وه - وگوتی - من جه خت له سه ر نه م مه سه له یه ده که مه وه. چونکه لی ره دا باس باسی تاوانیکی ئاسایی یا کاریکی لائیرادی نییه، که نه نگو بتوانن حیسابی کاریگه ریی وه زع و حاله کانی بو بکن، نه م پیاوه زیره که، هوشیاره، گویتان له قسه کانی بووه، وانیه؟ ده زانی چ وه لامیک بداته وه. بایه خی په یقان ده زانی و ناشیت بگوتری بی ئاگایانه و بی مه به ست نه و کاره ی نه نجام داوه.))

من گویم ده گرت و گویم لی بوو که به زیره ک و هوشیارم ده زانن. به لام باش حالی نه ده بووم که چون ده شیت خه سلته تی که سیکی ئاسایی به باریکی قورس بو تاوانباریک بیته ژماردن. به هه ر حال نه م بابه ته پهستی کردم و ئیدی گویم له دادستانه که نه گرت تا نه و ده مه ی که گویم لی بوو

دهیگوت: ((ئایا هیچ پەشیمانییەکی دەرپرپووە؟ هەرگیز ئاغانان! بە درێژایی ماوەی تەحقیقەکە تەنانەت تاقە جاریکیش ئەم شەخسە سووی لە تاوانە چەپەلەکەیی خۆی نەخواردووە.)) لەم ساتەدا، لە کاتیکی بە درێژەیی بە قسە ناخۆشەکانی خۆی، کە لە راستیا ھۆیەکیەم نە دەزانن، دەدا، بۆ لای من وەر سوپاوا قامکی بۆ پراکیشام. ھەلبەتە ناچار بووم کە ھەق بەو بدەم. من زۆر لەو کارەیی کە کردبووم ژێوان نەبووم. بەلام سەرم لەم ھەموو کەرەب و کینەکیشییە سوپ دەما. ھەزم دەکرد دۆستانەو بگرە دڵسۆزانە ئەوەی بۆ روونبکەمەووە کە تا نھۆ ھەرگیز نەمتوانیوە لە ھیچ شتێک ژێوان بێمەووە سووی ئی بھۆم. من ھەمیشە بایەخەم بەو داوای کە روودەدا، ئەمرو بێ یا سبەیی. بەلام ھەلبەتە بەو وەزە و حالەووە کە منیان تێ خزانەبوو، نەمدەتوانی لەگەڵ ھیچ کەسێکدا بەمجۆرە قسان بکەم. ھەقی ئەوەم نەبوو خۆم میھرەبان بنوینم، ھەقی ئەوەم نەبوو خۆم چاکەخواز نیشان بدەم. ھەمدیس ھەولمدا گوێ بگرم. چونکە دادستانەکە دەرھەق بە رۆحی من قسەیی دەکرد.

دهیگوت کە: ئاغانانی قازی لە رۆحی من وردبوو تەو، بەلام ھیچ شتێکی تیا نەبینیوە. دەیگوت لە راستیا من رۆحی نییە و ھیچ خەسڵەتیکی مروئانی لە مندا نییە. لەو پەرسنییە ئەخلاقیانەیی کە دلی مروئ دەپارێزن تاقە یەکیکیانم تیا نییە. و لەسەری رۆیی: ((بێگومان ناتوانن گلەیی نەبوونی شتێکی ئی بکەین کە نەیتوانیوە بە دەستی بێنی. بەلام لێرەدا، لەم دادگاییەدا، فەزیلەتی سەلبی لێبوردەیی و مەدارا بگۆرێ بۆ فەزیلەتیکی سەخت تر، بەلام بالاتر، بۆ فەزیلەتی دادپەروری. بەتایبەتی کاتی کە دلیکی قالا، بەو جۆرە کە لەم پیاووەدا دەیی بینن دەبی بە ھەلدیڕیک و مەترسی ئەوەی لێدەکری کۆمەلگەیی تێ بکەوی.)) لەم دەمەدا بوو کە باسی تەرزێ رەفتاری منی لەگەڵ دایکما ھینایە ئاراو. ھەر ھەموو ئەو شتانەیی کە لە ماوەی محاکمەکەدا باسی کردبوون، دووبارە کردنەو، ئی زۆر زیاتر لەو کاتە کە سەبارەت بە تاوانەکەیی من قسەیی دەکرد، قسەیی کرد. ھیندەیی درێژدانپری کرد کە ئەنجام جگە لە گەرمای ئەو بەیاننییە ھەستم بە ھیچی دی نەدەکرد تا ئەو دەمەیی کە دادگەرەکە لە قسە وەستاو دوا کەمی بێدەنگی، دووبارە بەدەنگی بەرزو کاریگەر دەستی بە قسان کردەو: ((ئاغانان، ئەم دادگایە سبەینی دەربارەیی چەپەلتەری و دزیوتەری تاوان، و اتا تاوانی بابکوژی داوہری دەکات.)) بە باوہری ئەو تەسەور لە ھەنێر ئەم تاوانە ترسناکەدا دەستەوستان دەبی. دەیگوت بەو پەری جۆرئەت و راشکاوییەو ھیقیدارە کە داخواری جەماوہری خەلک بی ھیچ کەم و کوپری و سستییکە سزای ئەم تاوانە بدات. بەلام لە گووتنی ئەمەش نەدەپرینگایەو کە ئەو نەفرەتەیی ئەم تاوانی بابکوژییە لە لای دروست کردبوو، لەچاوە ئەو نەفرەتەیی کە لە ئەنجامی خەمساردی و بی موبالاتی منووە لای دروست بوو، کەمتر بوو زیاتر نەبوو. ھەرودھا بەباوہری ئەو، پیاویک کە لەرووی ئەخلاقییەو دایکی خۆی بکوژی، وەکو ھەمان تاوانکارە کە دەستی تاوانی بۆ ئەو کەسە درێژ کردووە کە ژیان پی بەخشیو، زیان بە کۆمەلگە دەگەینە. بەھەر حال یەکەمیان زەمینە بۆ دووہمیان خۆش دەکات. یەکەمیان بە شیوہیەک لە شیوہکان سەرمەشقی دووہمەو شەرعیەتی پی دەپەخشیت، و بەدەم دەنگ بەرزکردنەو لەسەری رۆیی: ((ئاغانان، من دنیام کە ئەگەر بلیم

ئەو پياۋەى كە لەسەر ئەم تەختە دانىشتووھ تاوانەكەى لە گەل تاوانى ئەو پياۋەدا كە دەبى سبەينى لىرەدا دادگايى بكرى يەككە، ئەوا لىم ناگرن و قسەكەم بە زىادەرۋى نازانن. لە ئەنجامدا دەبى بە سزاي خۆى بگات.)) لىرەدا دادستانەكە سەرۋچاۋى لە ئارقە ھەلكشاۋى خۆى سېرى و ئەوجا گووتى ھەرچەندە ئەركىك بە سوپى لە ئەستۆيە، بەلام بى دودلى ئەنجامى دەدات، و راىگەياند كە من ھىچ كارىكم بەكارى كۆمەلگەوھ نەبووھ كە بنەرەتتيرين ياساۋ رى و رەسمەكانىم پىشپىل كردوھ، و لەدوانەنجاما ناتوانم بە دلىكەوھ كە سەرەتايى ترين كاردانەوھى نىيە داۋاي كۆمەك لە كۆمەلگەيەكى واھى بكەم، ئەوجا گووتى: ((من سەرى ئەم پياۋەم لە ئىوھ دەۋى و بەدلىكى ئاسودەوھ ئەم داۋايەتان لىدەكەم، چونكە ئەگەرچى لەماۋەى ئەم كارە دوورودرېژەمدا چەندىن جار داۋاي ئەم جۆرە سزا قورسانەم كردوھ، دەبى ئەوھ بلىم كە ھىچ جاريك بەورەبەرزى ئەمپۆكەوھ، ئەم ئەركە دژوارەم ئەنجام نەداوھ. چونكە گازىيەكى بى چەندو چوون و پىرۆز ئەم ئەركە دژوارەم دەخاتە ئەستۆ و ئەو نەفرەتەى كە بە دىتنى ئەم پياۋە شەيتان رەفتارە لەلام دروست دەبى دوا شوپنەۋارى دودلىم لەدل دەردەكات.))

كاتى دادستانەكە لە شوپنەكەى خۆى دانىشت، بىدەنگىيەكى ھەندى دوورو درىژ بەرقەرار بوو. من لە گەرماۋ لە سەرسامىدا گىژو مەنگ بووبووم. سەرۆك تۆزى كۆكى و بەدەنگىكى يەجگار ئەسپايى لىى پرسىم كە ئاخۇ ھىچم نىيە بىلىم؟ ھەستام و چونكە حەزم دەكرد قسە بكەم، -ئەللا خۋايى گووتم كە بەنيازى كوشتنى ئەو كابرا عەرەبە نەبووم. سەرۆك ۋەلامى داىەو كە ئەمە تەنيا قسەيەو گووتى تا ئىستا سەرى لە جۆرى بەرگرييەكەم دەرئەكردوھو زۆرى پى خوش دەبى ئەگەر بەر لە قسەكردنى پارىزەرەكەم، ئەو ھۆيانە روونىكەمەوھ كە ايان لىكرد بووم ئەم كارە بكەم. من لەكاتىكا قسەكانم تىكەل و پىكەل دەكردو پەيم بە ۋەزە و حالى گالتهبازارى خۇم دەبرد. بەپەلە گووتم ھەتاۋ باعىسى ئەم كارە بوو. ھۆلەكە پىبوو لە پىكەنن. پارىزەرەكەم شانەكانى ھەلتەكاندو يەكسەر رىگەى قسەكردنى دراىى. و راىگەياند كە تازە دەرنگەو پىويستى بە چەند سەعاتىكەو تكا دەكات كە دانىشتنەكە بخرىتە دۋاي نىوەرۆ، دادگا قايىل بوو.

لە دۋاي نىوەرۆ پانكە كارەبايىەكان ھەۋاي قورسى ھۆلكەيان دەجولاندو باۋەشىنە بچووك و رەنگاۋ رەنگەكانى قازىيەكانىش بەيەك ئاراستەدا دەجولان. پىدەچوو كە بەرەقانى پارىزەرەكەم ھەرگىز تەۋاۋ نەبى. لەگەل ئەمەشا لەدەمىكى دىارىكراۋا گويم بۇ رادىرا. چونكە دەىگووت راستە كە من بكوژم. ئەوجا بە ھەمان تۆن درىژەى بە قسەكەى خۆى دا. زۆرم پى سەير نەبوو ھەرجارى دەھاتە سەرباسى من، وشەى ((من))ى بەكاردەھىنا. بەلاى پولىسىكا دانەۋىمەوھو ھۆى ئەمەم لى پرسى، پىى گووتم بىدەنگ بم و پاش تۆزىك گووتى: ((ھەموو پارىزەرەكان ۋادەكەن.)) ھەستەم كە ئەم كارە ھىندەى دى لە دادگايىەكە دوورم دەخاتەوھ، زەربى سفرم دەكات. بە گوتهيەكى دى ئەو خۆى لە شوپنى من دادەنات. بەلام پىم واىە ھەر لە ئىستاۋە زۆر لە دانىشتنى دادگايىەكە دوور خرابوومەوھ. ئەۋى راستى بى پارىزەرەكەشم ۋەكو مەخسەرەيەك دەھاتە بەرچاۋ.

زۆ بەپەلەو خېرا بەرگىرى لە بابەتى ئەو بانگەشانه کرد که بۆ من کرابوون و ئەوجا ئەویش ھاتە سەرباسى رۆحى من. بەلام وا ھاتە بەرچاۋ که زۆر لە دادستانەکه بى تۈواناترە. گووتى: ((منىش لە نزيكەوہ سەرنجى رۆحى ئەم پياوہم داوہ، بەلام بە پيچەوانەى دادستانى بەريزەوہ، کۆمەليک شتم تيا بەدى کردوہ. و دەتوانم بليم که پەرہ بە پەرہى رۆحى ئەوم خويندوہتەوہ.)) لە کتیبى رۆحى منا ئەوہى خويندبووہوہ که من پياويكى شەريف، کارمەنديكى ريك و پيک و ئيشکەر و پشودريژ، و وەفاداربووم سەبارەت بەو دايرەيەى که کارم تيا دەکرد. خوشەويستى ھەمووان و ھاوخەمى ناخوشى خەلکانى دى بووم. بە بۆچوونى وى من کورپيکى نمونەيى بووم که بۆ ماوہيەكى زۆر، تا لەتوانا ما بوو خزمەتى داىكى خۆم کردبوو، و لە دوا ئەنجاما بە ھيووا بووبووم که کەترەخانە، ھۆکارى ئاسودەيى و ئارامى، که دەرمانەتى ناچيزى من ئەوہى پى ئەنەدەسوپرا، بۆ ئەم پيريزنە فەراھەم بکات. و لەسەرى رۆيى: ((ئاغايان، من پيم سەيرە که ئەم ھەموو ھەراو ھورايە لەسەر ئەم کەترەخانەيە نراوہتەوہ. خۆ باشترين بەلگە لەسەر سوودو گەرەيى ئەم دەزگايانە ئەوہيە که دەولەت بەخۆى کۆمەكى داراييان دەکات.)) بەلام چ قسەيەكى لەمەر رپورەسى ناستنەکه نەکرد و ھەستم کرد که گووتە بەرگريپەکەى لەم رووہوہ نوقوستانە. بەلام بە ھۆى ئەم ھەموو رستە دريژانەو ئەم رۆژانەو ئەم سەعاتە بى کۆتايانە که باسى رۆحى منيان تيا کردبوو، ھەستم کرد که ھەموو شتيک لەبەرچاۋم بووہ بە ئاويكى بى پەنگ و من تيايدا دووچارى سەرەگيژکى بووم.

لەئەنجاما تەنيا ئەوہندەم بە بىر دى که کاتى پاريزەرەکەم دريژەى بەقسەکانى خۆى دەدا، لە کوچەو کۆلانەکانەوہ، لەناو ھۆلەکەو لەناو دادگاکەوہ، دەنگى شەپپورى بەستەنى فرۆشيک دەنگى داہوہو گەيپە گويم. يادو بىرەوہريانى ژيانىک کہ چيتر پەيوەندى بە منەوہ نەبوو، بەلام من ناچيزترين و مکومترين شاديپەکانى خۆم تيا بينى بووہوہ، ھيرشيان بۆ ھينام: بۆن و بەرامەى ھاوين، گەرەکيک کہ خوشم دەويست، ئاسمانى شەو، خەندەو جەلەکانى ماری. ئەو کارە بيھودانەى کہ لەم دادگايەدا ئەنجام دەدا بينى گرتە. خواخوام بوو زووتر تەواوى بکەن، تا دووبارە بۆ ژوورەکەم بچمەوہو بخەوم. بۆيە بەحال گويم لەپاريزەرەکەم بوو کہ لەکۆتايى قسەکانيا ھاوارى کردو دەيگوت کہ دادپرسان، کارمەنديكى شەريف بەھۆى ئەوہوہ کہ بۆ ساتيک شعورى خۆى لەدەست داوہ، حوکمى مەرگ نادەن، و داواى سووککردنى سزاي ئەو تاونەى دەکرد کہ من لەئىستاوہ بارى سەنگينيم ھەلدەگرت و دەيگوت توندترين سزا بۆ من پەشيمانى ئەبەديپە. دانىشتنەکە ھەلگىراو پاريزەرەکەم بە شەکەتى دانىشت. ئى ھاوکارانى بۆ دەست خوشى ھاتن بۆلاى. رستەى ((جوانبوو ئازيزەکەم)) بەرگوى کەوت. تەنانەت يەکيک لەوانە بۆ سەلماندى قسەکەى خۆى پاي منى پرسى و گووتى: ((وانيبە؟)) من قسەکەيم سەلماند، بەلام دەستخوشيبەکەم راستگويا نەبوو. چونکە زۆر ماندو بووبووم.

لەم کاتانەدا، لەدەرەوہى دادگا، رۆژ بەرەو تەواو بوون دەچوو و دەقى گەرما کەمتر بووبوہوہ. بەو دەنگانەيا کہ لە کۆلانەکانەوہ دەگەيپنە گويم ھەستم بە جوانى خۆر ئاوا کرد. ھەمووان ھەرچاۋەروان بووين، ئەوہى کہ چاۋەروانى بووين، تەنيا پەيوەندى بە منەوہ بوو.

سهیریکی ناو هۆلهکهه کردهوه، هه موو شتهکان وهکو روژی یهکهه بوون. نیگام له نیگای روژنامهوانه چاکهت کهوهییهکهه ژنه زیتتهکهه ههلهنگوت. ئەمه وای لیکردم بیرم بکهوئتهوه که به دریزایی ماوهی دادگاییهکهه چاوم بو ماری نهگیپرابوو. له بیرم نهکردبوو، بهلام زور مژول بووم. ئەوم له نیوان سیلست و ریموندا بینی. سوکه نامارتهیهکی بو کردم. لهتوایه دهیگوت: ((ناخری)) و سیمای کهمیک نیگه رانیم بینی که پیدهکهنی. ئی ههستم دهکرد که دلم گیراوه و تهانته نهمتوانی وهلامی خهندهکهشی بدهمهوه.

قازییهکان هاتنه سهر جیگای خویمان. به پهلهیهکی زور خیرا زنجیره پرسیاریک بو قازییهکان خوینرایهوه. گویم له وشهیهی: ((تاوانبار بهکوشتن))... ((قهستی پیشوهخته)) ((فاکتهرین سوکردن)) بوو. قازییهکان وهدرکهوتن و منیان بو ئەو هۆله بچووکه بردهوه که پیشتر لهوی چاوه پروان بووم. پاریزه ره کهشم خوی گه یاندمی. زور به پهله قسهی دهکرد. به دلنیایی و میهره بانیییهکی ئەوتو دوواندمی که پیشتر لیم نه دی بوو. پیی وابوو که قهزییهکه به باشی دهروات و من به چهند سالی چهپس له گهل کاری سهختا لهم گرفتارییه دهخه له سم. لیم پرسی ئەگهر داوه رییه که خراب شکایه وه ئومیدی ئیعتراز ههیه؟ وهلامی دامه وه نه. چونکه ئەو بو ئەوهی ئەندامانی دادگا توپه و ناره حهت نه کات عاده تی وایه که پیشوهخته داوای تازه کردنه وه ناکات. وبوی رونکردمه وه که هه روا به ناسانی و بی چ هه نجه تیک ئەم جوړه حوکمه ته میز ناکریتته وه. بوچوونه کهیم پی په سنبوو و خوم ته سلیمی به لگه کانی ئەو کرد. ئەگهر ناسایی بروانینه بابته که، ده بینین مه سه له یه کی ته وای ناساییه. به پیچه وانه وه دوو چاری کاغه زبازییه کی خوړایی ده بین و پاریزه ره کهم گووتی: ((بهه رحال هه رچونی بی ده توانی به شیوه یه کی ناسایی داوای ته میز بکه ی. به لام من دلنیام که ئەنجامی داوه رییه که به قازانجی ئیمه ده بی.))

ماوه یه کی زور چاوه پروانمان کرد. نزیکه ی وایزانه سی چاره که سه عات. داوای ئەم ماوه یه، زهنگیک لیدرا. پاریزه ره کهم به ده م به جیهیشتنی منه وه گووتی: ((سه روکی دادگا نه و وه لامه کان ده خوینیتته وه. ته نیا بو راگه یانندی حوکمه که تو بانگ ده که نه ژوره وه.)) ته قه ی چهند ده رگایه ک هات. خه لکانیک به قالد رمه دا غاریان ده دا که نه مده زانی نزیکن یا دوور. ئەوجا دهنگیکی منگم بهر گوی کهوت که له هۆله که دا شتیکی ده خوینده وه. کاتی که دیسان زهنگ لیدرایه وه وه ده رگا ژوره بچووکه که کرایه وه، شه پۆلی بیدهنگی هۆله کهم بو هات. هه ر بیدهنگی بوو و کاتی که بینیم ئەو روژنامه وانه لاه چاوی ئی گواستوومه ته وه، هه سته یکی غه ریب دایگرتم. سهیری لای ماری یه وه م نه کرد. ده رفه تی ئەم کاره م نه بوو. چونکه سه روک به شیوه یه ک غه ریب پیی گووتم که به ناوی میله ته ی فهره نساوه له مه یدانیکی گشتیدا، له ملم ده دری. ههنگی وام به خه یالدا هات که مانای ئەو هه سته ی که به هه موو سیماکانه وه ده مخوینده وه، تیده گه م. وا تیده گه م که جوړه هه سته یکی ریزو حورمه ت بوو. پۆلیسه کان زور میهره بان بوون له گه لما. پاریزه ره کهم ده سته خسته سهر مه چه کم. ئیدی بیرم له هیه شتیکی نه ده کرده وه. به لام سه روک لیی پرسیم ئایا هیه چ شتیکم نییه بیلیم. کهمیک بیرم کرده وه گووتم: ((نه.)) و ئیدی بردیانم.

بۆ جاری سېيەم دیتنی که شیشم ره تکرده وه. هیچم نه بوو پیی بلیم. تاقه تی قسه کردنم نه بوو. ئەمه جگه له وهی که بهو زوانه دهی بینم. ئەوهی لهم کاته دا بۆ من گرنکه، هه لاتنه لهم میکانیزمه، زانینی ئەمهیه که ئایا مه فه ریک بۆ هه لاتن لهم چاره نووسه حه تمییه ههیه؟ ژووره که یان گوپیم. لهم ژوورده دا، کاتی که راده کشیم، ئاسمان ده بینم. جگه له ئاسمان چیدی نابینم. هه موو رۆژه کانم به ته مه شاگردنی ئاوابوونی رهنکه کانی رووی ئاسمان که شه و ده دهنه دم رۆژوه، به سه رده به م. به راکشانه وه ده سه تکانم دهنه مه ژیر سه رم و چاوه پروان ده کم. نازانم چه ندجارم له خو پرسیه ئایا له ناو مه حکومان به مه رگدا که سی که هه بووه توانی بی تی لهم میکانیزمه هه لی. بهر له ئیعدام کردنه که وون بووبی و بازنه ی ریزی پولیسانی پچری بی؟ ئەوسا له سه ر ئەوهی که له مه و پیش به ئەندازه ی پیویست له مه سه له ی ئیعدام و تول و ته فسیلی ئیعدام ورد نه بوو بوومه وه، خو م سه رزه نشت ده کرد. مرو ف پیویسته هه میشه بایه خ به م مه سه لانه بدات. کی دهرانی چ روو ده دا. منیش وه کو هه موو خه لکی راپوری رۆژنامه کانم خویندبووه وه. بیگومان له م باره یه وه کتیبانی تایبه تی هه بووه که من وه کو پیویست خولیا ی خویندنه وه یان نه بوو بووم. له وه یه ئەگه ر ئەمه م کردبا، هه ندی حیکایه تانم له مه ر هه لاتن په یدا کردبا. هه نگی دهرانی که به لای که مه وه بۆ تاقه جاری که ره وره وه که وه ستا بووه له م په له کارییه حه تمییه دا، ریکه وت و شانس بۆ تاقه جاری که، هه ندی شتیان گوپی بووه. یه ک جار! له روویه که وه پیم وایه ئەم تاقه جاره ش بۆ من به س بوو. دل م باقییه که ی ته واو ده کرد. رۆژنامه کان به زوری قهرزیکیان ده کرد که کۆمه لگه لیمانی ده ی. به گووته ی ئەوان تاوانبار یا خه تاکار ده بی ئەم قهرزه بداته وه. به لام ئەمه له گه ل خه یال و وینادا ناگونجی. نه، ئەوهی به لای منه وه گرنگ بوو، ئەگه رو دهرفه تی هه لاتن بوو، بازدانیک بوو بۆ دهره وه ی ئەم هاماچه توندو زالمانه یه، راکردنیکی شیتانه بوو که هه موو ئەگه ریکی هیواداری تی دا بوو. هه لبه ته ئەم هیوادارییه بۆی هه بوو ئەمه بی که هه لاتوه که له سوچیکی جاده یه کداو ریک له گه رمه ی راکردنا به زه بری گولله یه ک بیته کوشتن. به لام دوا ی تاوتوی کردنی هه موو لایه نه کانی کاره که، هیچ شتی که دهرفه تی ئەم فه نبازییه ی نه ده دام، هه موو شتی که ئەم فه نبازییه ی ئی قه ده غه ده کردم و دووباره ئەم ده زگا میکانیکییه به گیری دینامه وه.

هه رچیم ده کرد نه مه ده توانی ئەم یه قینه بی شه رمانه یه دهرباره ی خو م قبول بکه م. چونکه له نیوان ئەو حوکمه دا که له سه ر بناغه ی ئەم یه قینه دارپژابوو وچوونه پیشه وه ی یه قینه که له و ساته وه که حوکمه که راگه یه نرابوو، ناکوکییه کی کۆمیدیان هه بوو. له بهر ئەم حه قیقه ته ی که حوکمی دادگا له بری له سه عات هه قده دا بخوینریته وه، له سه عات بیستدا خویندرا بووه وه، ئەم حه قیقه ته ی که ده شیا ره ئی دادگا شتیکی ته واو جیاوازیی، ئەم حه قیقه ته ی که حوکمه که له لایه ن که سه انیکه وه که جلی ژیره وه یان ده گوپن، دهرکرابوو، وه ناوی بیروکه یه کی ته مومژاوی وه کو میله تی فه ره نسا (یا ئالمان یا چین) وه دانرابوو، وام هات به یرا که هه موو ئەمانه به شی هه ره سه ره کی جدی بوونی ئەم حوکمه ی ده سه رییه وه. له گه ل ئەمه شا، له وساو ه که ئەم قه راره

دەرچووبوو، ناچاربووم بیسهلمینم که جیبه جیکردنه که ی وهکو ئەم چوار دیواره ی که خۆم تیا له قالب دەدەم مکوم وجدییه.

لەم دەمانەدا ئەو حیکایەتەم وهبیر هاتەوه که دایکم سهبارەت به بابم بۆی دەگیڕامهوه. من بابی خۆم نەدی بوو. تەنیا شتی که دەربارە ی ئەم پیاوه له یادم ما بوو، هەر ئەمە بوو که دایکم لەمەپر وی بۆی دەگیڕامهوه: روژی چووبوو بۆ تەمەشا کردنی ئیعدامکردنی پیاوی. هەرچەند چوونەکه ی پی ناخۆش دەبی، بەلام هەرچووبوو بۆ تەمەشا کردنه کهو، دوا ی گهرا نهوه تا ماوهیه که به یانیان دەرشایه وه. ئەوسا هەندی بەم کارە ی بابم قەلیس بووم. بەلام ئیستا بۆم دەرکه وتبوو که زۆر ئاسایی بوو. چۆن تا نهۆ نه مزانی بوو که هیچ شتی که له حوکمی ئیعدامیک گرنگتر نییه. به کورتی ئەمە تەنیا شتی که بوو که به راستی شایسته ی بایه خ پیدان بی. ئەوجا بیرم کردەوه ئەگەر به ریکهوت لەم زندانه رزگار بووم، دەچمه تەمەشای جیبه جیکردنی هەموو حوکمیکی ئیعدامان. پیم وایه هەله بووم له بیرکردنه وه لەم ئەگەرە. چونکه بیرکردنه وه لەمە ی که به یانییه کی زوو خۆم لە دەرەوه ی بازنه ی پاسه واناندا به ئازادی دەبینمه وهو به هرحال لهو دیو ئەوانه وه دەبم، بیرکردنه وه له وه ی که رووداویکی واهی به چاوی خو دەبینم و پرنگه دوا ی تەمەشا کردن دوو چاری هیلنج و پرشانه وه بم، ئەم تەسه ورو خەیا لانه دەبوونه مایه ی ئەوه ی شه پوله شادمانییه کی ژهراوی دلم بگری، بەلام ئەم خەیا لاتە ئەقلانی و لوجیکی نه بوو. چونکه دوا ی که میک سه رمایه کی تووش ده که وته گیانم که له ژیر لیفه که مه وه به توندی هەله له رزیم و بی ئەوه ی جلەوی خۆم پی بگری دانە جیره م پیده که وت.

بەلام، هەلبەتە بنیادەم ناتوانی هەمیشە هەر ماقول بی. بۆ وینه جاران هەندی کات پرۆژه یاسام دادەپرشت. به جووری سزاکاندا دهچومه وهو دهستکاریم دهکردن، ئەوه م بۆ دەرکه وتبوو که مه سه له ی بنه رته ی ئەمە یه که سوکه ئومیدی که به مه حکوم بدری. یه که له هەزاری شانسیکی واهی بهس بوو بۆ ئەوه ی گه لی که له مه سه له کان بگوړی. بۆ نمونه وام به خەیا لا دههات که ده شی ت دەرمانیکی کیمیایی تایبه تی به ده ست به یئیری که به کاره یانی له هەر ده نه فەرا نو نه فەر له نه خوشان ((له خەیا لی خودا نه خوشم له جیاتی مه حکوم به کار دینا.)) بکوژی ت. به مه رچی خودی نه خوشه که به مه بزانی. چونکه پاش وردبوونه وهو لیکوئینه وه ی وردی شته کان، بۆم دەرکه وت که خەوشی بنه رته ی ئیعدام به ساتوری گیوتین له مه دایه که هیچ جوړه شانسیکی تییدا نییه. به هیچ جوړی. به م جوړه ئیعدامه مه رگی نه خوشه تمییه. ئەم جوړه ئیعدامه کاریکه براره ته وه و سیسته می که بوو گوړان ناپه زیڕ و سوژی بوو دەربارە ی کاری که ئەگه ری هیچ جوړه گهرا نه وه یه کی تیا نییه، خو ئەگەر به هو ی موجیزاتی که وه ساتوره که دانیه ته وه، کاره که دووباره ده که نه وه جا له ئەنجامی ئەمه وه، ده بوا یه مه حکوم خوژیا بخوازی ئامیره که باش کار بکات، که ئەمە له هەموو شت پتر مایه ی ناره حته ی بوو. من دەلیم: ئەمە لایه نی عه یبداری کاره که یه. ئەمە له لایه که وه تاراده یه که دروسته. بەلام له لایه کی دیکه وه ناچار بووم بیسهلمینم که هەموو نه ینی و پازی ریکخراویکی باش له مه دا په نهانه. به لی، لەم حاله دا مه حکوم ناچار ی هاوکاری مه عنه و ییه. قازانجی له مه دایه که کاره کان بی هیچ کۆسپیک جی به جی بن.

هەرودها ناچاربووم بیسهلمینم که تا ئیستا ئەو بۆچوونانەى لەمەر ئەم پرسیانە هەمبوون دروست نەبوون. ماوەیەك وام خەيال دەکرد - ونازانم بۆچی - که بۆ چوونە پای گیوتین (مەقسەلە) دەبوايە بچییە سەر سەكۆیەك و بە پەيزژەدا سەربەكەوى. وادەزانم ئەم خەيالە زادهى شوپشى 1789 بوو. دەمەوى بلیم بەهوى هەموو ئەو شتانهوه بوو که دەربارەى ئەم بابەتانه فیریان کردم یا نیشانیان دابووم. بەلام بەیانییەك، وینەیهكم بیرکەوتەوه که رۆژنامەکان بەبۆنەى ئیعدامکردنیکی پر دەنگ و دەنگدانەوه بلاویان کردبوووه. لەو وینەیهدا، ئامییری ئیعدامەکه (مەقسەلەکه) زۆر بەبى بايەخى لەسەر عاردهکه دانرابوو. لەوه تەنگتر بوو که تەسەورم دەکرد. سەیر بوو که پیشتر بیرم لەم وینەیه نەکردبوووه. ئەم ئامییرە لە وینەکهدا بوو مایەى پراکیشانی سەرنجى من چونکه وهکو دەزگەیهکی وردو پەرداختهو بریقه دار دەینواند. بنیادەم هەمیشە دەربارەى ئەو شتەى نایناسییت موبالەغە دەکات. من دەبوايە بە پیچەوانەوه پەى بە سادەیی شتەکان ببەم. چونکه ئامییرەکه لە ناستی ئەو زەلامەدايە که بەرەولای دەچیت. مەحکومەکه بەجۆرى بەرەولای دەچیت وهک ئەوهى بچیتە دیدارى کهسیک. ئەمە لەلایەکهوه مایەى نەرەحتى بوو. چونکه سەرکەوتن بەسەر سەكۆکهداو بەرزبوونەوه بۆ ئاسمان بۆ خەيال و تەسەور خوشتەر بوو. بەلام لیژەدا ئامییرەکه هەموو شتیك وردو خاش دەکات، دەپریختەوه، و مەحکومەکه بەبى دەنگى، بە کهمیك شەرمەوهو بە وردییهکی زۆرەوه دەکوژیت.

دوو شتی دیکەش هەبوون که هەمیشە بیرم لیژەکردنەوه: سپیدەو تەمییخووزی. لەگەل ئەمەشا سى و دووی خووم دەکردو هەولم دەدا که ئیدی بیر لەم شتانه ئەکەمەوه. رادەکشام، دەمپروانییە ئاسمان و هەولم دەدا دلای بدەمى. ئاسمان کەسک دەبوو، شەو دەهات. هەمدیس هەولم دەدا رەوتی بیرکردنەوهم بگۆرم. گویم لەتپەى دلەم دەگرت. هەرگیز نەمدەتوانی خەيالێ ئەوه بکەم که ئەم دەنگەى ئەم هەموو ماوه دريژە لەگەلما بووه بتوانی بوەستى. من هەرگیز خەيال و خەيالکردنیکی راست و دروستم نەبووه، لەگەل ئەمەشا هەولم دەدا ئەو چەند ساتەى که ئیدی لیژە و تپەى ئەم دلە لە میشکما دەنگ ناداتەوه لە خەيالێ خوڤا بەرجەسە بکەم. بەلام بیهودە. سپیدەو تەمییخووزی بەپریوهبوون، لەبەردەمما بوون. سەرەنجام دەگەییەم ئەم ئەنجامەى که بەخۆ بلیم ئاقلانیتترین کار ئەوهیە که زۆر لەخۆ ئەکەم.

ئەمەم دەزانى که سپیدە دین بە دووما. بەشیوهیهکی گشتی شەوانم بەچاوهپروانى ئەم سپیدەیهوه دەقەتاند. هەرگیز حەزم لى نەبوو غافلگیر بيم. که شتیکم بۆ دیتە پیشى حەزدەکەم که تەیارو ئامادەم. هەرلەبەر ئەمەش بەرۆژەوه کهمیك دەخەوتم و بەدریژایی شەوان چاوهپروان بووم که روناکی لە کلاورۆژنەکهى ئاسمانەوه هەلبى. دژوارترین کاتم، ئەو کاتە نادیارەبوو که دەمزانى حوکمەکهى تیا جیبەجى دەکەن. که نیوهشەو دەبوری چاوهپروانم دەکرد و پیشتر هەرگیز گوێچکەم ئەم هەموو دەنگەى نەگرتبوو، و یا ئەم هەموو دەنگە وردانەى دیارى نەکردبوو. ئەللهقى دەتوانم بلیم که بەشیوهیهك لە شیوهکان بەدریژایی ئەم ماوهیه بەخت یارم بوو. چونکه هیچ کاتیك گویم لەدەنگی پییهك نەبوو. دایکم زۆرجار دەیکووت که هیچ کاتی مروؤ بەتەواوەتى بەدبەخت نییە. لەزندانەکهما، گاقى که ئاسمان سوور دەبوو، و رۆژی تازه

به‌ئەسپایى بۆ ژورەكەم دەخزى، قسەكەى ئەوم دەسەلماندا. چونكە زۆر چاك دەشيا گويم دەنگى پييهك بى و زۆر چاك دەشيا دلم بتەقى. ئەگەرچى كەمترىن و بچوكترىن دەنگ بەرەو دەرگاكەى دەبزواندا، ئەگەرچى گويم بە تەختەى دەرگاكەو دەناو بە شپرزەبييهو هيندەم چاوپروان دەکرد تا دەنگى خۆم دەژنەفت و كە گويم ليدەبوو وەكو خنكە خنكى توپينى سەگ دەچيىت، ترسم ليدەنيشت، لە كۆتايى ئەم كارەشدا دلم نەدەتەقى.. و هەنگى بيست و چوار سەعاتى ديكەم قازانچ دەکرد يا دەبردەو.

بەدرىژايى رۆژ بىرم لە تەمبىز دەکردەو. پيم وايە بە باشترىن شيوه سوودم لەم بىرە وەرگرتبوو. كە حيسابى خۆم دەگرتەو، باشترىن دەسكەوتم لە بىرەكانى خۆم بەدەست دينا هەميشە خراپترىن گريمانەم دەکرد. و وام گريمانە دەکرد كە داواى تەمبىزو بەخشينەكەم رەت كراو تەو. ((ئى، كەواتە دەمرم.)) ئەمە زۆر زووتر لە شتەكانى دى ئاشكرا بوو. هەموو خەلكى دەزانن كە ژى شايستەى ژيان نيبه. بەراستى من لەو بى ناگا نەبووم كە مردن لە سى سالىدا يان لە هەفتا سالىدا گرنگييهكى ئەوتوى نيبه، چونكە، هەلبەتە لە هەردوو حالەتەكەدا پياوان و ژنانى ديكە دەژين. و ئەمە هەزاران سال بەردەوام دەبى. بەكورتى، چ شتيك لەمە رووتر نەبوو. هەميشە من بووم كە دەمرم، چ ئيستا بى و چ بيست سالى ديكە. بەلام ئەوئەى لەم كاتەدا كەميك ناپەرەتەى دەکردم، ئەو بوو كە بىرم لە بيست سالى نايىندە دەکردەو هەستم بە داچلەكينيكي ترسناك دەکرد. بەلام بۆ دامرکاندەوئەى ئەم داچلەكينه دەروونيبه ئەوئەندە بەس بوو كە بىرکردنەو و هزرينى بيست سالى نايىندەم لە بەرچاودا بەرجهستە بكەم و بزائم كە لەو زەمانەشدا هيج چارهيهك نيبه جگە لە قاييل بوون بە مەرگ. كاتى كە مەرگى بنيادەم بوو بە شتيكى بەلگە نەويست ئيدى چوونيبه تى و گاڤى مردنەكە بايه خيكي نيبه. كەواتە ((دژوار ئەمە بوو كە ئەم (كەواتەيه) لە بەلگەو هەنجەتە هزرىيهكان دوور نەدەخرايهو)) كەواتە دەبووايه بەرەت كردنەوئەى تەمبىزهكەم قاييل بم..

لەم ساتەدا، دەتوانم بلييم تەنيا لەم ساتەدا بوو كە هەقى ئەووم هەبوو بەجۆريك ريگە بەخۆم بەدەم كە لە دووهمين گريمانە نزيك بيمەو. واتە عەفوو بكريم. ئەوئەى مايه ناپەرەتەى بوو ئەمە بوو كە دەبووايه ئەم هەلچوونى خووين و بەدەنەى كە شادمانىيهكى شيتانەى دەپرشته چاوهكانمەو لە هەلچوون بخەم. دەبووايه خۆم وا لىبەكەم كە ئەم فريادە دەروونيبه كەم بكەمەو و بيخەمە قالييكي ئەقلا نيبه. دەبووايه تەنانەت لەم گريمانەيهشدا ناسايى بم. تا بتوانم كاريكى وابكەم كە گريمانەى يەكەم بەجيتر بنوينم. و نزيكتر بى لە ماقولەو. ئەگەر لەم كارەدا سەرکەوتبام، ئەوا يەك سەعات ئاراميم بەدەست دەهيناو ئەمەش خۆى لە خويدا كەم نەبوو.

لە ساتيكي ئارامى و هەدادبوو كە جاريكى ديكە پيشواى قەشەم پەفز كرد. پاكشابووم و بەرەنگى زەردى ناسمانا وام مەزەندە دەکرد كە خۆرى هاوین لە ئاوابوون نزيك دەبيتەو. تازە لە رەتکردنەوئەى تەمبىزهكەم بوو بوومەو، دەمتوانى هەست بەو بەكەم كە شەپۆلى خووين بە ريك و پيكي لە بەدەنما دەسورپتەو. پيويستەم بە ديتنى كە شيش نەبوو. دواى ماوهيهكى زۆر بۆ يەكەمجار، بىرم لە ماری كردەو. دەميك بوو كە نامەى نەدەنووسى. بەم دەمى زەردەپەرى

ئىوارەيە بىرم كردهو و بەخۆم گووت لەو ھەيە تا قەتەي لەو چووبى ۛ كە ماشقەي بنیادەمىكى مەحكوم بە ئیعدامە. ھەروەھا ئەو ھەشم بە خەيالاً ھات كە رەنگە نەخۆش بى ۛ يا مردبى ۛ. ھەر يەكەك لەم دووانە بە شىك بوون لە مەسەلە ئاسايیەكانى ژيان. چۆن دەمتوانى ئەو بەزانم، لە كاتىك جگە لە بەدەنمان كە نەو لىكى دابرابوون، ھىچ شتىكى دىكە ئىمەي پىكەو نەدەبەستەو و بىرى يەكترى نەدەخستىنەو. ئەلھەقى لەم ساتە بەدواوە يادى ماری-م لەلا بوو بە شتىكى ئاسايى. ئەگەر مردبى ۛ، گرنگ نىيە. من ئەم شتەم پى ۛ ئاسايى بوو. چونكە باش دەمزانی كە خەلكىش من لەدواى مەرگم لەبىرم دەكەن. كاریان بەكارى منەو نابی ۛ. تەنانەت نەمدەتوانى بلیم كە بىركردنەو لەم شتە سەخت بوو. لە راستیا ھىچ بىرىك نىيە كە مرۆڤ لە ئەنجاما لە گەلیا رانەيەت.

رێك لەم كاتەدا كە شىشەكە وەرژووركەوت. كە ئەوم بىنى تەزوویەكى لەرزم پىدا ھات. ئەویش ھەستى پىكردو گووتى ھىچ ترسىكم نەبى ۛ. پىم گووت كە عادەتەن دەبوا كاتىكى دىكە بىت. وەلامى دامەو كە ئەم دیدارە دیدارىكى تەواو دۆستانەيەو پەيوەندى بەو داواى تەمىیزەو نىيە كە ئەو ھىچى دەربارە نازانى ۛ. لەسەر جىگەكەم دانىشت و داواى لىكردم لە نزیكییەو دانىشم. قەبولم نەكرد. لەگەل ئەو ھەشا زۆر نەرم و مېھرەبان ھاتە بەرچاوم.

بۆ ماو ھەكە دانىشت. باسكەكانى لەسەر زاناییەكانى بوون و سەرى دانەواندبوو و دەيروانىيە دەستەكانى، دەستەكانى ناسك و خرىن بوون، كە جووتى گيانلەبەرى بزىويان بىردەخستەو. بەنەرمى بە يەكیدا مالین. ئەوجا ھەر بەم دەقەو، بەسەرى داخراو ھەو، ئەو ھەندە ماو ھەو كە بۆ ساتى ھەستم كە فەرامۆشم كەردو ھەو.

لەپر سەرى ھەلپرى و نىگای بریيە دەموچاوم و گووتى: ((بۆچى ھەمیشە خۆت لە دیدەنى من دەدزیيەو ھەو)) وەلام دایەو كە باو ھەرم بەخوا نىيە. وىستى بزانی ۛ كە لەم شتە دانیام. گووتم تا ئىستا ئەمەم لەگەل خۆدا تاوتوى نەكردو ھەو چونكە ئەم بابەتە بەلای منەو مەسەلەيەكى بى ۛ بايەخە. ھەنگى خۆى بەدوواو ھەردو پىشتى بە دیوارەكەو دا. دەستەكای بە كراو ھەي خستەنە سەر رانەكانى. تەقربەن وەكو ئەو ھى قسە لەگەل منا نەكات گووتى ھەندى جار بنیادەم وادەزانی ۛ كە دانیايە. بەلام لەراستیا دانیيا نىيە. من ھىچم نەگووت. نىگای كەردم و پرسى: ((رات لەمبارەيەو چىيە؟)) گووتم رەنگە ئەمە و ابى ۛ. بەھەر حال رەنگە دانیيا نەبم لەو ھى كە مەبەستمە. بەلام تەواو دانیام لەو ھى كە مەبەستم نىيە. و بەراستى ئەو ھى ئەو دەيگووت بۆ من مەبەست و گرنگ نەبوو.

چاوەكانى وەرگىپران و بە ھەمان دەقەو ھەو بى ۛ ئەو ھى وەزەى خۆى بگۆرى لىي پرسیم ئایا ئەم قسەيەم لە رووى ناومىدیيەو نىيە؟ بۆم رونكردەو كە من ناومىد نىم. تەنیا دەترسم، و ئەمەش ئاسايیە. گووتى: ((كەواتە خوا كۆمەكت دەكات. ھەر ھەموو ئەو كەسانەي كە من لەم وەزە و حالەي تۆدا دیتومن بۆلای خوا گەراونەتەو ھەو)) گووتم ئەو كەسانە ھەقى خویان بوو ھەو. ئەمەش دەسەلمىنى ۛ كە ئەوانە وەختى ئەم كارانەيان ھەبوو ھەو. من نامەوى كەس یارمەتیم بدات، بەراستى كاتى ئەو ھەم نىيە تا بايەخ بەشتى ۛ بەم كە مەبەستم نىيە.

لهم ساتھ دا به نارهحه تيبه وه دسته كانى جولاند. پاشان به سهر خویدا زال بوو و چرچى جبهكهى ريك خست. كاتى كه هم كارهى تهواو بوو، لهكاتيكا كه به ((هاوپيم)) ديدوانم، گووتى نهگه ر نهو بهم شيويه لهگه ل منا ددوى له بهر نه مه نيبه كه مه حكوم به مهرگم. به باوه رى نهو نيمه هموو هر مه حكوم به مهرگين. لى من قسه كه يم برى و هم دوو مه حكوميه ته چون يهك نين. نه مه جگه له وهى كه هم شته هه رگيز نابيتته مايهى سوكنايى بيرو ناسوده يى. قسه كهى سه لماندم و گووتى: ((هه ليه ته وايه، به لام نه گه ر نه مپرو نه مرى، سبهى هه رده مرى. هه نكي روو به رووى هه مان مه سه له ده بيتته وه. چون تهحه مولى هم نه زمونه نهسته مه ده كهى؟)) وه لام دايه وه ريك وه كو چون نيستا تهحه مولى ده كه م، تهحه مولى ده كه م.

هه نكي له جيى خوئى هه ستاو ريك چاوى له دورچاوم برى. نه مه كه مه يه كه تايبه تيبه وه من زور چاكم ده زانى. زورچار هم كه مه يه له گه ل عه مانوئيل يان سيلست دا ده كردو، به شيويه كهى گشتى نهوان چاويان داده خست. كه شيشه كه ش هم كه مه يه ي باش ده زانى. يه كسه ر نه مه م بو دركهوت: نيگاي نه ده له رزى، و هه روه ها ده نكيشى نه ده له رزى كاتى پيى گووتم: ((كه واته هيچ نوميد يكت نيبه، بهم بيره وه ده رزى كه بو هه ميشه ده مرى؟)) وه لام دايه وه: ((به لى)).

هه نكي سه رى داخست و دووباره دانيشته وه. گووتى دلئى به حالئى من ده سووتئى و پيى وايه كه تهحه مولى هم جوړه هزرينه بو پياويك مه حاله. من هه ستم كرد كه خريكه بيتا قه تم ده كات. منيش وه رسوپام و چوممه ژير كلاوروزنه كه وشانم به ديواره كه و دا. بي نه وهى به ته واوه تى گوئى له قسه كانى بگرم، گويم لى بوو دووباره ده ستي به پرسياران له من كرده وه. به ده نكيكى شپرزو خيرا قسه ي ده كرد. بويه زانيم كه هه لچووه، و باشتر گويم بو شل كرد.

پيى ده گووتم ليى عه يانه كه داواى ته ميزه كه م قه بول ده كرى. به لام من ده بوايه خو م له بارى قورسى نهو گوناچه رزگار بكه م كه به سهر شانمه وه بوو. به باوه رى نهو عه داله تى به شه رى هيچ بايه خيكي نيبه وه هر عه داله تى خوايى شته. بيرم خسته وه كه عه داله تى يه كه م منى مه حكوم كردوه. وه لامى دايه وه له گه ل نه مه شا هم مه حكوميه ته گوناھى منى نه سپريه ته وه. گووتم من نازانم گوناھ چيبه. نهوان ته نيا نه وه يان تى گه ياند بووم كه تاوانبارم. من تاوانبار بووم. و نهو سزاكه يم ددا، نه ده كرا له وهى پترم لى داوا بكه ن. لهم ساته دا، نهو ديسان هه ستايه وه سه رپي و بيرم كرده وه كه نه ده كرا لهم ژوره ته نكه دا به جوړيكي ديكه بجولئى. يا ده بي دانيشئى يان به پيوه بوه ستي. چاوم برى بووه عارده كه. هه نكاويكى به ره و من ناو ويستا. له وه ده چوو زات نه كات بيته پيشتره وه. له به ينى شيشه كانه وه ده يروانيه عاسمان. پيى گووتم: ((كوړه كه م تو هه له يت. ده شييت له مه پترت داوا لي بكرئى. ره نكي شيه داوات لى بكه ن.)) پرسيم: ((له وهى پترت شتيك هه يه؟)) گووتى: ((ده توانن داوات لى بكه ن كه بيى، -چ شتي بيىم؟))

هه نكي كه شيشه كه چاويكى به ژوره كه ما كيروا به ده نكيك كه له پر له لام خه مناك بوو، وه لامى دايه وه: ((لهم ديواره به ردينه وه رنج و نازار ده تكئى، من نه مه ده زانم. هه رگيز به بي عه زاب سه يرم نه كردوون. به لام له ناخى دل وه ده زانم كه كلولترينتان به چاوى خو تان ديتوتانه كه

سىممايهكى خوايى له قولايى تاريكيايانهوه هاتوته دهري. ئەمه ئەو سىممايهيه كه دهيا نهوي
بييني.))

تۆزى هه لچووبووم. گوتم چەندىن مانگە كە دەروانمە ئەم ديوارانە. له دنيا دا هيج شتيك يا
هيج كەسيك نيبه كه له م بەردانهى باشت بناسم. ماوهيهكى زور پيش ئيستا تيايانا بۆ سىممايهك
گهرا بووم. بەلام ئەم سىممايه رەنگى ناسمان و گپى خۆزيای تيا بوو: سىمماى ماری بوو و من
بيهودە بۆى گهرا بووم. ئيستا ئەويش تەواو بوو بوو، و بەهەر حال چ شتيكى ديكەم نەبينى كه له م
بەردە كەوهيا نهوه بيته دهري.

كەشيشه كه به خەمىنييهكى تايه تيبه وه سهيرى كردم. نهۆ به تەواوه تي پشتم به ديواره كه وه
دابوو. ورۆژ دابووى له ناوچه وانم. كەشيشه كه چەند قسهيهكى كرد كه گويم لييان نەبوو، و خيرا
ليى پرسيم ئايا مۆله تي دەدم ماچم بكات؟ وهلام دايه وه: ((نه)). گهرايه وهو به رهو ديواره كه
چوو و به ئەسپايى دەستی به ديواره كه دا هينا و له ژير ليوانه وه گووتى: ((باشه تا ئەم راديه ئەم
زەمینهت خوش گه ره كه؟)) هيج وهلاميك نەدايه وه.

ماوهيهكى زور به ماتي و سه رسامى مايه وه. دەمويست پيى بليم پروات و وازم لي بينى كه له
پريكا بۆلای من گهرايه وهو به خرۆشيكى تايه تيبه وه هاواری كرد: ((نه، من ناتوانم باوهر به
قسه كانى تۆ بكەم. دنيا م كه هەر ئاره زوى ژيانىكى ديكەت كرووه.)) وهلام دايه وه هه له به ته،
بهلام ئەم ئاره زوه وش وهكو ئاره زوى دهوله مندبوون، يا باش مه له كردن، يان هه بوونى زارىكى
جوانتر، بايه خيكي نهوتوى نيبه. هه موو ئەم ئاره زوانه له يهك ريزدان. لي ئەو دهيويست بزاني كه
من ئەو ژيانه ي ديكە چۆن دەبينم. ههنگى هاوارم به سه ريا كرد: ((ژيانىك كه بتوانم ئەم ژيانه ي
تيا وه بير بينمه وه)) ويه كسه ر پيم گوت به سه و تا قه تم نيبه. هه مديس دهيويست باسى خوام
له گه لدا بكات. لي من به رهو ئەو چووم و بۆ دوا جار بۆم روونكرده وه كه كاتيكي كه مم ماوه و
نامه وي به خواوه له دەستی بدهم. هه ولیدا باسه كه بگوړي. وليى پرسيم بۆچى به ((ئاغا)) ي بانگ
دهكەم و پيى ناليم ((بابا)) ئەمه توپه ي كردم و وهلام دايه وه كه بابى من نيبه چونكه له گه ل ئەوان
دايه.

دەستی خسته سه رشانم و گووتى: ((نه كورپى خۆم، من له گه ل تۆ دام. بهلام تۆ ناتوانى له مه
بگه ي. چونكه تۆ دليكى نابينات هه يه. من له پيناوى تۆدا نويز دهكەم. دوغات بۆ دهكەم.))

ههنگى نازانم بۆچى شتيك له ناخما ته قيبه وهو به هه موو هيزمه وه هاوارم كردو جنيوم داى
و پيم گووت كه چيتر نويز له پيناوى مندا نهكات. يه خه ي جبه كه يم گرت و هه رچيم له دندا بوو
به هه لچوونيكى ناويته له شادى و توپه ي به سه رما پرشت. زور ناسوده و دنيا ديار بوو، وانا؟ له
گه ل ئەمه شا، هيج يه كيك له يه قينيات و دنيا ييه كانى هه ودايه كى قژى ئافره تيكى نەده هينا. ئەو
ته نانه ت دنيا نهو له مه ي كه زنده وه. چونكه وهكو مردويه ك ده ژيا. راسته كه من هيجم پي
نه بوو، هيجم له ده ستا نه بوو، بهلام به لای كه مه وه له خۆم دنيا بووم. له هه موو شتيك دنيا بووم،
زور له و دنيا تر بووم. دنيا بووم له ژيانم و له م مه رگه ي كه به رپوه بوو. به لي من جگه له مه چ
شتيكى ديكەم نەبوو. به لای كه مه وه ئەم حه قيقه ته م له خو گرتبوو، وهكو چۆن حه قيقه ته كه ش

منی له خو گرتیوو. من له سهر ههق بووم، هیشتاش له سهر ههقم، هه میشتهش له سهر ههق بووم. من بهو جوړه ژیا بووم و دهمتوانی به جوړیکی دیکهش بژیم. ئەمهم کردبوو و ئەوهم نه کردبوو.)) ئەو کارهم کردبوو که واته نهمدهتوانی ئەم کاره بکهه. پاشان؟ وهک بلایی به دریزایی هه موو کاته که چاوه پوانی ئەم چرکه یه، و ئەم سپیده کورته بووم تا پاک ببهوه. ههچ شتیکی، ههچ شتیکی که مترین بایه خی نه بوو و من چاک دهمزانی بوچی. ئەویش دهیزانی بو- له قولایی ناینده مهوه، له سهرانسهی ئەم ژیا نه پوچه وه که گوزهراندبووم، شنه وهه ناسه یه کی ئالوزو تاریک به نیو ئەو سالاندا که هیشتا نه هاتیووون به ره و رووم دههات، ئەم شنه یه له سهر ریگهی خو یه وه هه موو شتیکی یه کسان ده کرد. هه موو ئەو شتانه ی که سالانی نه زور واقیعیتر لهو سالانه ی که گوزهراندمن، به منی ده به خشی. مه رگی که سانی دی یا میهرو سوژی دایکیکی، یا خوی ئەو به من چی، بو من ده یکرده چی؟ یان شیوه ی ئەو ژیا نه ی که خه لکی هه لیده بژیرن، ئەو چاره نووسه ی که هه لیده بژیرن به من چی؟ بو من ده کاته چی؟ مادامیکی یه که چاره نووس من هه لبریزی، من و ملیاردان بنیاده می به خته وه ری خاوه ن ئیمتیا ز هه لبریزی که وه کوئهم که شیشه خو ی به برای من ده زانی. نایا نه یده زانی. نایا تی نه ده گهی؟ هه موو خه لکی هه ر خاوه ن ئیمتیا ز بوون. هه موو تیره ی به شهر به شیوه یه کی یه کسان مه حکومن به وه ی که روژی له روژان بمرن. روژیکی نو ره ی ئەویش دی. چی تی دایه ئە گهر ئەو پاش تو مه تبار کردن به کوشتن، له سهر ئەمه ی که له ریو ره سمی ناشتنی دایکیا نه گریا وه ئیعدام بکه ن؟ سه گه که ی سالامانوی پیر له نرخ ی ژنیا بوو. ئەو ژنه زیته له ش ری که به نه ندازه ی ئەو ژنه پارسیبیه ی که ماسون خواستبووی که مته رخه م و تاوانبار بوو، یا به نه ندازه ی ماری که حه زی لیوو شوو به من بکات. چ قه ییدییه که ریمون-ش وه کو سیلست، که بایه خی لهو زیاتربوو، ببی به هاوړیم؟ چی تیا بوو که ماری ئەمرو لیوه کانی به مه رسویه کی تازه بسپیړی؟ خودی که شیشه که وه کو که سیکی مه حکوم نه یده توانی لهو شنه ئالوزه، لهو سرته یه تی بگات که له ناینده ی منه وه دههات... خه ریک بوو به ده م ئەم هه موو هات و هاوارو فریاده وه خه فه ده بووم، به لام تازه که شیشه که یان له چنگم دهر باز کردبوو. پولیسه کان هه ره شیان لیده کردم. له گهل ئەمه شا، که شیشه که هیوری کردنه وه بوو ده می که به بیدهنگی نیگای کردم و چاوه کانی ته ژی روندک بوو. رووی وه رگی پراو له چاو ون بوو. ئەو رو یی من هیور بوومه وه. له ده ست و پی که وتبووم و خو م دا به سهر ته خته که دا. پیم وایه نووستم. چونکه گا قی بی داربوومه وه ئەستیران به دیارمه وه ده جریوانه وه. هه راو زه نای گوند ده گه ییه من، بوئی شه و بوئی خاک و خوی، لاجانگه کانی فینک ده کردمه وه. ئارامی سه ییری ئەم هاوینه خه والوو، وه کو هه لکشانی دهریا دههاته ناومه وه. ری که له م ده مه دا، وله ئاخرو ئوخری شه و گویم له شووتی که شتیان بوو. ئەم شووتانه سه ره تای سه فره یان بوو دنیا یه که راده گه یاند که له ئیستا وه تا هه میشته به لای منه وه یه کسان و بی بایه خ بوو. بو یه که مین جار پاش ماوه یه کی دریز بیرم له دایکم کرده وه. وام به خه یالدا هات که دهمزانی بوچی له کو تایی ژیا نیا تازه تاز (دهنکی)) گرتبوو، بوچی له نوی گه مه ی ژیا نی ده ست پی کردبوومه وه. له وی، له وی، له ده ورو به ری ئەو که تره خانه یه کی که ژیا ن تیا یا ده کو ژایه وه، شه و وه کو هه لوهسته یه که، وه کو هودنه یه کی خه منا ک

بوو. دياره دايكم كه ئهوهنده له مهرگ نزيك بووتهوه دهبي ههستي بهوه كردبي كه ئازاد بووهو ئامادهبووه له نوي دهست بهژيان كاتهوه. هيچ كهس، هيچ كهس ههقي ئهوهي نهبوو بوي بگري. و منيش ههستم دهکرد ئامادهم كه لهوي دهست بهژيان بکهمهوه. وهك بليي كه ئهم خروشي توپهيه بي سنوره مني له بهدي و خراپي پاك كردبيتهوه، له هيقي و ئوميدي خالي كردبمهوه. بو يه كه مين جار له بهردهم ئهم شهوه پر له نيشانان و ستيرانه دا خووم به دهستي بي موبالاتي و بي ميهری دنيا سپارد. كه زانيم دنيا بهم رادهيه له من دهچيت و ئهوهنده برايانهيه، ههستم كرد كه بهختهوهو بوومهو هيشتاش ههر بهختهوهرم. جا بو ئهوهي ههموو شتيك بگاته كه مالي خوي، وبو ئهوهي كه متر ههست به تهنيايي خووم بکهم، تهنيا ئهمهه بو مابووهوه كه خووزي بخوازم كه لهروژي ئيعدامکردنه کهمدا، تهه شاقانانيكي فره ئاماده بن و به هاواري پر له كينه ي خويان پيشوازيه بکهن.

سه رچاوه:

البر كامو

بيگانه

جلال ال احمد _ علي اصغر خيره زاده

موسسه انتشارات نگاه

تهران - 1385

